

Harlequin® Classics

İki Roman Bir Arada

SANDRA MARTON

Bir Rüya Gibi

MIRANDA LEE

Şüphe Tohumları

**Tarama Yelken
Düzenleme Ser_reS**

Harlequin® Classics

Tarama Yelken Düzenleme Ser_reS

MIRANDA LEE
Şüphe Tohumları

Markus, ismi görünce, onun neden kredi almak istediğine, bir anlam veremedi. Muhtemelen, bu zengin ve şımarık kız, zengin bir adamla evlenene kadar, kendisini oyalayacak bir kafe, bir sanat galerisi ya da butik açma peşindeydi. Aslında Hampton'ın söylediği gibi, alanın da satanın da razı olduğu bu senaryo, Markus'u da heyecanlandırmıyor değildi. Justin'in partideki görüntüsü gözünün önünde canlanınca, kalbi hızla atmaya başladı. Onu havuzdan çıkarken seyretmişti. Vücudunun her zerresini çok iyi hatırlıyordu. Müthiş bir beli ve insanın yüreğini ağzına getiren dolgun göğüsleri vardı. Ve şeytan, Markus'un aklına girmişti bile...

ISSN 2146-4685

9 772146 468006

Fiyatı: 9,90 TL Kıbrıs:13,90 TL
Avrupa: 5 €

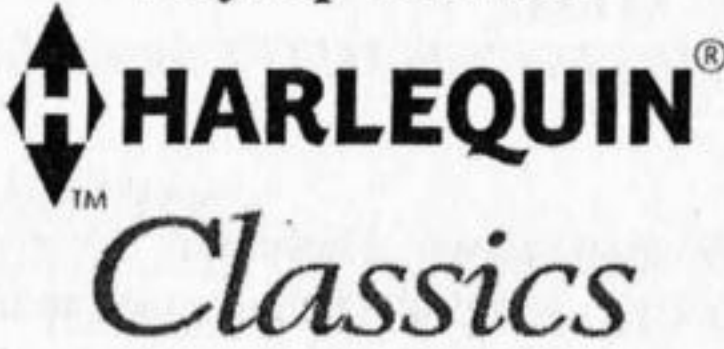
Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul
ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5'nci maddesi çerçevesinde bu yayının
bandrol taşıması zorunlu değildir.

HQN HC-1 2011/12

MIRANDA LEE

Şüphe Tohumları

Çeviri
Zeynep Derman

HARLEQUIN TÜRKİYE

Mühürdar Cad. Uras Ap. No.83/1
Kadıköy - İSTANBUL

Tel: (0216) 418 12 72 (pbx) Faks: (0216) 338 87 12
info@harlequintr.com – www.harlequintr.com

İngilizce Adı: THE MILLIONAIRE'S MISTRESS
Türkçe Adı: ŞÜPHE TOHURLARI

ISSN 2146-4685
201112134
Harlequin Classics

Copyright © 1998 by Miranda Lee

SÜRELİ YAYIN

Yayının Adı: Harlequin Classics İki Roman Birarada
Tüzel Kişiliği: Arlekin Wydawnictwo Harlequin Enterprises sp. z.o.o.
Merkezi Polonya Türkiye İstanbul Şubesi
İmtiyaz Sahibi ve Uyrugu: Arda Gedik T.C.
Sorumlu Müdür ve Uyrugu: Arda Gedik T.C.
İdarehane Adresi: Mühürdar Cad. Uras Apt. No:83 D.1
Kadıköy – İstanbul – Türkiye
Yayının Süresi: 30 günde bir
Kapak Dizayn: Davut Kara
Dizgi, Ofset Hazırlık: EKİP A.Ş.
Baskı: Umut Kâğıtçılık San. Tic. Ltd. Şti.
Fatih Cad. Yüksek Sok. Başak Han No: 11/1
Merter – İstanbul – Türkiye
Baskı Yeri: TÜRKİYE
Türkiye Dağıtım Şirketi: YAYSAT
Doğan Medya Tesisleri Hoşdere Yolu 34517 Esenyurt/İstanbul
Tel:0902126222222

Bu yayın, Arlekin Wydawnictwo Harlequin Enterprises sp. z.o.o. Merkezi Polonya Türkiye İstanbul Şubesi tarafından 2011 yılında yayımlanmıştır. Dünyada Türkçe tüm yayın hakları, Arlekin Wydawnictwo Harlequin Enterprises sp. z.o.o. Merkezi Polonya Türkiye İstanbul Şubesi'ne ait olup, yayıncının izni olmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz ve çoğaltılamaz.

Arlekin Wydawnictwo Harlequin Enterprises sp. z.o.o. Merkezi Polonya Türkiye İstanbul Şubesine ait bir yayının, Türkiye'de ve Kıbrıs'da Yaysat A.Ş., Avrupa'da Axel Springer Vertriebs gmbh dışında herhangi bir kuruluş tarafından herhangi bir diğer adla piyasaya sunulması, satılması ve teşhir edilmesi yasaktır, ve kanuni takibe tabidir.

ABONE FORMU

Abone Ücreti (6 aylık)

Harlequin High Life (Her ay 2 kitapta 4 roman)	☐ Türkiye 96 TL
	☐ Kıbrıs 132 TL
Harlequin Romance (Her ay 1 kitapta 2 Roman)	☐ Türkiye 48 TL
	☐ Kıbrıs 66 TL
Harlequin Stars of Romance (Her ay 1 kitap)	☐ Türkiye 48 TL
	☐ Kıbrıs 66 TL
Harlequin Historical (Her ay 1 kitap)	☐ Türkiye 48 TL
	☐ Kıbrıs 66 TL
Harlequin Desire (Her ay 1 kitapta 2 Roman)	☐ Türkiye 48 TL
	☐ Kıbrıs 66 TL
Harlequin Classics (Her ay 1 kitapta 2 Roman)	☐ Türkiye 48 TL
	☐ Kıbrıs 66 TL

Abone olmak istediğiniz seriyi lütfen işaretleyiniz.

ABONE OLANIN

Adı ve Soyadı:
.....
Adresi:
.....
.....
Telefonu: (.....).....

• Banka Havalesi ile Ödeme

Abone ücreti olan TL'sını Finansbank Moda Şubesi (IBAN: TR94 0011 1000 0000 0014 5762 67) Ekip Hizmet Eğitim Danışmanlık ve Ticaret Sanayi A.Ş. hesabına yatırdım. Havale makbuzu ektedir.

Havale makbuzunu ve Abone formunu aşağıda yazılı adrese veya faks numarasına gönderebilirsiniz.

Harlequin Türkiye

Adres: Mühürdar Cad. Uras Apt. No: 83/1 Kadıköy – İstanbul
Tel: 0216 418 12 72 - 336 47 65 Faks : 0216 338 87 12
e-posta: info@harlequintr.com
www.harlequintr.com

~ ROMANIN KARAKTERLERİ ~Markus Osborn

Romanın erkek kahramanı.

Justin Montgomeri

Romanın kadın kahramanı.

Adelaine Montgomeri

Justin'in annesi.

Grayson Montgomeri

Justin'in babası.

Tom

Montgomeri ailesinin bahçıvanı.

Howard Barthgate

Justin'in erkek arkadaşı.

Wade Hampton

Markus'un bankasının çalışanlarından.

Trudi

Justin'in yakın arkadaşı.

Feliks ve Ivy

Trudi'nin babası ve annesi.

Grace

Markus'un sekreteri

Pat

Markus'un bankasının temizlikçisi.

Stefani

Markus'un eski karısı.

ŞÜPHE TOHURLARI

~ BİRİNCİ BÖLÜM ~

GENÇ ADAM görünmeyeceği bir yerden onu izliyordu ve böyle yaptığı için de suçluluk duyuyordu.

İzlenen genç kadın ise, bir grup genç erkekle birlikte havuzun keyfini çıkartıyordu ve kendisini uzaktan takip eden adam kadar, havuzdaki erkekler de gözlerini ondan alamıyorlardı.

Birden gençlerden biri, onu suya batırdı.

Kadın su yüzüne çıktığında, yüzüne yapışan saçlarını arkaya atınca, kendisine yapılan bu hareketten hiç hoşnut olmadığı yüzünden açıkça belli oluyordu. Hızlıca yüzerek, havuzun kenarına gitti ve merdivenlerden çıkmaya başladı. Orantılı ve kıvrımlı vücudundan sular süzülüyordu. Saçlarını kurulamak için öne doğru eğildiğinde, dolgun göğüsleri, neredeyse küçük bikini üstünden dışarı taşacaktı.

Bu kadında, adamın istediği her şey vardı. Zengindi, sosyetikti ve vücudu için ölünebilecek cinsten bir kadındı...

Adamın, gönül eğlendirmeyi hayal ettiği bir kadında olmasını istediği bütün özellikler, burnunun dibindeki bu kadında vardı. Onun ismini bilmiyordu. Zaten bilmesi de gerekmiyordu. Bu kadına Tiffany, Felicity, Jacqueline isimlerini yakıştırabilirdi. Ya da son

karısı Stefani gibi, bu kadının adı da Stefani olabilirdi. İsminin hiç bir önemi yoktu. Önemli olan, böylesi şehvetli bir vücuda sahip olmasıydı. Derin bir iç çekti. Aslında bu partiye hiç gelmemeliydi. Bu tarz boş eğlenceler, ona göre değildi. Aslında bu partiye, daha eğlenceli geçeceğini düşünerek gelmişti, ama düşündüğünden çok daha sönük geçiyordu. Elindeki içkiyi yakınındaki bir masaya bıraktı ve gözleriyle partiyi veren ev sahibini aramaya başladı. İzin isteyip, bir an önce bu partiden ayrılmak istiyordu.

Ancak, ev sahibi Feliks, "Ama her şey daha yeni başlıyor sevgili dostum. Seni kesinlikle bu kadar erken bırakmam," diyerek onun partiden ayrılmak istemesine tepki gösterdi.

"Kusura bakmayın, ama çok yorucu bir hafta geçirdim," dedi genç adam.

"Banka için çok çalıştınız galiba bu hafta. Ancak dinlenmeye ve rahatlamaya da zaman ayırmalısınız sevgili Markus," dedi Feliks, bilmiş bir tavırla. "Lütfen biraz daha kalın ve sizi Montgomerilerin kızı ile tanıştırmama izin verin."

Markus, "Montgomerilerin kızı mı," diyerek şaşkınlıkla sordu.

"Evet, ta kendisi... Justin Montgomeri. Biraz önce sizi, onu hayranlıkla seyrederken yakaladım. Bunu sizi utandırmak için söylemiyorum, ama bu kadın adeta dalından koparılmayı bekleyen taze bir meyve gibidir," diyen Feliks, Markus'u biraz daha kalmaya ikna etmeye çalışıyordu.

Demek, adı Justin idi... Bu isim, onun mağrur havasına yakışıyordu. Markus, onunla ilgili olarak aklından geçen şehvet dolu fantezilerini ve edepsiz gülüşünü güçlkle bastırdı.

Son yıllarda hayatına, Justin adında birçok kadın girmişti. Hatta bunlardan biriyle, neredeyse evlenecekti. O kadını hatırlayınca tüyle-ri ürperen Feliks, "Montgomerilerin kızı gibi kadınlara sadece uzak-tan baksam, benim için daha iyi olur," diyerek, tanıştırılma teklifini reddetti.

Ama Feliks, "Bakın dostum, Stefani ile yaptığınız şanssız evlilik, sizin hayatın nimetlerinden yararlanmanızı engellememeli. Gerçek-ten de maymun iştahlı ve hesapçı bir kadına düşmüştünüz, ama bütün kadınlar aynı değil ki," diyerek, inatla Markus'u ikna etmeye

uğraşıyordu.

"İşte, tam da bu yüzden Justin'in bana uygun olmadığını düşünüyorum ya... Daha yirmisine yeni basmış olmalı. Henüz çok genç," dedi Markus, bir an önce bu adamın elinden kurtulma ümidiyle.

"Markus, Stefani ile evlendiğinde o da yirmi bir yaşına yeni girmemiş miydi? Ne olmuş yani, genç ise. Üstelik bu kadınla evlenmen de, gerekmiyor. Haa... Babasına benziyordur diye de düşünme sakın. O, şerefsiz babasının aksine, çok tatlı bir insandır."

"Benim için fazla genç. Eğer keyif için bir meyve yiyeceksem, daha olgununu severim," dedi Markus alaycı bir şekilde. "Ama olur da, bu küçük hanımla ilgilenirsem, tavsiyelerinizi hatırlayacağım. Şimdi izninizle gitmem gerekiyor. Yarın sabahki yönetim kurulu toplantısına hazırlanmam gerekiyor," dedi Markus, ev sahibinin daha fazla ısrar etmesine meydan vermeyecek bir kararlılıkla ve izin isteyerek, partiden ayrıldı.

Justin partiden eve döndüğünde, gümüş rengi spor otomobilini garaja park etti ve otomatik kapıyı kumanda ile kapatırken, babasının arabasının yerinde olmadığını fark ederek, tedirgin oldu. Babası pazar gecesi nerede olabilir ki... Cumartesi geceleri arkadaşlarıyla sabaha kadar poker oynadığı çok olurdu, ama bir pazar akşamı, bu kadar geç vakte kadar eve dönmemesi normal değildi. Huzursuz bir halde, eşyalarını arabasından aldığı gibi, eve yöneldi. İçeri girdiğinde, "Anne, uyuyor musun?" diyerek, annesine seslendi.

"Daha uyumadım, gel tatlım," diyen Adelaine Montgomeri, kızını odasına çağırdı. Bir elinde kitap, diğer elinde yarısı yenilmiş bir çikolata tableti ile yatağında kızının eve gelmesini bekleyen bu kadın, ellili yaşlarında olmasına rağmen, hâlâ güzel sayılırdı. Son yıllarda, menopozunda etkisiyle daha hızlı yaşlanmış ve kilo almıştı, ama yine de çekici bir kadındı.

"Anne, yine yaramazlık yapıyorsun. Bak ne yemiştin," diyen Justin, annesini tatlı tatlı azarladı. "Hani bu hafta rejime giriyordun."

"Giriyorum tatlım, yarından itibaren."

"Babam daha gelmedi mi? Diye soran Justin, anne ve babasının

büyük yatağına uzandı.

"Hayır, gelmedi. Ve gelince, ona bir çift lafım olacak. Bu kadar geç kalabileceğini bana söylemeliydi. Tamam, vesveseli bir kadın değilim, ama haber verirse daha iyi olur."

Doğruydı... Annesi, geç kalınması halinde hemen telaşlanan bir tip değildi. Aslında hiçbir konuda sorumluluk almadığı için, olaylar karşısında telaşa da kapılmazdı. Evdeki her şey babasından sorulurdu.

Grayson Montgomeri, aileyi çekip çeviren tek kişiydi. Aile şirketleri için işe almalarından, işten atmalardan tutun da, faturaların ödenmesi, evin döndürülmesine kadar her şey ondan sorulurdu.

Anne, kız Montgomeriler, bu tür işlerle uzaktan yakından ilgilenmezlerdi. Sadece Grayson'un önemli bir finansal danışmanlık şirketi yönettiğini bilirlerdi, o kadar...

Yakışıklı ve karizmatik Grayson ise, sık sık pahalı hediyelerle kızını ve karısını şımartır, ancak onlarla birlikte hiç zaman geçirmezdi.

Justin bazen, kendisinden önce doğmuş ve ölmüş olan erkek kardeşinin, yaşasaydı babasıyla nasıl bir ilişkisi olacağını düşünürdü.

Montgomeri çiftinin bir erkek evlatları olmuş, ancak on aylıkken beşiğinde ölmüştü. Evde, bu olaydan fazla bahsedilmezdi.

Justin'in etraftan duyduğu dedikodulara göre, annesi oğlunun ölümünden sonra büyük bir depresyon geçirmiş ve çocuk sahibi olmamaya yemin etmişti. Bu vehim olaydan, ancak on yıl sonra Justin dünyaya gelmişti.

Adelaine'in, ilk çocuğunu kaybettiği için çok evhamlı bir anne olması beklenirken, tam tersine o, Justin'i çok rahat ve müsamahakâr bir şekilde yetiştirmişti.

Ve annesinin bu rahat tavırlarına, bir de babasının yoklukları eklenince, Justin'in disiplinden tamamen uzak bir şekilde büyüdüğünü söylemek çok yanlış olmazdı. Çok zeki bir öğrenci olmasına rağmen, hemen hemen bütün derslerden sınıfta kalırdı. Neyse ki, okulun son senesinde, erkek öğretmenlerden biri ona, *aptal sarışın* lakabını takmıştı da, o da hırslanıp, evlerinin yakınındaki üniversiteye gidebilecek notlar alarak, okulunu bitirmişti.

Üniversitedeki ilk üç yılını ise, eğlenerek, o parti senin, bu parti benim havalarında geçirdiğinden, sınıfta kalmıştı. Ancak, başka bir bölüme geçmesini tavsiye eden dekanını, o çekici gülümsemesiyle ikna etmiş ve üçüncü yılda da, aynı bölüme devam etmeyi başarmıştı.

"Parti nasıldı, canım," diye sordu Adelaine.

"Aman işte hep aynı insanlar. Erkek arkadaşım beni almak istedi, ama ben izin vermeyip, partiye kendi arabamla gittim. Sonra da, parti sırasında beni havuzda suya batırmaya ve herkesin içinde biki-nimin üstünü çıkartmaya çalıştı. Nasıl sinirlendim, anlatamam. Bu çocuk artık canımı sıkmaya başladı, çünkü bir iki kere dışarı çıktık diye, bana sahip olduğunu sanıyor. Öyle davrandığı için de, insanlar bizi ciddi bir beraberlik içinde sanmış olabilirler. Artık ona katlanamayacağım."

"Sen ne dedin tatlım? Yoksa birisiyle yattığını mı falan mı söylüyorsun," diyen Adelaine, yatağın içinde panikle doğruldu.

Justin içini çekerek, "Aman, hayır anne! Zaten Howard gibi biriyle yatmam, ama bana karşı o kadar garip davranıyor ki, herkes yattığımızı sanıyor." Aslında annesi, okuldaki bütün erkeklerle yattığını söylese bile tepki vermezdi, ama bu gece ne olduysa, şaşıracağı tutmuştu.

"Aa... Şu Barthgate ailesinin oğlu mu? Ne yalan söyleyeyim, ben senin yerinde olsaydım, onunla yatmak isterdim. O çok yakışıklı bir delikanlı. Ama bir yönden de, iyi yapıyorsun. Böylece peşinden koş-turtmuş olursun. Biliyorsun babasının milyonları var ve evin tek oğlu..."

"Anne, onunla evlenecek değilim."

"Neden olmasın ki?"

"Küstah ve işe yaramaz bir cücenin teki de ondan..."

"Öyle mi gerçekten? Ben uzun boylu diye hatırlıyorum. Sen nasıl istersen, öyle olsun tatlım. Sen elini sallasan ellisi..."

"Neden benim gibi kızların peşinden koşarlar ki?"

"Zenginsin, bekârsın ve de çok seksisin..."

Justin, annesinin seksi tanımlamasına çok şaşırmıştı. Başkası olsa kızı için, *hanım hanımcık*, *şirin*, *sevecen* gibi sıfatlar kullanırdı. As-

linda aynaya baktığında kendisini güzel buluyordu, ama annesinin dediği gibi seksi olduğu hiç aklına gelmemişti. Zaten cinsellikle ilgili olduğu da söylenemezdi. Diğer kızların aksine, şimdiye kadar cinsellik konusunda, öpüşmeden daha ileri gitmemişti. Erkeklerle çıktığında, öpüşmeden ileri gitmek isteyenler olursa, onları hemen durdururdu, çünkü göğüslerinin üzerinde dolaşan eller ve yapış yapış dudaklar, onda tiksinti yaratıyordu.

Justin biriyle çıktığında, işin daha en başında sonuna kadar gitmeyeceğini açıkça belirtir ve eğer karşısındakinin amacı seks ise, ona başka bir kız bulması gerektiğini söylerdi. Bu tür cinsel eylemleri, ancak âşık olması halinde çekebileceğini düşünüyordu. Ancak cinsellikle alakası olmasa da, oldukça sosyaldi. Eğlenceli partileri kaçırmazdı ve her zaman yanında, eşlik eden birisi olurdu.

Kız arkadaşları yaşadıkları cinsel deneyimlerden sıklıkla bahse derlerdi, ama Justin, yaşıtlarının aksine, bir erkekle cinsellik yaşamının, buna değmeyecek kadar büyük sorunlara yol açabileceğini düşünüyordu. İki sokak ötede oturan arkadaşı Trudi, tam bir erkek düşkünüydü ve bir gün seksi bir erkeğin, onun da karşısına çıkarak, kaşla göz arasında yatağa atacağını söylüyordu.

Justin, Trudi'nin bu sözlerine hiç aldırmıyordu, çünkü kendisini yatağa atacak adamın, daha anasın karnından doğmadığını düşünüyordu. Evet, karar vermişti... Bir daha o salak Howard ile çıkmayacaktı...

Tabii, onlarınkine çıkma denilirse...

Bu düşünceler aklından geçerken, annesine dönüp, sıcak çikolata hazırlayacağını ve onun da isteyip istemediğini sordu.

Annesi ise, ağzına bir çikolata atarken, sıcak çikolatanın çok şişmanlattığını ve istemediğini söyledi.

Annesinin bu açıklaması karşısında gülmemek için kendisini zor tutan Justin, soluğu mutfakta aldı. Aslında annesi, hamuru çok iyi bir insandı. İnsanın kendisine hiç karışmayan, bu kadar iyi kalpli bir annesi olması, büyük bir şanstı. Hiçbir zaman cezalandırılmadığı, muhteşem bir çocukluk geçirmişti. Bazıları, onun şımarık olduğundan bahsederdi, ama onun umurunda olmazdı. Çünkü böyle bir anneye sahip olduğu için kendisini, değil Sidney'in, bütün Avustral-

ya'nın en şanslı kızı olarak görüyordu.

Justin bunları düşünürken, kapının ziline çaldığını duydu. Gece- nin bu saatinde kim olabilirdi? Kapıyı açmakla açmamak arasında tereddüt ederken, "Kim o?" diye sorabildi.

Cevap, polisti...

Justin hemen kapıyı açtı.

Üniformalı iki polis, kapının önünde duruyordu. "Bayan Montgomeri siz misiniz?" diye sordu, polislerden biri.

"Annem yukarda yatıyor, ben kızım, buyurunuz" diye cevap verdi Justin ve iki polis memurunun birbirlerine bakışlarını görünce, bir anda kötü bir şeyler olduğunu anladı. Hemen kendisini toparlamalıydı, çünkü annesinin, onun dirayetine ihtiyaç duyacağı zor bir durum onları bekliyordu. Bu polislerin, babası ile ilgili kötü bir haber getirdiklerini hemen anlamıştı. "Babama bir şey mi oldu? Öldü mü yoksa?"

Polislerin üzgün oldukları, her hallerinden belliydi, Biri, "Maalesef..." diyerek, kötü haberi ağzında geveledi.

Justin o anda, babasını hızlı gitmemesi için kaç kez uyardığını hatırladı. "Araba kazası mı?" diye panikle sordu.

Polislerden daha yaşlı olanı, zorlanarak da olsa, Bay Montgomeri'nin gittiği bir striptiz kulübünde eğlenirken, kalp krizi geçirdiğini söyledi.

Bunu duyan Justin, gayri ihtiyari bir adım geri attı ve düşmemek için zorlukla kapıya tutundu. "Bana şunu doğru dürüst söyleyin Allah Aşkına, komiser! Siz şimdi babamın, bir genelevde öldüğünü mü söylüyorsunuz," diye sorarken, acısının katlandığı yüzünden okunabiliyordu.

Görevlerinin parçası olsa da, bir polis için bile, böyle bir ölüm haberini vermek zordu. Sadece, "Evet, küçük hanım," demekle yetindi.

O sırada merdivenlerde Adelaine belirdi ve kapıya gelenlerin kimler olduğunu, kötü bir şey olup, olmadığını sordu. Sonra da kapıdakilerin polis memurları olduğunu görünce, yüzü bembeyaz kesildi ve gözleri korkuyla açıldı. Gelenlerin kötü bir haber getirdiklerini o da hemen hissetmişti ve "Hayır Grayson... Hayır, hayır olmaz," diye

haykırarak, tam yere yığılmak üzereydi ki, Justin onu zorlukla tuttu. Montgomerilerin hayatları, artık eskisi gibi olmayacaktı...

~ İKİNCİ BÖLÜM ~

ADELAINE, "Aman Allah'ım! Evimi ne kadar da sıkıcı bir hale getirmeye çalışıyorsun Justin," diye bağırdı. Kızının, evinin dekorasyonunu değiştirmesine kızıyordu, çünkü bu değişiklikle dostlarının evini beğenmeyeceklerini düşünüyordu.

Justin ise, annesinin *dostlarım* diye tanımladığı kişilerin, sadece görev icabı babasının cenazesine geldiklerini, sonrasında ise, acıları ile hiç ilgilenmediklerini, hepsinin sadece iyi gün dostu olduklarını ve babasının ölümüyle, artık onların fakir bir ana, kız olduklarını düşündüklerini, acımasız bir şekilde söyleyiverdi.

"Eğer, senin söylediğin gibi olsaydı, Ivy bizi kocası Feliks'in bu pazar günkü ellinci yaş günü partisine davet etmezdi! Bak daha davetiye daha dün geldi," diyen Bayan Montgomeri davetiyeyi, kızına uzattı.

Justin, davetiyenin gerçekten de bir gün önce geldiğini görünce şaşırdı. Herhalde yakın arkadaşı olan Trudi, Justin ve annesinin adlarını davetliler listesinde göremeyince, şımarık annesine, onların da davet edilmesi için baskı yapmış olmalıydı.

Justin, Trudi'nin annesi Ivy'den nefret ederdi. Babası Feliks ise, dostlarını sadece menfaat sağlayabileceği kişilerden seçerdi. Tabii ki babası hayattayken, yani durumları iyiyken, Montgomeri ailesi, onların misafir listesinde, en başlarda yer almaktaydı.

"Biz fakir filan değiliz Justin! Baban öleli sadece iki ay oldu. İnsanlar kendimize gelmemiz için bize vakit vermek istediklerinden, biraz daha mesafeli davranıyorlar. Hepsi bu kadar!" diyen Bayan Montgomeri, *ölüm* kelimesini telaffuz etmekte çok zorlanmıştı. Kendisini dağınık yatağına attı. Bitkin bir hali vardı.

Annesinin hali karşısında yumuşayan Justin, teskin etmek için ona sarıldı. "Anne, artık daha önce dâhil olduğumuz zenginler kulübüne ait değiliz. Babam, arkasında bir milyon dolar borç bıraktı. Tamam, bu ev ve içindeki eşyalar senin, ama başka hiçbir gelirimiz yok artık!"

"Ama nasıl olur? Anne ve babamın tek çocuğu olarak, bana yüklü bir miras kalmıştı. O paralar nereye gitti?"

"Anne, anlaşılan babam, senin bütün parayı harcamış, üzerine de borç yapmış. Yani aslında, bir şekilde biz harcadık onca parayı. Bu kadar lüks içinde yaşamak için, nereden bu kadar para bulunduğunu zannediyorsun? Biz hiç çalışmadık ve lüks içinde yüzerken de, bu değirmenin suyu nereden geliyor diye, hiç merak etmedik. Bir kenara, üç beş kuruş bile koymadık."

"Ama baban, mali konularda sorular sorulmasından hiç hoşlanmazdı ki!"

"Biliyorum anneciğim, biliyorum..." derken, Justin annesinin ellerine sarıldı. Bir taraftan da, babasının ne kadar da şerefsiz bir adam olduğunu düşünmekten kendini alamıyordu. Onlara sevecen, bonkör aile babası rolü oynarken, geleceklerini, maddi güvencelerini hiç düşünmemiş ve ailesinin rızkını, başka kadınlarla yedirmişti. Babasının, annesini hiç sevmemiş olduğunu düşünüyor ve onunla sadece, zengin bir aileden geldiği için evlenmiş olduğunu tahmin ediyordu.

Zaten babasının ölümünden sonra Justin'in kulağına, şirketine danışmanlık hizmeti almaya gelen zengin, dul müşterilerinden yararlandığı yönünde bazı dedikodular da gelmişti.

Grayson'un son yıllarda, kumar tutkusu ve pahalı eskort kızlarla

birlikte olmak için harcadığı paranın, haddi hesabı yoktu. Bu yüzden de, şirket borçlarının yanı sıra, kişisel borçlarından dolayı evleri ipotek altındaydı. Bay Montgomeri, hiçbir zaman ailesini düşünmemiş ve bir hayat sigortası dahi yaptırtmamıştı. Kendisine ait Jaguar marka pahalı otomobili ve karısının arabası da çoktan haciz altındaydı. Sadece kızının otomobili bu akıbetten kurtulabilmişti.

Justin kendi arabasının da hacze uğramasından korktuğu için, daha ucuz bir modelle değiştirmeyi planlıyordu.

"Gerçekten hiç paramız yok mu, tatlım," diye üzüntüyle sordu Bayan Montgomeri.

"Pek sanmıyorum anneciğim. Üstelik banka, yakında bu evi de satacak!"

"Ama bu ev, benim babamdan miras. Baba evimin satılmasına dayanamam. Ben burada doğdum... Burada büyüdüm... Burada hatıralarım var," diyen Bayan Montgomeri, hıçkırıklara boğuldu.

Justin, annesini çok iyi anlıyordu. O bu evde doğmuş, bu evde büyümüştü. Ancak, onca borca karşılık, bu evin satılmaması imkânsızdı. Aileden birinin mantıklı olması gerekiyordu. Ve Justin, bu güne kadar kendisinin bile fark etmediği bir kararlılıkla, mümkün olduğunca da duygularından arınarak, sorunlarının üstesinden gelmeye çalışıyordu. Her şeyden önce, kendisine acılamayı öğrenmeliydi. "Anneciğim, ben de bu evi kurtarmaya çalıştığım için, bazı değişiklikler yapmaya çalışıyorum zaten. Öncelikle müstemilatı ve anneannemin bana bıraktığı değerli eşyaları satalım ki, evin borcunu hafifletip, hacizden kurtaralım."

Adelaine Montgomeri, şimdiye kadar nasıl başını kuma gömerek yaşadıysa, şimdi de bu sorunlarla yüzleşmekten kaçınmaya çalışıyordu. Hatta Justin ile inatlaşarak, böyle bir teklifi bir daha duymak istemediğini ve ertesi gün banka müdürü ile konuşarak, iş bulana kadar borçlarını ertelemesini isteyeceğini söyledi.

Ama Justin, elli yedi yaşında, daha önce çalışmamış bir kadını kimsenin işe almayacağını çok iyi biliyordu. "Anneciğim, ben daha genç olduğum için, iş bulmak konusunda senden nispeten daha şanslıyım, ama ortada bir gerçek var ki, ikimiz de bir işvereni, bize iş vermesi konusunda ikna edebilecek özelliklere sahip değiliz. Hadi,

diyelim ki iş bulduk, alacağımız maaş bu evin bir odasını bile idare etmeye yetmeyecektir,” diyen Justin bir an duraksadı. “Bu ev yeterince büyük... Seninle bir odada kalabilir ve geri kalan altı odayı öğrencilere kiralayabiliriz. Üniversite buraya iki adımlık mesafede... Ancak böyle işler yaparak babamın borçlarını ödeyebiliriz. Aksi halde bu işin altından kalkmamız imkânsız.”

“Peki, ama temizliği, ev işlerini kim yapacak?”

“Biz yapacağız tabii ki anne!”

“Ay! Hayır! Bari Tom gitmesin! Tom olmadan bu ev dönmez.”

“Anne, Tom’a ödeyecek paramız yok! Elektrik ve telefon faturalarını bugün ödemezsem, her an elektriksiz ve telefonsuz kalabiliriz. Şimdi gidip evden bir şeyler satacağım ve işe bu faturaları ödemekle başlayacağım. Mesela bir daha giyip giymeyeceğimiz bile belli olmayan gece elbiselerimizi satarak, işe başlayabiliriz. Bugün bazı ikinci el dükkânlarını dolaşacağım. Zaten bundan sonra, bizi kimse partisine davet etmeyeceğine göre, bu kıyafetlere de ihtiyacımız yok.”

“Felix’in partisine gitmeyecek miyiz yani? Üstelik gece kıyafeti giyilmesi zorunlu bir parti olduğu yazıyor davetiyede.”

“Tamam, şimdilik birkaç gece elbisesi bırakırız, ama unutma ki bir gün her şeyi, yani ayakkabıları, çantaları da, elimizden çıkarmamız gerekecek.”

“Aman Allah’ım! Bu da mı başımıza gelecekti,” diyen Bayan Montgomeri, başını üzüntüyle sallıyordu.

“Anne, abartılacak bir durum yok ortada. Eğer evi kurtarma planım işlerse... Yani bankadaki adamı ikna edebilirsem...”

“Bankadaki adam da nereden çıktı? Kim bu adam? Hangi banka?”

“Bu bizi köşeye sıkıştırmaya çalışan banka değil anne. Bu yeni iş kuranlara, düşük faizle kredi veren bir banka... Trudi, orada çalışanlardan birini, şahsen tanıyormuş. Zor durumdaki küçük hanımlara yardım etmeye meraklı bir adammış bu. Bana adını verdi. Onunla görüşmeye gideceğim.”

Aslında Trudi, böyle bir şeyden bahsetmemişti. Sadece Wade denilen bir adam hakkında, bir partide duyduğu dedikoduyu naklet-

mişti. Söylenenlere göre bu bankacı, bir kadınla yaşayacağı kısa bir macera için, kolayca kredi çıkartıyormuş ve Trudi’ye göre, Justin bu adamın kadınlara olan düşkünlüğünden yararlanmalıydı.

Justin ise arkadaşına, böyle bir amaçla, bir adamla kırıştırmanın, fahişelikten farksız olduğunu söyleyerek, durumunun bu kadar umutsuz olmadığını söylemişti.

Bunun üstüne Trudi, “Ben de sana adamla yat, demiyorum zaten. Senin gibi bir kızın, gerçek aşkı bulacağı güne kendini saklamasını anlıyorum, ama bu adam çok yakışıklı. Bu durum da, onunla sadece flört edebilirsin ve eğer kredinin çıkmasını sağlarsa, bunun karşılıksız kalmayacağı yönünde bir intiba yaratabilirsin. Senin gibi yüzü ve vücudu muhteşem bir kız karşısında, onun gibi uçkuruna düşkün bir adamın, kredi şartlarından çok, sana bakacağı kesin. İnan bana,” diyerek, arkadaşını ikna etmeye çalışmıştı.

“Ya bu adama istediklerini vermezsem, ne olacak?”

“Sen, sadece onun istediklerini verecekmiş gibi yapacaksın. Eminim ki kredi anlaşmasını imzaladıktan sonra, senden istediklerini alamayınca, çok hırçınlaşacaktır. Ama ne yapabilir ki? Gidip de, bankanın sahibi olan patronu Markus Osborn’a şikâyet edebilir mi? Hayır, hiç zannetmiyorum, çünkü patron Osborn’u, babamın partilerinde birkaç defa gördüm. Kabalık derecesinde hırslı, ama dürüst bir adama benziyor. Bir çalışanının, genç bir kızdan yararlanmak istediğini öğrenirse, onu kovar.”

Justin, bütün bu konuşmalardan sonra, o bankaya gidip, bu uçkur düşük adamla görüşmeye karar vermişti. Annesinin evini kurtarmak için, bu son şansydı. Çünkü görüştüğü bütün bankalar, kredi talebini reddetmişlerdi. Hatta krediyi nasıl finanse edeceğini anlattığında, memurlardan biri ona kahkahalarla gülmüştü. Bu alaycı kahkahaları hatırlayınca, ertesi gün saat onda bankaya gidip, bahsedilen adamla konuşmayı aklına koydu. Bu riski göze almalıydı. Ama bu adamla yatma ihtimali aklına geldikçe, bu kararından her an vazgeçecek gibi oluyordu. Birden annesinin sesiyle, bu düşüncelerinden sıyrıldı.

“Yarın görüşmeye giderken ne giyeceksin?” diye soruyordu annesi.

"Bilmiyorum anne. Daha karar vermedim."

"Kıyafetlerini satmadan karar ver de, ayırmayı unutma."

Justin seçmesi gereken elbisenin, annesinin zannettiği gibi ciddi görünümde değil de, tam tersine, etkileyici bir seksapele sahip olması gerektiğini çok iyi biliyordu. Bu yüzden de, vücuduna sımsıkı oturan, kısa merserize yeşil bir elbise giymeyi düşünüyordu. Bu elbiseyi, Trudi ile alışverişe çıktıklarında, onun ısrarı üzerine almıştı. Sonra da bu elbiseyi giyip, üniversitenin amfisinde, bacak bacak üstüne attığında, dersi anlatan profesörün gözleri sanki yerinden fırlamış ve gelip, o uzun güzel bacaklarına yapışmıştı. Evet, evet... Kalçalarını sımsıkı saran bu elbiseyi giymeliydi. Acaba banka memuru, Wade Hampton'ın da gözleri yerinden fırlayacak mıydı?

Justin, bir ölüm kalım savaşı veriyordu ve savaşta her şey mu bahtı. Kararlılıkla yerinden kalkarak, "Hadi anne, şimdi mükellef bir kahvaltı yapmalıyız. Bugün bizi, bir sürü zor iş bizi bekliyor," dedi muzipçe.

~ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ~

MARKUS masasında oturmuş, sinirli bir şekilde altın kalemi ve deri sumen takımıyla oynuyordu. Elinde işle ilgili bakması gereken bir belge olmasına rağmen, aklı işinde değildi. Yanında çalışan bu Hampton denen adamın cüretini, aklı almıyordu. Onun zengin bir ailesi olduğunu ve zevk olsun diye çalıştığını biliyordu. Ne de olsa bu Hamptonlar, fakirlik nedir hiç bilmemişlerdi.

Markus bu adamın, bankasından kredi verirken, bunların geri ödenebilme kapasitesini analiz etmekten çok, borçlu kadınların cinsel kapasitelerini analiz ettiğini, yeni öğrenmişti. Bu adam, onun bankasının imajını nasıl olurda böylesine ayaklar altına alabilirdi? Gerçeği öğrenir öğrenmez de, Wade Hampton'dan, kredi karşılığı kimlerle yattığını söylemesini istemişti.

Hampton ise, birlikte olduğu kadınları ispiyonlamayacağını, bunun kimseye yararı olmayacağını söyleyerek, onun geri kafalılıkla suçlamış ve "Allah bilir, sen senelerden beri bir yavruyu bile yatağa atmamışsındır Markus! Bu halinle büyük babamı andırıyorsun! Oysa bunun, alana da satana da zararı yok. Ancak seni ikna etmeye çalışmayacağım, çünkü artık bunlar benim problemim değil. Tüm rande-

vularımı iptal edebilirsin,” diyerek, bankadaki işinden ayrılmıştı.

Markus Osborn sekreterinden, bankadaki tüm personeli bu durumdan haber etmesini istedi ve bundan sonra Hampton’ın kredi talebi randevularıyla, kendisinin ilgileneceğini söyledi.

Bu küstah memurunun, cinselliği ile ilgili söyledikleri aklı takılmıştı. Markus bunları düşünmekten, önünde duran randevu listesindeki adlara bir türlü konsantre olamıyordu. Boşandığından beri bir kadınla birlikte olmamıştı ve kendisi de, artık şeytanın bacağını kırmanın vaktinin geldiğini düşünmüyor değildi.

İlk randevu, Montgomerilerin kızı, Justin’leydi...

Markus, ismi görünce, onun neden kredi almak istediğine, bir anlam veremedi. Muhtemelen, bu zengin ve şımarık kız, zengin bir adamla evlenene kadar, kendisini oyalayacak bir kafe, bir sanat galerisi ya da butik açma peşindeydi.

Aslında Hampton’ın söylediği gibi, alanın da satanın da razı olduğu bu senaryo, Markus’u da heyecanlandırmıyor değildi. Justin’in partideki görüntüsü gözünün önünde canlanınca, kalbi hızla atmaya başladı. Onu havuzdan çıkarken seyretmişti. Vücudunun her zerresini çok iyi hatırlıyordu. Müthiş bir beli ve insanın yüreğini ağzına getiren dolgun göğüsleri vardı.

Ve şeytan, Markus’un aklına girmişti bile...

Saati ona beş kalayı gösteriyordu ve bu randevuyla ilgilenmesi için, hâlâ bir başkasını görevlendirebilirdi. Ancak o Hampton denen adamın, *büyük baba* benzetmesi aklına gelince, hemen bu fikrinden vazgeçti. Bu kadını kollarında hayal ettikçe, iştahı daha da kabarıyordu. Onu önce kollarına alıp, bir kuş gibi çarpan kalbini göğsüne yaslamalı, sonra da uzun uzun öpmeliydi... Zaten bunu yaptıktan sonra, hiçbir kadın onunla yatağa girmeye itiraz edemezdi.

Markus yatak sahnelerini en ince detayına kadar hayal ederken, birden vücudundaki sertlikle kendine geldi. Hayır! O asla böyle bir iğrençlik yapamazdı! Ancak, anlam veremediği şey, Montgomerilerin kızıyla böyle bir macera yaşamaya, onu çeken şeyin ne olduğuydu?

Justin asansörden çıktığında saatine baktı. Dokuz elli beşi gösteriyordu. Danışmaya doğru yürürken, kendinden emin bir tavır takındı. Genelde soğukkanlı bir tip olmasına rağmen, bugün heyecandan midesine ağrılar giriyordu. Her an kaçıp gidecek gibiydi, ancak bu söz konusu dahi olamazdı. Eğer annesi evini kaybederse, gireceği ruhi bunalımdan hayat boyu çıkamazdı. Dün gece, annesinin hıçkırıklarını duyduğunda, bu evi kurtarmaya yemin etmişti. Ve işte oyun başlıyordu. “Benim adım Justin Montgomeri. Saat onda Bay Hampton ile olan randevum için geldim.”

“Bay Hampton şu anda yerinde değil, ama odasına döner dönmez mutlaka sizinle ilgilenecektir. Bina içinde başka bir yerde olmalı... Buyurun, şöyle bekleyin lütfen...” dedi danışmadaki ilgili.

Justin, Wade denen adamı beklerken bacak bacak üstüne atmaya çalışıyor, ancak o uzun güzel bacaklarını nereye koyacağını bilemiyordu. En sonunda bacaklarını yan yana koyarak oturmayı seçti, ama bu şekilde de çok komik görünüyordu. Sonunda çantasından diz üstü bilgisayarını çıkartarak oyalanmaya çalıştı. Saat, onu bir geçiyordu. Son bir defa daha bacak bacak üstüne attığında, eteğinin ne kadar yukarı çıktığının farkında değildi.

Saat onu iki geçiyordu ki, koridorun diğer ucundan ayak sesleri duyuldu. Yaklaşan adam, Trudi’nin anlattığından daha yaşlıydı. Üstelik onun, *uçkuru düşük* tanımına da pek uymuyordu.

Adam odasına doğru yönelirken Justin, onun Wade olmadığından emindi. Bu adamın, Yunan heykellerini andıran keskin yüz hatları, seksi bir ağzı, kuzguni siyah gözleri vardı. Çok iyi dikildiği her halinden belli olan takım elbisesi içinde, kırçilli beyaz saçlarıyla *Wall Street* filmindeki, *Michael Douglas*’ı andırıyordu. Ve bu görünümdeki bir adamın, onun yeşil seksi elbisesine tepki göstermesi beklenemezdi. Aman Allah’ım! Adam, kendisine doğru geliyordu. Yüzündeki ifadeden, duygularını okumak imkânsızdı. Acaba yanılıyor muydu? Bu adam Wade olmalıydı.

“Bayan Montgomeri, sizi beklettiğim için özür dilerim. Size nasıl yardımcı olabilirim acaba?”

Justin, sınıfta kaldığı sene fakülte dekanının da kendisiyle, önce

aynı bu soğuk tonla konuştuğunu hatırladı. Ama dekana gülümseyince, adam mesafeli tavrını bir kenara bırakıp, gayet samimi davranmaya başlamıştı. Hemen bu tür ciddi tavırları, samimiyete döndürmeyi başaran gülümsemesini takınarak, "Bankanıza, her iki tarafında karlı çıkacağı bir iş teklifinde bulunmaya geldim," dedi.

Markus, Justin'in kısa yeşil elbisesini görünce, Wade'in seksi kadınlara kolay kredi veren memur şöhretinden yararlanmak için böyle giyindiğini tahmin etti. Bu uzun bacaklı, parlak dudaklı genç kadının, gözleri pırıl pırıl parlıyordu. Bunun, Wade'in kolay kandırabileceği yönünde oluşmuş ön yargının verdiği hevesten mi, yoksa heyecandan mı olduğunu kestiremedi. Bu küçük hanım, iki tarafından da kârlı çıkacağını söylerken, acaba neyi kastediyordu?

Markus'un aklından, güldüğünde daha da güzelleşen, ama kötü bir karakteri olduğunu düşündüğü bu kadınla ilgili bir sürü senaryo geçiyordu. Acaba karşısındakinin Wade olduğunu sanan bu kadına istediklerini verirse, o seksi dudakları şehvetle öpüyor olabilir miydi?

Şeytan, onun kötü yola düşürmek için, bundan daha iyi bir seçim yapamazdı...

Markus, kısa bir tereddütten sonra genç kadından, bu iki taraf için de kârlı olarak nitelendirdiği teklifini, biraz açması için, "Siz teklifinizi detayları ile anlatın da, kârlı olup, olmadığına, ben karar vereyim," dedi.

Justin, bu adamın Wade olduğu varsayımından hareketle, oyununa başladı. Genç adamın alaycı tavrı karşısında, kendini kapana kısılmış bir fare gibi hissediyordu. Aslında gururu hemen burayı terk etmesini emrediyordu, ama o aynı gurur, annesinin evini kurtarmasına yarayacak parayı sağlayamıyordu. Ev satılırsa, annesini yatıracak hastane ararken de, bu gururu işe yaramayacaktı. Şimdi menfaatleri doğrultusunda hareket etmeli ve bu aptal gururuna yenilmemeliydi. Zaten kadınları suiistimal etmeye meraklı bir adamın, ne düşündüğünün, ne önemi vardı ki? Hemen en büyüleyici gülümsemesini takınarak, evle ilgili projesini açıkladı.

Ancak Markus, bu projesinin, alacaklıların ev üzerindeki haklarını kullanmasını engelleyeceğini söyleyerek, onun bütün umutlarını

bir balon gibi söndürdü.

"Ama bu ev, bir milyon dolardan daha fazla bir değer ederken, daha düşük bir bedelle elden çıkarmamız, aptallık olmaz mı? Annem için çok önemli olan bu evi satmamak için, ailemin yıllardan beri sahip olduğu antikalara elden çıkartarak, gelir elde etmeyi düşünüyorum. Böylelikle borcumuzu, iki yüz bine düşürebilirim," dedi son bir ümitle Justin.

"Peki, ya geri kalan iki yüz bini nasıl ödemeyi düşünüyorsunuz?"

"Evi kiralayarak gelir elde etmeyi düşünüyorum."

"Kusura bakmayın küçük hanım, ama planınızın elle tutulur tek bir yanı yok. Size tavsiyem, evinizi satıp, borcunuzu ödemeniz ve kalan parayla da, küçük bir eve geçmeniz olacaktır."

"Ama ben küçük bir eve geçmek istemiyorum," diyen Justin'in kanın beynine sıçramıştı. Ancak, bu adamı ikna edebilmek için, kalan enerjisini sonuna kadar kullanması gerektiğini düşünerek, toparlandı. Uçkuruna düşkün bir adamın, kendisini neden bu kadar zorladığına bir anlam veremiyordu. "Bakın, annem, babamın ölümüyle çok sarsıldı ve durumu hiç iyi değil. Şimdi bir de evini kaybederse, bu benim de onu kaybedeceğim anlamına gelir. Lütfen yardım edin! Lütfen... Bu projemle borcumuzu ödeyebilirim," diyen Justin, bir an için, bu sert adamı ikna edebildiğini sandı, ama yanılmıştı.

Markus sorularına devam etti. "Durumunuza üzülmediğimi sanmayın Bayan Montgomeri. Ancak parayı kazanabileceğinize dair bende bir güven oluşması için, eğitiminizle ilgili birkaç soru sormam lazım. İlerde sahip olmayı planladığınız mesleğinizden başlayalım mesela. Özgeçmişinizden, tam olarak ne okuduğunuzu anlayamadım."

"Turizm işletmeciliği okuyorum ve bitirince iyi para kazanacağım bir iş bulacağımdan eminim."

"Başvuru formunuzdan, yakında yirmi iki yaşına basacağınızı anlıyorum. Nasıl oluyor da, halen okulu bitirmemiş oluyorsunuz? Yoksa seyahat etmek için, fakülteye ara mı verdiniz?"

"Hayır, sadece... Evet, sadece ilk seneyi birkaç sene üst üste okumak zorunda kaldım."

"Anlıyorum, küçük hanım."

"Hayır, anlamıyorsunuz Bay Hampton. Evet, şimdiye kadar eğlenceye düşkün bir kızdım, bunu kabul ediyorum. Ancak ben aklıma koyduğum her şeyi yaparım. Yeter ki gerçekten isteyeyim. Ve bu evi de, gerçekten kurtarmak istiyorum," diyen Justin, bu çıkışından sonra adamın bir yorum yapmasını bekledi, ancak şu kahrolası kadın avcısı, onun işini kolaylaştıracak hiçbir şey yapmıyordu. Hiçbir şey tahmin ettiği gibi gitmiyordu. Son vuruşu yapmak için, adamın gözlerinin içini bakarak "Ve bunu başarmak için, her şeyi, ama her şeyi yapmaya hazırım," dedi, bu kahrolası oyundan nefret ederek... "Bu krediyi verirseniz, size minnettar olurum Bay Hampton."

"Ama ben sizin minnettarlığınıza muhtaç değilim ve böyle bir şey istemiyorum Bayan Montgomeri."

Justin, hayatında hiç böylesine aşağılanmamış, gururu hiç bu denli kırılmamıştı. Yer yarılrsa da, içine girseydi keşke... Ancak yılmamalıydı. Bir kere daha yerinde doğruldu ve "O zaman ne istediğinizi açıkça söyleyin Beyefendi," diyerek, adamın oyununu açığa çıkarmaya çabaladı. Eğer bu adama ne istediğini itiraf ettirebilirse, buradan hemen kalkıp gidecek ve bankanın sahibi olan, Markus Osborn denen adamı bulup, bu memurunu şikâyet edecekti.

Ancak bu küstah adam, Justin'e sanki öğüt verir gibi, "Şimdi evinize gidin Küçük Hanım ve öncelikle annenizi, evini satmaya ikna edin. Daha sonra, kendinize düzgün bir iş bulun ve bankalardaki memurları baştan çıkarmaya çalıştığınız bu tehlikeli oyunlardan da, uzak durun. Siz, beni etkilemeye çalışan ne ilk kadınsınız, ne de son olacaksınız Bayan Montgomeri. Hayatta başarı elde etmek, bu kadar ucuz ve kolay değildir. Gençsiniz, güzelsiniz. Kendinizi bu kadar da ucuza satmayın," dedi.

Justin'in yüzü önce beyaza, sonra kırmızıya, sonra tekrar beyaza dönüşmüştü. Dosyalarını ve çantasını toplarken, "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum, ama bana bu krediyi vermeyeceksiniz, bunu açıkça söylemeniz yeterli. Beni aşağılamaya hakkınız yok," diyebildi güçlkle.

"Tamam, o zaman! Açıkça söylüyorum. Size kredi vermiyorum."

"Bu sizin bileceğiniz şey. Ben de başka bir yerden kredi bulurum!"

Markus onun arkasından bakarken, aslında krediyi de tam vermek üzere olabileceğini düşünürken yakaladı kendini. Nasıl olmuştu da, son anda vazgeçerek, böyle bir kadınla birlikte olma fırsatını kaçırmıştı. Kartlarını doğru oynamış olsaydı, şimdi bu güzel kadın çantada keklikti. Şimdi, bu kadınla tekrar karşılaşmak için, Feliks'in hafta sonu partisini beklemesi gerekiyordu. Aslında partilerden nefret ederdi, ancak boşandığı karısıyla, geçmişte paylaştığı evden çıkmak için, partileri bahane ediyordu. Aslında bu evi satabilirdi, ama iyi bir yatırım olduğundan, elden çıkarmak istemiyordu. Tam bunları düşünürken, kendisinin sadece yatırımlarla ilgilenen bir adam olduğunu fark etti. Ve aklına, yine Justin Montgomeri düştü...

Aslında Markus, onun durumuna üzülmüştü. Hayırsız biri de olsa, babasını kaybetmesinin hemen ardından, birçok alacaklının kapısına dayanması, çok zor bir durum olmalıydı. Gerçi, daha küçük bir eve geçmek istemediğini şımarık bir tavırla söylemesi, çok sevimsizdi. Zaten onun gibi şımarık kızlar, paranın nasıl kazanıldığı konusuna hiç kafa yormazlar, üniversitelerin en işe yaramaz bölümlerinde, sadece diplomaları olsun diye okurlardı. Bu kız, daha nerede okuduğunun bile farkında değildi. Bu tür zengin çocukları, en fazla sanatla ilgilenir, vücutlarını da en zengin evliliği yapmak için kullanırlardı.

Markus bütün bunları düşünürken, bu kızın kısacık hayatında bile, kendisinin şimdiye kadar eğlendiğinden, çok daha fazlasını yapmış olabileceği fark ederek, sarsıldı. Böyle oturduğu yerde felsefe yapacağına, seks yapmalıydı... Onu rahatlatacak tek şey seksti...

~ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ~

JUSTIN onun odasına gittiğinde, annesi saçlarında bigudiler ve üstünde bornozuyla, yatağında oturuyordu. Feliks'in doğum günü partisine gitmek için kararlaştırdıkları saat gelmesine rağmen, henüz hazır değildi.

"Tatlım, ben gelmesem daha iyi olacak. Bu kırmızı elbisenin içinde harika görünüyorsun. Hadi güzel kızım, sen git."

Justin, annesinin bu iltifatlarının, konuyu saptırmak ve gerçekten uzaklaşmak amacıyla sarf edilmiş cümleler olduğunu biliyordu. Genelde zor durumda kalır da, karşısındakini ikna etmek isterse, böyle oyunlara başvururdu. Gözlerinden, ağladığı belli oluyordu.

Justin dün bankadan döndükten sonra, evin satılacağı fikrine kendisini alıştırmayı gerektiğini söyleyince, annesi depresyonun eşiğine gelmişti bile. Şimdi bu partinin annesine biraz olsun neşe katacağını umarken, onu bu durumda bulmaktan hiç memnun değildi. Annesinin partiye gitmek için hazırladığı elbiseyi göstererek, "Hadi anneciğim giyin, ben de saçlarını yapayım. Biraz havan değişecektir, bu partiye gidince. Sen gelmezsen, ben de partiye gitmeyeceğim," diyerek onu ikna etmeye çalıştı.

"O elbiseyi giyemem, çünkü içine giremiyorum."

"O zaman buna ne dersin? Bu da çok güzel..."

"Maalesef, o elbise de artık olmuyor. Baban öldüğünden beri sadece yemek yiyorum ve böyle şiştim işte. Babanla evlendiğimden nasıl da zayıf ve güzel bir kadındım. Aslında oğlumu kaybettiğimden beri, aşırı yemek yediğimin hep farkındayım. Ancak önce onu kaybetmem, sonra da babanın başka kadınlara gidişi... Hepsi, ama hepsi benim hatam... Ben bu halde olmasaydım, baban da başka kadınlara gitmezdi."

"Anne, ne olur ağlama! Hiçbir şey senin hatan değildi. Babam seni hiçbir zaman hak etmedi. Neyse ki, kurtulduk ondan. Şimdi bıraktığı borçları temizleme zamanı. Bak, ben varım ve yanıdayım. Hadi sil gözyaşlarını artık. Hem ben daha bu kredi bulma işinden vazgeçmiş değilim ki..."

"Gerçekten mi?"

"Tabii ki de vazgeçmedim. Sadece bu gittiğim banka kredi talebimi reddetti, ama başka bankalar da var. Belki de Feliks'in partisinde, hatırı sayılır, bize yardım edebilecek birilerine rastlarız. Şimdi uyanık olma zamanı. Anne, kız birlikte savaştacak ve bu durumdan kurtulacağız. Hadi sil gözlerinin yaşını ve hemen hazırlan."

Ne yazık ki, Justin bütün çabalarına rağmen, annesini partiye gelmeye ikna edememişti. Onu biraz olsun sakinleştirmiş olmanın verdiği rahatlıkla, otomobiliyle partiye doğru yol alırken, kırmızı elbisenin çok da iyi bir seçim olmadığını düşünüyordu. Aslında satılacak kıyafetlerini seçerken, bunu da ayıklamalıydı. Ateşli gecelere uygun, bu ateş kırmızısı elbiseyi satmış olsaydı, eline hatırı sayılır bir para geçebilirdi. Bu elbise saf ipekten, bir tasarım harikasıydı. Yine de, siyah krep elbisesini giymiş olmayı tercih ederdi, ama artık çok geçti. Yüksek topuklu ayakkabılarıyla, parti evinin önündeki merdivenlerden dikkatlice çıktı. Zili çalarken, akli evde kalan annesindeydi.

Kapıyı arkadaşı Trudi açtı ve "Sonunda gelebildin. Ben de, merak etmeye başlamıştım. Annemi sizi davet etmeye ikna etmem ko-

lay olmadı. Tam çabalarımın boşa gittiğini düşünüyordum ki, zili çaldın. Annen nerede?" dedi.

Justin, annesinin başı ağrıdığı için gelemediğini söyledi.

Bunun üzerine Trudi, "Aslında gelmemesi isabet olmuş. Annem mutlaka bir laf sokuştururdu ve annenin canını sıkardı. Bilirsin, o doğuştan bir cadı," dedi.

"Sen de doğuştan çok tatlı birisin Trudi. Ivy'nin, annen olduğuna inanmak için, bin şahit ister."

"Ah! Belki de evlatlığımdır."

"Hiç şaşırmam."

"Fena olmazdı aslında," diyen Trudi, kıkırdayarak arkadaşını odasına davet etti. "Tam kafamdaki B planına uygun giyinmişsin Justin. Çantanı odama bırakabilirsin."

"Bu B planı da nereden çıktı?"

"Bak, A planı işlemediğine göre, şimdi sana zengin ve yaşlı birisini bulma zamanı. B planı bu işte."

"A planının işlemediğini nereden öğrendin sen?"

"Daha kapıyı çalarken, yüzünden okunuyordu. Ayrıca senin, vamp kadın olma kapasitene de, çok güvendiğimi söyleyemem. Nasıl oldu da, bankadaki o çapkın memuru kandıramadın ki?"

"Senin bana söylediğin her şeyi yaptım. En seksi elbisemi giydim. Bir tek masasının üzerine, çıplak yatmadığım kaldı. Ama adam yine de beni kapının önüne koydu."

Trudi olanlara inanamamıştı. Geniş ve lüks odasındaki aynada üstünü başını düzeltirken, planlarının neden işe yaramadığının anlamaya çalışıyordu.

"Yer yarılıp, içine girmek istedim," dedi Justin üzgün bir şekilde.

"Artık, senin yakışıklı Howard Barthgate devre dışı kaldığına göre, B planını devreye sokabiliriz. Yazık oldu aslında çocuğa, sana çok âşıktı."

"Şaka yapıyorsun herhalde. Babamın alacaklıları kapıya dayınca, Howard arkasına bile bakmadan kaçtı. Senin şu B planının yeni kahramanı her kimse, onunla tanışmak istemiyorum. Çünkü bu da büyük ihtimalle, bankadaki Wade'ı ayartma planın gibi, hezimetle sonuçlanacaktır. Söylediklerin arasında tek doğru bilgi, adamın çok

yakışıklı olduğuydu."

"Ama bak, plan işlemese de, adamın yakışıklılığını unutamamışsın."

Trudi haklıydı... O adamın yakışıklılığı, aklından çıkmıyordu. Ancak Justin, Wade gibi adamlara pabuç bırakacak değildi. O adam ne kadar yakışıklı olursa olsun, kendisini nasıl aşağıladığını hatırlayınca, tüyleri diken diken oluyordu.

Trudi'nin hazırlanması bitince, birlikte partinin yapıldığı salona indiler.

Trudi'nin annesi, sahte gülüşü ve zevksiz kıyafetiyle, salondaki kanepede oturmaktaydı ve bakışları, Justin'e arkası dönük olan geniş omuzlu bir adama sabitlenmişti. Bu adam, kocası Feliks değildi, çünkü ondan çok daha uzun boyluydu.

Ve arkası dönük olan bu adam, yüzünü dönünce, Justin bayılacak gibi oldu. Bu adam, bankada görüştüğü Wade Hampton'dı. Kendisine ne kâbus yaşatan adamla, karşılaşmanın verdiği şaşkınlıkla, Trudi'ye bu adamın da davetli olduğunu, neden kendisine söylemediğini sordu. Trudi, adamın davetli olmadığını söyleyince de, "O zaman birisi ile gelmiş olmalı ve şu anda tam karşımda, annenin önünde duruyor," dedi.

Trudi, Justin'in gösterdiği adama bakınca bir kahkaha attı, çünkü o adam Hampton değildi. "Saçmalama Justin. Bu adam Wade değil ki... O, bankanın sahibi ve yönetim kurulu başkanı Markus Osborn."

"Hayır, çok eminim Trudi. Bu Wade Hampton. Benimle konuşan adam oydu."

~ BEŞİNCİ BÖLÜM ~

MARKUS başını döndürdüğünde, Justin'nin kendisine doğru hızla yaklaştığını fark ederek, olduğu yerde donup kaldı. Tüm dikkati ev sahibesinden, kısıcık kırmızı elbisesi ve sanki bütün siniri tepesine toplanmış gibi, hızla kendisine doğru yaklaşan genç kadına yöneldi.

Tam bu sırada Justin araya girerek, "Sizinle konuşmamız gerekiyor," dedi.

Justin'in, misafiri ile arasına girmesine sinirlenen ev sahibi Ivy, "Bu ne büyük kabalık Justin! Nasıl olur da misafirimle olan konuşmamamızı kesersin!" diye çıkıştı.

"Asıl kabalık, bu adamın kendini başka biri gibi tanıtarak, beni kandırması," diyen Justin, Ivy'e hiç aldırmadan, Markus'a doğru yöneldi.

Markus, her ne kadar bu kadının cesaretinden etkilense de, hiç kimsenin kalabalık içinde kendisini aşağılamasına izin veremezdi. Genç kadını yatıştırmak için, büyük bir soğukkanlılıkla, "Haklısınız Bayan Montgomeri, görünürde yaptığım şey hoş bir davranış değil. Ancak bu, bilerek ve isteyerek sebep olduğum bir durum değildi.

Beni Bay Hampton sandığınızı, ancak siz bankadan ayrıldıktan sonra anladım," dedi ve ev sahibesi Ivy'e dönerek, "Sevgili Ivy, bu küçük hanımla bir iş konuşmamız gerekiyor, bize biraz izin verir misin," diyerek, konuşmayı merakla izleyen ev sahibesini, ustalıkla başından attı.

Justin güzel, mavi gözlerini kısarak, "Bal gibi yalan söylüyorsunuz. Dün Wade Hampton ile görüşmeye geldiğimi bilmemeniz imkânsız," diyerek Markus'a çıkıştı.

"Aslında görüşmemizin en başında, beni Hampton zannettiğinizi anlamadım, ama daha sonra bunu tahmin ettiğimde de, eğer bu yanlışlığı anladığımı açıklasam, çok garip olacaktı."

"Eninde sonunda size geleceğimi biliyordunuz, ama nedense kendimi aptal yerine koymamdan keyif almışa benziyorsunuz."

"Kesinlikle yanılıyorsunuz."

"Size inanmıyorum ve şunu açıkça bilmenizi isterim ki, bu krediyi elde etmek için, her şeyi yapmaya hazır olduğum kesinlikle doğru değil. Ne sizin için, ne de Wade Hampton için böyle bir şey yapmam. Yani hiçbir kuvvet beni, özellikle de sizinle aynı yatağa sokamaz."

"Gerçekten mi?"

"Evet, Bay Osborn gerçekten. Ben hiç kimseyle yatmam. Özellikle de sizin gibi bir adamla birlikte olacağı hiç sanmıyorum!"

"Bunu bir kenara yazdım küçük hanım. Ancak böyle çekişmeleri bir kenara bırakırsak daha iyi olur. Doğruyu söylemem gerekirse, Hampton'ın kredi isteyen bazı hanım müşterilerden yararlandığını yeni öğrenmiştim ve çok kızgındım."

"Kızgın mıydınız? Sizin gibileri kızmaz Bay Osborn. Sizin gibi soğuk adamlar, egolarını tatmin etmek için, karşılarındakine çıkışır- lar sadece. Aynen beni aşağılayarak ve gülünç duruma düşürmeye çalışarak, tatmin olduğunuz gibi."

Markus, bu kadının içinde bulunduğu mali krize bir nebze olsun inanmadığı için, ona karşı bir merhamette duyamıyordu. Çünkü bu genç kadın, sadece şimdiye kadar sahip olduğu imkânları, yaşadığı şımarık hayat tarzını, lüks evini, pahalı kıyafetlerini kaybetmemeye çabalıyordu. Şu an üstünde olan elbise bile, onun bu düşüncelerini

teyit etmekteydi. Ünlü moda tasarımcılarının kıyafetlerini çok iyi bildiğinden, bu elbiseyi, normal bir işte çalışan bir kadının, bütün bir yıllık kazancıyla bile alamayacağını biliyordu. Ancak her şeye rağmen, bütün vücut hatlarını tamamen ortaya koyan elbisesi içindeki bu kadından, gözlerini alamıyordu. Bu genç ve güzel yaratık, akıllı olduğu kadar, içte pazarlıklıydı da. Ve ne elde etmek istediğini, çok iyi biliyordu... "Ben sizi değil, siz kendinizi komik duruma düşürdünüz."

Justin'in öfkesi giderek daha da artıyordu. Hiç kimseden bu kadar nefret etmemişti. "Ama en azından benim haklı bir nedenim var. Ya sizin yaptığınızın hoş görülmesi için, nasıl bir özrünüz var?"

"Özür mü? Şaka yapıyor olmalısınız."

"İşte... Hiç bir özrünüz yok... Haklı bir nedeniniz yok. Dün bana ahlak dersi verdiniz, ancak siz de kendinizle dürüstçe hesaplaşırsanız, süttten çıkmış ak kaşık olmadığınızı anlarsınız. En son ne zaman bir kadınla, sadece âşık olduğunuz için yattınız? Ya da en son ne zaman bir kadınla, mali zaaflarından yararlanmadan yattınız?"

"Ben, hiçbir zaman mali zaafları kullanmadım. Âşık olma konusuna gelince, ben yatak arkadaşlarımı, sadece beğendiğim ve saygı duyduğum kadınlardan seçerim, çünkü aşk çok nadir bulunan bir şeydir."

"Kimseyi beğenmediğinize eminim. Bu durumda partner bulmanız, oldukça zor oluyordur."

"Eğer suçlamalarınız bittiyse Bayan Montgomery..."

"Hayır! Bitmedi Bay Osborn. Siz herkese tepeden bakıyorsunuz ve size bir iş teklifi ile gelen birisini dinlemeyecek kadar dar kafalısınız. Kendi kendinize, iyi bir iş adamı imajı yaratıp, kendi kendinizi kandırıyorsunuz."

"Allah aşkına yapmayın Bayan Montgomery. Sizin gibi birinin, o evi pansiyon gibi işletebileceği fikrine inanmamı beklemeyin lütfen benden."

"Ne demek istiyorsunuz? Ben nasıl biriyim ki? Yani işe yaramaz, hayatında hiçbir şey için uğraşmamış, zengin bir şımarığın teki miyim?"

"Bunlar, sizin kendinizle ilgili tespitleriniz."

Justin artık o kadar sinirlenmişti ki, ağzını açtı halde sesi çıkmadı. Tamam, zengin ve şımarık olduğu doğrudu, ama işe yaramaz, tembel birisi değildi ve bu küstah adama, ön yargılarında ne kadar yanlış olduğunu anlatmaya kararlıydı. Sesini güçlülükle kontrol ederek, "Bay Osborn, bana şu krediyi ve altı aylık bir süre verin. Altı ayın sonunda sizi haklı çıkartırsam, yani dediğiniz gibi işe yaramazın tekiysem, evi satar ve bütün paranızı alırsınız. Ama eminim ki, kaybedecek hiç bir şeyiniz olmadığı halde, sırf burnunuzun büyüklüğünden bu teklifimi reddedeceksiniz. Ve eğer böyle yaparsanız, canınız cehenneme. Bu evi elimde tutmak için her şeyi yaparım, ama size bir daha asla yalvarmam."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsunuz? O zaman teklinizi kabul ediyorum Bayan Montgomery. Siz kazandınız. Pazartesi günü bankaya gelin, gerekli işlemleri başlatalım."

"Nasıl yani? Krediyi veriyor musunuz?"

"Evet, söz ağızdan bir kere çıkar. Şimdi isterseniz partiye dönelim de, ev sahibesini daha fazla meraklandırmayalım."

"Bu son günlerde duyduğum en güzel şey ve şimdi hiç bir şey olmamış gibi partiye devam edemem. Hemen eve gidip, anneme müjdeyi vermem gerekiyor. Siz çok tatlı bir insansınız Bay Osborn," diyen Justin o kadar sevinmişti ki, ne yaptığını bilmeden karşısındaki adamı yanağından öptü ve defalarca teşekkür etti.

Bu teşekkür öpücüğüyle olduğu yerde dona kalan Markus, Justin'in dudaklarının yumuşaklığıyla, adeta kendinden geçmişti.

Tatlı insan...

Genç kadının sesi, kulaklarında çınlıyordu. Bu tür kızları para ile elde etmek ne kadar da kolay oluyordu. Bir anda hakaretler yağdıran bir kadından, flört eden bir kadın haline gelivermişti ve bundan sonra olabilecekleri hayal etmek hiç de zor değildi. Oyunu kurallarına göre oynarsa, bu afet dişi çantada keklikti. Onun gibi bir kadının, aylık kredi taksitlerini ödemesi zorlandıkça, banka sahibi ile arasını iyi tutmaya çalışması kaçınılmazdı. Feliks'in söylediklerini hatırladı. Onunla evlenmek zorunda değildi ki...

Markus, daha şimdiden onun pazartesi günü ne giyeceğini düşünmeye başlamıştı. Bu kez, geçen sefer giydiği o seksi yeşil elbise-

nin aksine, daha gizli bir şıklık taşıyan kıyafet giyeceği kesindi, çünkü artık samimiyetini ve ciddiyetini ispatlamak zorundaydı. Mutlaka siyah bir şeyler giyecekti. Çünkü kadınlar, karşılarındakini ikna etmek istediklerinde, daima siyah giyerlerdi.

Markus bunları düşünürken, Feliks suratında imalı bir gülüşle yanına gelerek, "Bakıyorum, Montgomerilerin kızıyla işi ilerletmişsin," dedi.

"Düşündüğün gibi değil. Bu küçük hanımla iş konuşuyorduk, çünkü krediye ihtiyacı var."

"Evet, kızım Trudi durumlarının kötü olduğundan bahsetmişti. Ancak, senin bankandan talep ettiği borç, geri çevrilmiş. Trudi onun, seninle böyle gizli köşelerde bir şeyler çevirdiğini görünce, B planını harekete geçirdiğini düşünmüştü."

"B Planı da neymiş?"

"Kendini kurtarmak için, zengin bir koca bulup, acilen evlenmekmiş."

"Biz sadece iş konuştuk Feliks."

"Söz konusu iş olunca, burnun iyi koku alır, ama bu sefer kırmızı elbisesi içindeki bu kız, doğru koku almana engel olmuş gibi görünüyor."

Markus, donuk bir ses tonuyla, "Bayan Montgomeri'nin ne giydiğini fark etmedim," dedi.

Feliks, alaycı bir gülümsemeyle ve ona inanmaz bir bakış fırlatarak, odadan çıktı.

~ ALTINCI BÖLÜM ~

JUSTIN, Markus Osborn'un sekreterinin odasında yarım saatten fazla bekledikten sonra, bu adamın krediyi vermek konusundaki fikrini değiştirdiğini düşünmeye başlamıştı. Oysa şimdi Trudi yanında olsa, bu endişesine güler geçerdi, çünkü o, bu adamın Justin'e zaafi olduğunu düşünüyordu.

Justin ise, arkadaşının düşündüğünün tam tersini, yani Markus Osborn denen adamın, kendisinden hiç hoşlanmadığını düşünüyordu. Acaba kendisi, bu adama karşı neler hissediyordu? Bütün hafta sonu, Markus Osborn'a olan hislerini yoklamıştı. Bu adamın seksi olduğunu inkâr edemezdi. Cuma günü kendisini nasıl geri çevirdiğini hatırlayınca nefret duyguları kabarıyordu. Peki, daha sonra ne olmuştu da fikrini değiştirmişti acaba? Nefret duygusu ve teklifinin kabul edilmesinden duyduğu memnuniyet arasında, gidip geliyordu. Şu andaki tek korkusu ise, bu adamın fikrini değiştirmiş olması ve krediyi vermekten vazgeçmesiydi. Onun, kendisi ile ilgili önyargılarını kırması zor olacaktı, çünkü onun gözünde şımarık bir kızdan başka bir şey

değildi.

Sekreteri, Markus'un kendisini ofisinde beklediği söyleyince, Justin yine o sahte gülüşünü takındı ve heyecanını saklamaya çalıştı.

Markus'un ofisinin, Hampton'ın küçük odasıyla alakası yoktu. Bu ihtişamlı büronun, şehri ayaklar altına alan nefis de bir manzarası vardı.

Markus mükemmel dikimli takım elbisesi, beyaz gömleği ve kaliteli kravatıyla, buranın tek hâkimi olduğunu açıkça belli ediyordu. Ve kömür siyahlığındaki gözleriyle, odasına giren genç kadının, masasına doğru ilerleyişini seyrediyordu.

Justin yanılıyor olabilir, ama onun bakışlarından, kıyafetini beğendiğini hissetti. Annesinin tavsiyesine uyarak, siyah bir şeyler giydiğine sevinmişti.

"Sizi beklettiğim için lütfen kusura bakmayın Bayan Montgomeri."

"Bana Justin demeniz yeterli. Böyle formalitelere gerek yok"

"O zaman, siz de bana Markus diye hitap edin lütfen."

"Markus," diyerek gülümseyen Justin, aralarındaki soğuk havanın dağılmasından hoşnuttu. "Fikrinizi değiştirmediniz umarım. Kredi veriyorsunuz, değil mi Markus?"

"Tabii ki... Sözüm senettir benim. Herkes bunu bilir."

"Bu mükemmel bir haber... O zaman hemen imzalamam gereken evraklara geçebiliriz."

"Şu aşamada buna gerek yok, ama zaten ev annenizin üzerinde olduğu için, imza yetkisi de onda olacaktır. Bugün sizi buraya, planlarınızdan konuşmak için davet ettim. Bazı değerli eşyaları satacağınızdan bahsetmişsiniz. Onlardan başlayalım isterseniz."

"Evde birçok antika eşyalar ve Avustralyalı ressamalara ait kıymetli tablolar var. Antikadan ve resimden anlar mısınız, Markus?"

"Bir yatırım aracı olarak, resim ve antika yatırımı ile ilgilendiğimden, anlarım. Kim toplamış bu antika ve tabloları?"

"Anneannem meraklıydı."

"Peki, kim fiyatlandırdı?"

"Ben fiyatlandırdım. Anneannem ölmeden önce, antika ve değerli tablolar konusunda beni eğitmişti. Dolayısıyla, bu tür değer biçme-

leri becerebilirim."

"Etkilendim, doğrusu."

"Ancak ben yine de eve bir antikacı getirtmeyi düşünüyordum bugün."

"Hayır, sakın bunu yapmayın. Bugün önce ben gelip, antikalarınız ve tabloyu görmek isterim. Saat iki uygun mu?"

Justin biraz şaşırılmıştı. Üstelik bu öğleden sonra arabasını satmayı düşünüyordu, ancak bu daha zorunlu bir konuydu ve eğer Markus alırsa, ciddi bir para kazanabilirdi. "Tabii, buyurun o zaman."

Markus, onun hazırladığı antika listesini görünce, bu işten anladığını, anlamıştı. Aslında ona kredi verdiğini duyan olsa, çıldırmış olabileceğini düşünürdü. Zaten zarara gireceğini kendisi de biliyordu, ancak bu kadından hoşlanmıştı. Ve belki de hayatında ilk defa, yatırım kaygılarını bir tarafa bırakıp, kendi zevki için bir şey yapıyordu. İtiraf etmekte zorlansa da, bu kadın onu, çok ama çok heyecanlandırıyordu. Sekreteri Grace'den, öğleden sonraki randevularını iptal etmesini istedi ve uzun süreden beri ilk defa, bir öğleden sonrayı, işinden farklı bir uğraşla geçireceğini fark etti. En son böyle bir şey yaparak, ayrıldığı karısına sürpriz yapmak istediğinde, onu evde başka bir erkekle yakalamıştı. Ve ne tuhaftır ki, en ufak bir öfke bile hissetmemişti. Her neyse, şimdi dikkatini, karşısında duran ve flörte hazır olan şu kadına vermeliydi.

Grace kapıyı çalıp, içeri girdi ve "Bay Osborn, belki bilmek istersiniz. Mary, küçük bir kaza sonucu ayak bileğini burkmuş," dedi.

Markus, bir çiçek gönderilmesini ve iyileşinceye kadar onu özleyeceğini belirten bir not eklenmesini istedi. Ama bir kadını özleyeceğini söylemesinin, Justin'i kıskandırıp, kaçırabileceğini düşünerek, "Mary, bankamızı temizlik işçisidir. Gece geç vakitlere kadar çalışırken hep sohbet ederiz. Beş çocuklu bir aileye tek başına bakıyor, zavallı kadın," diye bir açıklama yaptı.

"Çok yazık. Herhalde ücretli izinlidir."

"Elbette. Mary, bankamızın kadrolu elemanıdır."

"Aaa... O zaman, Mary raporluyken, bu işi ben yapabilirim."

Markus, karşısındaki kadının, bir temizlik işçisinin işini üstlenme teklifi karşısında, tam anlamıyla şok olmuştu. Çünkü onun geceleri-

le ilgili bambaşka planları vardı.

"Mary'nin yaptığı iş çok ağır. Her gece saat altıdan, gece yarısına kadar bütün bankayı temizlemenin kolay bir iş olduğunu sanmayın sakın."

"Kolay olduğunu düşünmüyorum zaten, ama yapabilirim. Üstelik üniversite iki hafta boyunca tatilde... Evi pansiyon olarak kullanılabilecek bir hale sokmak da, en azından üç haftamı alacağından, önümüzdeki iki hafta için, bu işi üstlenebilirim. Lütfen Markus..."

Genç kadının yalvarır gibi konuşması, Markus'un içine dokunmuştu. Onu dizlerinin üzerinde, yerleri silerken hayal edince, hiç beklenmedik bir şekilde tahrik oldu. İki hafta boyunca, onu yatağında değil de, ofisinde ağırlamak da, fena fikir sayılmazı. Evet, evet, bu teklifi kabul etmeliydi. Bu gece onu yemeğe götürme işini de, şimdilik ertelemeliydi, çünkü daha yemeğe çıkmanın zamanı gelmemişti. "Tamam. İş sizin Justin," dedi ve sekreterine, gerekli formaliteleri hemen başlatması talimatını verdi.

"Ben size aklıma koyduğumu yaparım, demiştim. Ama siz inanmamıştınız. Şimdi de, beni temizlik yaparken görene kadar, bunu yapacağıma inanmayacaksınız, biliyorum."

"Göreceğiz," diyen Markus, onu temizlik yaparken gördüğü hayallere çoktan dalmıştı.

~ YEDİNCİ BÖLÜM ~

ADELAINE, "Nasıl yani? Sen şimdi temizlikçi mi olacaksın," diye bağırırken, başlarına büyük bir felaket gelmiş gibi telaşa kapılmıştı.

Justin sabretmesi gerektiğini biliyor ve mümkün olduğunca sakin hareket ederek, annesini yatıştırmaya çalışıyordu. Bankadaki heyecanlı görüşmeden sonra çok susadığından, hemen buzdolabına doğru yöneldi ve son kutu kolayı alırken, dolabın bomboş olduğunu fark ederek, derhal alışverişe gitmesi gerektiğini düşündü.

Bu sırada annesi, "Sen ne yaptığının farkında mısın Justin? Sen temizlik yapmaktan ne anlarsın ki," diye bağırmaya devam ediyordu.

"Sen de, Markus gibi mi düşünüyorsun anne? Sen de bu işi yapamayacağımı mı düşünüyorsun? O halde, bu hayatta yapacağım son iş bile olsa, her ikinize de bunu yapabildiğimi göstereceğim."

"Markus mu?"

"Evet, Markus Osborn. Bankanın sahibi. Feliks'in partisinde karşılaştığım adam. Olağanüstü yakışıklı adam..."

"Olağanüstü yakışıklı da ne demek? Kaç yaşında bu adam?"

"Otuz beş yaş civarında olmalı."

"Evli mi?"

"Ay! Anne! Sen de Trudi gibisin."

"Ne anlamda Trudi gibiyim?"

"O da senin gibi, hemen evlilik peşinde. Beni o adamla evlendirmeye çalışıyor, çünkü ona göre, bu adam benden çok hoşlanıyor. Oysa bence o adam, benim sadece sorumsuz, şımarık bir kız olduğumu düşünüyor ve bana kredi verdiği için, aptal durumuna düşmekten korkuyor. Zaten sırf aptal durumuna düşmemek için, tablolarımı satın almak istedi. Böylece, en azından onlardan kâr ettiğini düşünerek, içini rahatlatacak..."

"Anneannenden kalan tabloları almaya mı gelecek?"

"Evet, eğer beğenirse... Aslında satılığa çıkardığım her şeye bakmaya gelecek."

"Ya beğenmezse?"

"Beğenecektir. Onun gibi adamlar, her şeyi kâr ve zarar olarak ölçerler. Her şey para yani, anneciğim."

"Bu adamdan hoşlandın mı, hoşlanmadın mı anlayamadım."

"Bana yardım etmeye çalışıyor, ama her şeyi yapmaya muktedir bütün zengin adamlar gibi, o da sıkıcı. Ancak çok yakışıklı... Onu ofisindeki deri koltuğunda otururken görmeliydin."

"Trudi'nin, seni onunla evlendirme planının gerçek olmasını istiyorsa, temizlikçi olma işini bir daha düşün. Müstakbel Bayan Osborn, asla temizlikçilikten gelen bir kadın olamaz."

"Günü geldiğinde, o bankanın kapısından Bayan Osborn olarak da girerim ben, sen merak etme anneciğim," diyen Justin, muzipçe gülümsedi.

"Şimdiye kadar hiçbir erkekten bu kadar etkilendiğini ve böyle sine evlilik lafları ettiğini hiç duymamıştım. Genellikle, genç delikanlılarla eğlenmeyi severdin. Onların, etrafında pervane olmaları hoşuna giderdi. Ama unutmamalısın ki, böyle olgun bir erkek, seni kurnazca elde etmek isteyebilir. Ne de olsa, senden çok daha tecrübeli."

"Anne, artık şaka yapmıyorum ve o adam beni, hiç mi hiç ilgilendirmiyor. Tamam, yakışıklı olduğunu kabul ediyorum, ama etkilanmıyorum. Onun tipi olduğumu da sanmıyorum. En son beğendiği

kadın, olsa olsa Maria Callas'tır, herhalde."

"Neden? Opera mı seviyormuş?"

"Of anneciğim, ne demek istediğimi anlamadın mı? Son yıllarda Maria Callas'ın, Sidney'de verdiği ünlü konserini anmak ve bu opera sanatçısını onurlandırmak için, banknotlarımızın üzerine onun resmini bastılar ya, işte bu adamın taptığı kadın da, olsa olsa para üstünde resmi olan bir kadındır demek istiyorum. Yani anlayacağın, bu adamın dini imanı para... Neyse, şimdi bir duş alıp, biraz dinleneceğim, izin verersen."

Markus saat ikiye beş kala, Mercedes marka otomobilini Justinlerin evinin önüne park etmişti. Ev bir malikâne kadar gösterişli değildi ama çok zevkli müstakil bir evdi ve çok güzel bir bahçesi vardı. Nehre bakan konumu ve nezih bir mahallede yer alması da değerini arttırıyordu. Aslında Justin haklıydı. Böyle kıymetli bir evi, yarı fiyatına elden çıkarmak haksızlık olurdu.

Markus otomobilinin kapısını açar açmaz, sıcak hava dalgası yüzüne vurdu. Yaşadığı bütün mekânlarda klima olduğundan ve hafta sonları da hep tekneyle çıktığından herkesin şikâyet ettiği yaz sıcaklarını fark etmiyordu. Kravatı ve ceketini, fazla gelmişti. Sıcaktan bunalmış bir halde, hızlıca evin kapısına doğru yöneldi.

Kapıyı, genç adama her türlü sıkıntıyı unutturan güzelliğiyle, Justin açtı. Üzerinde kısa bir kot şort ve omuzlarını açıkta bırakan vişne rengi bir tişört vardı. Duştan yeni çıktığı, yarı ıslak saçlarından belliydi. Zaten kapıyı elinde saç kurutma makinesiyle açmıştı.

"Aaa... Erken geldiniz!"

"Benim saatim tam ikiyi gösteriyor."

"Ah! Kusura bakmayın. Ben zamanın nasıl geçtiğini anlamamışım. Üzerimi değiştirmeye vakit bulamadan geldiniz!"

Markus'a göre, üzerine başka bir şeyler giymesine hiç gerek yoktu. Bu haliyle bile, ona hayran hayran bakmamak için kendini zor tutuyor, gözlerinin, onun çıplak omuzlarına ve diri göğüslerine kaymaması için, büyük çaba harcıyordu. Bu kadının vücudunu kollarına aldığı anda neler yapabileceğini hayal etmekten derhal vazgeçmeliydi.

“Üzerini değiştirmene gerek yok, bence böyle ev halinde olman gayet doğal,” dedi artık sizli, bizli konuşmaktan vazgeçme zamanının geldiğini düşünerek.

Justin de, hemen aynı tarz da cevap verdi. “Ya sen, bu kıyafetler içinde sıcak basmıyor mu sana? İstersen ceketini çıkartabilirsin. Hatta kravatını da çıkartalım,” diyerek, genç adamın kravatını maharetli bir şekilde çözmeye başladı.

Markus, onun kim bilir kaçınıcı defadır bir erkeğin kravatını çıkardığını düşündü. Zaten onun gibi güzel bir yaratığın, birçok erkeğin soyunmasına yardım etmiş olması kaçınılmazdı. “Tanışmamızdan önce, birileri sana, benden bahsetmiş miydi?”

“Hayır, ama bankanın sahibi olduğunu biliyordum zaten.”

“Ben bankanın sahibi değilim. Sadece bankanın yönetim kurulu başkanım ve verdiğim kararlardan dolayı yönetim kuruluna karşı sorumluyum.”

“Anlaşılan Yönetim Kurulu, Başkanın sürekli takım elbise ile doluşmasını istiyor. Ayrıca bugün yaptığın gibi kendine izin verip işi kırmandan da hoşlanmıyorlardır.”

“Evet, hoşlanmazlar, ama zaten bu sıkça yaptığım bir şey değildir. Yani işi kırmak...”

“Ben lisedeyken okulu çok sık kıardım ve okul kırmanın birinci kuralı, okul üniformasından bir an önce kurtulmaktır. Sen ise, ben arkamı döner dönmez, üniformanı tekrar giyecekmiş gibi duruyorsun.”

“Peki, o zaman, ceketle kravatı hemen elimden bırakıyorum. Ya ikinci kuralı nedir?”

“İkinci kural diye bir şey yok. Kişiden kişiye göre değişir. Yani her seferinde kendiliğinden gelişir.”

“Sen okulu kırdığında, ikinci kural nasıl geliyordu?”

“Sen zaten benim sorumsuz, aptal bir kız olduğumu düşünmüyor musun? Bu yüzden sana, bu kanaatini güçlendirecek başka ayrıntılar vermek istemem. Ama sıkıcı derslere girmeyi seven bir kız değildim. Bunu itiraf edebilirim.”

Markus, onun dudaklarının hareketini izliyordu. Kim bilir kaç kere okula gitmek yerine, cinsel oyunları tercih etmişti. O zamanlar,

onunla aynı okula giden bir oğlan olmayı düşledi bir an için. Oysa kendisi, sadece erkeklerin alındığı ve dayanın cennetten çıkma sayıldığı bir okulda okumuştı. Justin’in gittiği gibi bir okulda ve Justin gibi bir kızla okul kırabilmiş olsaydı, çok zevkli anılar biriktirebilirdi. Neyse, şimdi bunları düşünmenin zamanı değildi. Şimdi dikkatini önünde duran bu güzelliğe vermeliydi.

Markus, nasıl olup da yolunun bu kadınla kesiştiğini anlayamıyordu. Bu kadın, Stefani gibi şeytani bir karaktere sahip değildi galiba, ama bundan emin olmak zorundaydı. Birden, bu evde bulunmaktan mutlu olduğunu ve bu kadının, sıkıcı hayatına, banka duvarlarıyla çevrili sıkıcı hayatına doğan bir güneş olabileceğini fark etti. Şimdi onun yaşlarında olup, onunla okul kırmak ve onunla çılgınca eğlenmek vardı... Tam onu kollarına almış, dolgun dudaklarından öptüğünü hayal ediyordu ki, koridorda bir kadın belirdi.

Justin’in annesi olmalıydı...

“Siz bankadan gelen Bay Osborn olmalısınız. Nasılsınız? Ben Justin’in annesiyim.”

“Evet, ben Markus Osborn. Memnun oldum, Bayan Montgomeri.”

Markus, rahat bir hayat yaşamış olduğu her halinden belli olan bu kadının gülümsemesinde, Justin’e benzer özellikler gördü. Galiba Justin, çocuksu hallerini annesinden almıştı.

“Bana Adelaine diyebilirsiniz. Ben ve Justin, resmi hitaplardan pek hoşlanmayız, değil mi hayatım,” diyen Adelaine, kızına sarıldı.

“O zaman siz de bana Markus deyin lütfen.”

“Ah! Ne kadar güzel bir erkek ismi... Şimdi sizi, Justin’e teslim ediyorum. Ben sadece gelip, bir merhaba, demek istedim. Bize gösterdiğiniz ilgi ve yardımlar için teşekkür ederim. İnsanlık, sizin gibilere çok şey borçludur.”

“Anne, Tom ile konuşmayı unutmazsın, değil mi?” diye Justin annesine yavaşça fısıldadı.

Ancak, misafirlerinin bu konuşmayı duyduğunu fark eden Adelaine, Markus’a, Tom’un kim olduğu ile ilgili bir açıklama yapma ihtiyacı hissederek, “Tom bizim bahçıvanımız, ama Justin onu işten çıkarmak istiyor. Durumumuz malumunuz...”

Bunu duyan Markus, bir an için bahçıvanın parasını ödemeyi teklif etmeyi aklından geçirdi. Bu kadında, insanın koruma içgüdüsünü harekete geçiren bir şeyler vardı.

Justin annesini, bu konuyu Markus'un önünde tartışmak istemediği yönünde tatlı bir şekilde uyardı.

Markus, içinde bulundukları durumun bütün yükünü kendi üzerine almaya çalışmasından ötürü, Justin'i içten içe takdir etmeye başlamıştı. Ve cinsel arzularıyla ve takdir duygularının iç içe geçmesi, çok tehlikeliydi...

Justin, annesi gittikten sonra, "Özür dilerim, buna şahit olmak zorunda değildin," dedi mahcup bir şekilde.

"Özür dilemen gerekmez. Ancak senin de anlattığın gibi, annem mali kriz karşısında, çok güçlü durabilecek ve sana yardım edebilecek gibi görünmüyor."

"Maalesef öyle. Şimdi istersen yukarı çıkalım da, sana tabloları göstereyim."

Yukarı kata çıktılar.

"Justin, ben bahçıvan için..."

Justin, onun Tom'un işten çıkarılmaması için çaba sarf edeceğini hemen anlayarak, onun konuşmasını kesti. "Hayır, Markus. Ben karşılıksız iyilik istemiyorum. Zaten krediyi vererek, yeterince iyilik yaptın. Bundan sonrasının üstesinden, tek başıma gelebilirim."

"Belki de, her şeyi fazlasıyla üstleniyorsun Justin."

"Evet, olabilir ama bu benim kararım ve kararımın arkasında duracağım. Senin düşündüğün gibi, illa bir erkeğin elimden tutmasına gerek yok."

"Hayır, ben sadece bir arkadaşla ihtiyacın olduğunu düşünüyorum."

"Arkadaş mı? Dalga geçiyorsun herhalde? Babamın ölümünden sonra, önceleri etrafımda dolanan arkadaşlarım biri bile ortadan yok. Onca erkek arkadaş, birden buharlaştı sanki. Şu bahçedeki çimleri kesmesini rica edebileceğim bir kişi bile yok etrafımda."

Markus, onun bu yardım istemez tavrını, elde edilmesi zor kadını oynamak istemesine bağladı ve oynadığı oyuna katılmaya karar verdi.

"Ben arkadaş derken, kendimi kastetmiştim Justin."

"Sen mi? Nasıl yani," diye şaşkınlıkla sordu Justin.

~ SEKİZİNCİ BÖLÜM ~

JUSTIN, şok olmuştu...

"Ama nasıl olur?"

"Neden olmasın? Biraz önce, etrafında hiç kimsenin kalmadığını söyledin. Bana gelince... Ben de boşanmış bir adamım ve hayatımda da kimse yok."

Markus, kastettiği arkadaşlığın, Justin tarafından sıradan bir arkadaşlık olarak algılanmadığından emindi, çünkü o çok akıllı bir kadındı. Arkadaş derken, bunun *sevgili* olmaları anlamına geldiği gayet iyi anlamıştı.

Justin kulaklarına inanamıyordu...

Markus Osborn, sevgili olmalarını teklif ediyordu...

Demek ki, mali krizden çıkmak için bulduğu planı beğenmesinden, ya da bu adamı ikna edebilmiş olmasından değil de, kendisinin peşinde olduğundan buralara kadar gelmişti.

Demek ki, Trudi haklıydı. Normal şartlar da, böyle bir teklifi, derhal reddederdi, ama bu adamda farklı bir şeyler vardı. Aralarında inkâr edilemez bir elektrik vardı ve onunda bunu fark etmiş olması hoşuna gitmişti. Ancak bu zengin adamın kendisini beğenmediğine o

kadar inanmıştı ki, "Ama benden hoşlanmadığını düşünüyordum," diyiverdi.

Ama Markus, onun yüzünü çoktan avuçlarının arasına almıştı bile.

Justin, şaşkınlıkla olduğu yerde donup kaldı.

Markus bir an için onun dudaklarına, sadece arkadaşça bir öpücük kondurmayı düşündü.

Ancak, ikisinin de istediği bundan daha fazlasıydı.

Justin, bu rüya gibi olaya inanmadığından gözlerini çoktan kapatmıştı. Bu, şimdiye kadar yaşadığı en inanılmaz andı.

Markus'un dudakları, genç kadının dudaklarını buldu.

Justin'in ayakları yerden kesilmişti. Gayri ihtiyari inledi.

Onun bu teslimiyetinden cesaret alan Markus, onu boynundan kavrayıp, kendine doğru çekti.

Sanki tek vücut olmuşlardı...

Markus için de inanılmaz bir öpüşmeydi, çünkü karşısındaki kadına çok farklı duygular yaşattığından emindi.

Justin daha fazlasını istiyormuş gibi inledi.

Zaten Markus'un da durmaya niyeti yoktu.

Dilini en maharetli şekilde kullanıyor, genç kadının ağzının en derin noktalarına değdiriyor ve ondan karşılık gördükçe de, daha da şehvetle öpüyordu. Sonunda biraz nefes almak için kendini geri çekti.

Ama bu sefer de, Justin onu omuzlarından tutup onu kendine çekti. Diliyle oyunlar oynama sırası şimdi Justin'deydi.

Sonunda Markus nefes almak için tekrar geri çekildiğinde, "Bana hatırlat da, kazara seni toplum içinde öpmeyeyim, çünkü etkisi inanılmazmış," dedi, elleri hâlâ onun saçlarının arasındaydı.

Justin, "Beni bir daha öp Markus," derken, adeta inliyordu.

Ve Markus, bu sefer zevkten delirmiş bir halde onu öpmeye başladı.

Onları biri görse, çok uzun süreden beri sevişen, tutkulu bir çift olduklarını sanırdı.

"Seni deli gibi istiyorum, sen de beni istediğini söyle, hadi!" dedi Markus kendinden geçmiş bir halde.

Justin, bu dünyanın en yakışıklı ve zengin adamının, kendisini bu kadar arzulasının şaşkınlığı içindeydi. Zorlukla, "Evet... Evet," diyebildi. "Evet, Markus ben de seni istiyorum!"

Bu itirafla Markus, sanki hayatında ilk defa bir kadını öpüyormuş gibi şehvetle Justin'i tekrar öpmeye başladı.

Bu kadın inanılmaz derecede seksi bir yaratıktı. Zevk içinde inlemeleri... Vücudunu kullanışı... Her şeyi, her şeyi çıldırtıcıydı... Ve onu sadece öpmek, Markus'a yetmiyordu. Onun vücudunun her noktasına dokunmak ve onun içinde olmak için can atıyordu. Artık tamamen kontrolden çıkmıştı. İlk iş olarak, onun üzerindeki küçücük tişörtü çıkardı.

Justin'in de, genç adamdan kalır bir yanı yoktu. Kendisini soy-maya başladığında Markus'u durdurmadığı gibi, derin derin inleyerek onu daha da teşvik ediyordu.

Markus, onun pespembe meme uçlarını yalamaya başladı. Bu kadını deli gibi istiyordu. "Hoşuna gidiyor mu?" diye sordu soluk soluğa.

"Evet, evet..." diye inledi Justin.

Ancak Markus birden, Bayan Montgomeri'nin evde olduğunu hatırlayınca, daha da ileri gitmeden, durmak zorunda olduğunu anladı.

Son bir kez, onun zevkten dikleşmiş meme uçlarını parmaklarının arasına aldı. Zevkin doruğuna bu kadar yaklaşmışken, yarım bırakmak istemiyordu... Acaba kaç erkekle aynı şeyleri yaşamıştı. Her neyse, zaten bunun bir önemi yoktu. Nasıl olsa bu kadına duygusal bağlarla bağlanmayacaktı.

Tam ikisi de bu şehvet duyguları içindeyken, Adelaine'in kızına seslenmesiyle kendilerine geldiler.

Justin yalanmaktan ıslanmış göğüslerini saklamak için tişörtünü giymeye çalışırken, kıpkırmızı olmuştu.

Markus, onun bu utanmış haline gülmekten kendini alamadı. Demek ki, en rahat kızlar bile, böyle bir şey yaparken annelerine yakalandıklarında böyle utanıyorlardı.

Acaba Justin'in sevgili annesi, kızının hâlâ masum bir bakire olduğunu mu sanıyordu? Çapkın babası hayatta olsaydı, kızının ma-

sumiyetine kesinlikle inanmazdı.

Markus bir taraftan bunları düşünürken, bir taraftan da, Justin'in telaş ve suçlulukla toparlanışını seyrediyordu.

Onun bu hali bile çok tatlı ve tahrik ediciydi...

~ DOKUZUNCU BÖLÜM ~

JUSTIN, Markus'un dalga geçen bakışlarıyla karşılaşmamaya çalışarak, "Efendim anne, Markus ile üst katı dolaşıyoruz. Ne vardı?" dedi. Neyse ki, annesi merdivenleri çıkarken seslenmişti. Eğer sessizce gelmiş olsaydı, şimdi içinde bulunacağı durumu düşünmek dahi istemiyordu.

"Tom geldi. Biz arka bahçede olacağız. Markus tabloları beğendi mi?" diye sordu Adelaine.

"Evet, çok beğendim Bayan Montgomeri," diye Markus hemen cevap verdi.

O sırada Markus'un ellerine gözüne takılan Justin, biraz önce bu ellerin kendisinde nasıl hislere neden olduğunu düşününce, tüm vücudu titredi. Hele göğüslerinin daha birkaç dakika önce bu avuçlarda olduğunu düşünmek... Aman Tanrım! Çok heyecan vericiydi...

"O zaman harika!" diyen, Bayan Montgomeri merdivenlerden indi.

Justin karmakarışık duygular içinde, olduğu yerde hareketsiz duruyordu. Daha önce, hiç bu kadar heyecan verici bir şey yaşamamış-

tı, ama sağduyusu, bu işe kendisini fazla kaptırmaması gerektiğini söylüyordu. Markus'a karşı olan hisleri çok karışık ve dikkatini yapacağı işlere vermesini engelliyordu. Bu adam da ise, böyle bir kafa karışıklığından eser yoktu. Daha annesi ortadan kaybolur kaybolmaz onun kollarına almış ve başı deli gibi dönünceye kadar, tekrar tekrar öpmüştü. "Kadınlarla hep böyle misin?"

"Nasılım?"

"Hep böyle cesur musun?"

"Ah! Ama sen de, en az benim kadar cesurdun," diyen Markus, onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Bana, daha önce hiç kimseyle yaşamadığım şeyler yaptın."

"Ne anlamda?"

"Her anlamda."

"Hımmm... O zaman, bana bazı şeyleri daha açıkça söylemen gerekiyor."

"Asıl sen, bazı şeyleri açıkça söyleyen daha iyi olacak. Mesela söylemene krediyi, beni yatağa atmak için mi verdin?"

"Evet dersem, tokat atacak gibi bir halin var."

"Hayır, atmayacağım."

"O zaman söyleyeyim. Kısmen de olsa, evet... Aslında kendimle çok mücadele ettim. Ama seni o partide kırmızı elbise içinde görünce, kendime hâkim olamadım. O kırmızı elbisenin bana neler yaptığını biliyor musun?"

Justin zorlukla, "Hayır," diyebilirdi. Bu yakışıklı adamın itirafları karşısında sesi kesilmiş gibiydi.

"Benim evime gitsek, orada daha rahat konuşmaz mıyız? Hem orada bizden başka kimse olmayacaktır."

Justin bu teklifi hemen kabul etmek isterdi, ama ilk defa yatacağı adama bu kadar kolay teslim olmak istemiyordu. Üstelik bakire olduğunun, Markus tarafından anlaşılacak olması da, onu telaşlandırmıştı. "Hayır, gelemem Markus," demekle yetindi.

Markus hem şaşırmıştı, hem de reddedilmenin şokunu yaşıyordu, çünkü buna alışık değildi.

"Ama biraz önce yaptığım şeylerden hoşlanmıştın."

"Evet, ama çok hızlı gidiyorsun."

"Sen benimle dalga mı geçiyorsun, yoksa sana çıkma teklif etmemi bekliyorsun? Yani peşinden koşmamı istiyorsun. Öyle mi?"

"Hayır, ben aslında kendime bekle, diyorum." Tamam, bu adamla yaşadıkları başını döndürmüştü, ama kendini ilk aşkına saklamaya da kararlıydı. Markus ile yaşadıkları belki ilk aşk belirtisi olabilirdi. Ama belki de sadece şehvetten ibaretti... Üstelik Markus, kendisinden çok daha olgun bir adamdı ve tabii ki beklentileri cinsel yönde olacaktı. Üstelik bu devirde hiç kimse, beyaz atlı prensi bekleme hikâyelerine inanmazdı.

"O zaman senin istediğin gibi olsun ve ben sana çıkma teklif edeyim. Bu gece benimle çıkar mısın Justin?"

"Bu gece olmaz Markus, çünkü sen de biliyorsun ki, çalışmam lazım. Ama cumartesi gecesi olabilir."

"Hay aksi şeytan! Seni o işe almamalıydım. Biliyordum, böyle olacağını biliyordum. Çalışmana gerek yok. Ben sana ne kadar paraya ihtiyacın varsa vereceğim."

"Hayır! Sakın o işi başkasına vereyim, deme. O parayı hak etmem lazım. Üstelik para için erkeklerle yatmadığımı da söylemiştim."

"Evet, ama iki dünya bir araya gelse bile benimle yatmayacağını da söylemiştin." Markus kadınların böyle peşlerinden koşturtma ve bekletme hallerini çok seksi bulurdu. Acaba bu kadın B planına geçmiş miydi? Bunu Cumartesi gecesi öğrenecekti.

"Şimdi evdeki antikalara geçsek daha iyi olacak ve sakın buraya sadece beni baştan çıkarmaya geldiğini söyleme!"

Baştan çıkarmak...

Bu sözler Markus'u güldürmüştü. Justin kadar çabuk alev alan bir kadın görmemişti. Elleri, onun vücuduna dokunur, dokunmaz içgüdüsel bir şekilde, nasıl da cevap veriyordu! Göğüs uçları hemen dikleşiyor, zevkten nasıl da inlemeye başlıyordu. Ama bu düşüncelerini, Cumartesi gecesine kadar ertelese iyi olacaktı, aksi halde bu evden çıkması zor olabilirdi. Şimdilik dikkatini antikalara vermeliydi. Bu evdeki tablolar ve diğer antikalar, gerçekten de nadir buluncak parçalardı ve Justin, bunları değerinden daha az bir bedelle elinden çıkartmaya çalışıyordu. Markus'un durumdan yararlanmak gibi

bir niyeti yoktu ve ona istediğinden daha fazla bedel ödemesi gerektiğini söyledi.

Ama Justin, "Hayır, ben bunlara koyduğum fiyattan memnunum. Üstelik senin gibi değerini bilen birisine gittikleri için daha da memnunum. Bunlara en az benim kadar iyi bakacağından da eminim. Anneannem, bunları bana bırakmıştı. Bu yüzden de içim rahat," diyerek, genç adamın fazla bedel ödeme teklifini reddetmişti.

"Yani bunlar, senin mi Justin?"

"Evet, benim. Özellikle annemin sahip olduğu şeyleri satmak istemedim. Kendiminkilerden başlamak daha iyi çünkü annemin içinde bulunduğu ruh hali, bir şeyleri daha kaybetmesini kaldırabilecek durumda değil."

Justin'in bu düşüncesi, Markus'u etkilemişti. "Justin, bunları satmak istemiyorsan satmamalısın."

"Artık işler benim isteyip, istememe bağlı değil Markus. Bu bir zorunluluk... Evi satmamak için bunu yapmak zorundayım, yoksa annem kafayı tamamen üşütebilir."

"Justin, ben..."

"Sakın bana yardım etmek istediğini söyleme Markus. Zaten yeterince yardım ediyorsun. Bundan fazlasını kabul edemem. Evet, babam ölene kadar zengin ve şımarık kızın tekiydim, ama şimdi hayatı öğreniyorum."

Markus, onun böyle bir oyunu, sempatisini kazanmak için mi oynadığını düşünmeden edemiyordu. Acaba Feliks'in söylediği gibi, içinde bulunduğu mali krizin üstesinden gelmek için, yaşlı ve zengin bir koca peşinde miydi?

"Arkadaşım olabilirsin. Bunu ben de isterim. Hatta erkek arkadaşım olmanı da isterim. Eminim ki yatakta harikalar yaratıyorsundur. Ama lütfen benim koruyuculuğuma soyunma. Buna ihtiyacım yok çünkü."

Markus, bu konuşmadan etkilenmişti. Onun gözyaşlarını saklamaya çalıştığını görünce, yardım edememenin rahatsızlığını hissetmeye başladı. Bu kadın, aslında rahat hayatını kaybetme korkusu içinde değildi. O annesini koruma içgüdüleriyle davranıyordu ve bu çok etkileyiciydi.

Justin, gözyaşlarını silerken, "Anneannemin tablolarının değerli parçalar olduğunu söylediğin ve verdiğin fiyat için çok teşekkür ederim," dedi.

Markus kolunu onun omzuna atıp, kendisine doğru çektiği sırada, asıl değerli ve nadide olanın, Justin Montgomeri olduğunu düşünüyordu.

Ve bakalım, bu değerli ve nadide parçanın tutkusu, kendisine nelere mal olacaktı?

~ ONUNCU BÖLÜM ~

TRUDI, "Ay, inanmıyorum Justin!" diye çığlıklar atıyordu.

"Neden bu kadar şaşıırıyorsun Trudi? Aslında, onun benden hoşlandığını ilk anlayan sendin."

"Onun senden hoşlandığına emindim de... Senin ondan etkileneceğini hiç beklemiyordum doğrusu!"

"Biliyorum. Ben de inanmıyorum, ama oldu bir kere. Anneme bile söyleyemedim. Zaten annem bütün öğleden sonra, Tom ile birlikteydi. Onu işten çıkartmak istememe rağmen, bu işi parasız yapmaya devam etmek istiyor. Annem ile birbirlerinden hoşlanıyor olmaları, çünkü annem Markus evdeyken bile, aklı Tom da olduğundan, bizimle pek ilgilenmedi. Neyse ben, seni Markus hakkında konuşmak için aradım aslında. Biliyor musun, gelecek Cumartesi onunla çıkıyorum. O gece, büyük bir ihtimalle onunla yatacağım ve baki-re olduğumu öğrenecek. Yani rezil olacağım."

"Ne yani, ilk çıktığın gece onunla yatacak mısın? Bunu söyleyen sen olamazsın Justin!"

"Evet, benim. Onu o kadar arzuluyorum ki, karşı gelebileceğimi sanmıyorum."

"Aman Allahım! Sana ne yaptı bu adam da, böyle şeyler söyler oldun!" Arkadaşı, sanki bir büyüün etkisi altındaydı. Markus'un eski kulağı kesiklerden çok kurnaz bir bankacı olduğunu ve onunla evlenmeme ihtimalinin çok yüksek olduğunu Justin'e açıkça anlattı, ama bütün bunlar, arkadaşının umurunda değildi. Onun şu anki tek amacı, Markus kadar yakışıklı ve etkileyici bir sevgiliye sahip olmaktı. Beyaz atlı prensini beklemekten vazgeçmişti ve sadece bu adamın kollarında aşk yaşamak istiyordu. "Justi, bu soğuk adam sana gerçekten büyü falan mı yaptı da, böyle şeyler söylüyorsun?"

"Markus soğuk biri değil."

"Ne yani? Şimdi de, onu mu koruyorsun Justin?"

"Hayır. Ona âşık değilim, eğer bunu ima ediyorsan. Ama sen değil miydin, artık erkeklerle yatmam gerektiğini söyleyen? Bu kadar etkilendiğim biri karşıma çıkmışken, bunu yaşamak istediğimi söylüyorum sadece. Ve şimdi, telefonu kapatsam iyi olacak."

Justin telefonu kapatır kapatmaz, Trudi onu geri aradı ve şaşkınlığından dolayı özür dileyerek, sadece onu korumak için, o adamla bir şeyler yaşamasını engellemek istediğini söyledi.

Justin gözyaşlarına boğulmuştu. Bugün duygusal bir gün yaşıyordu. Önce Markus'un önünde, şimdi de telefonda...

"Bak Justin, zor zamanlar geçiriyorsun ve biraz eğlenmeye ihtiyacın var. Bu yüzden Markus ile eğlenmene bak. Onunla gez, toz, yatağa gir, ama sakın kendini kaptırma."

"Bakire olduğumu anlayınca, beni istemeyeceğinden eminim."

"Ben emin değilim. Hatta hoşuna bile gidebilir."

"Onun, benimle ilgili bütün ön yargılarını ve beklentilerini değiştirecek bir durum bu. Benim arkadaşım olmak istediğini söyledi, ama bunu sadece seks için istediğine eminim. Çünkü o, benim menfaatlerim uğruna, cinselliğimi kullandığımı sanıyor, haklı da... Bankada, onu Hampton sandığımda, böyle düşünmesine neden olacak tavırlar sergiledim. Ve şimdi bakire olduğumu öğrenince, yataktaki seksi beklentileri de suya düşecek."

"Aaa... Haklı olabilirsin aslında."

"Peki, kendimi nasıl tecrübeli gösterebilirim? Markus gibi bir adam, bakire biriyle uğraşmak istemez. Üstelik, canımın acımasın-

dan da çok korkuyorum."

"O hiç belli olmaz aslında. Bir arkadaşım arı sokar gibi dedi, bir başka arkadaşım da, canının çok yandığından bahsetmişti. Kendini hiç bir şey için şartlama."

Justin bu konuşmanın, bu kadar mahrem konulara girmesinden rahatsız olmuştu. "Trudi, bence ona açıkça, daha işin başında bakire olduğumu söylemeliyim."

"Belki bu en iyisi olur."

"Yani eğer söylemezsem, daha çirkin olacak."

"Evet, haklısın. Şimdi sen bunları düşünmeden, yeni işine hazırlan. Saat altıda bankada olman gerekmiyor mu?"

"Evet, ama banka eve çok yakın."

"Markus orada olacak mı?"

"Bilmiyorum. Ama banka boş olacak."

"Ne giyeceksin peki?"

"Ne düşündüğünü biliyorum. Bu konuyu kapatalım istersen artık!"

"Peki, kızma hadi sana iyi işler!"

Markus, Justin'in evinden çıktıktan sonra, bankaya gitmek niyetinde değildi. Evine döndü. Havuzunda biraz yüzdü, sonra da banyo yaptı. Tam kahvesini içerek, televizyonda beş haberlerine bakıyordu ki, spikerin çok güzel olmasına karşın, ne kadar sıradan olduğunu düşündü. Oysa Justin hem çok güzel, hem de çok farklıydı... Göğüslerinin pembeliğini unutamıyordu. Göğüs uçları, nasıl da sertleşip dikleşmişti... Birden kendine kızdı, çünkü onu düşünmemeye karar vermişti. Aslında yarım kalan işlerini bitirmek için bankaya gitmesi gerekiyordu, ama onunla karşılaşmaktan da çekiniyordu. Kendisini, bir kadının peşinden umutsuzca giden bir erkek olarak göstermek istemiyordu. En iyisi bir kahve daha içmeli ve bankaya gitme fikrinden uzaklaşmalıydı.

Tam bu sırada Justin, trafik yüzünden ilk iş gününe geç kalma-

nın stresıyla, ağlamak üzereydi. Bu işi yapması, bir gurur meselesiydi. Markus'a kendini ispatlamak istiyordu. Ancak, ona düşündüğü gibi, zengin ve tembel bir kız olmadığını göstermek isterken, daha ilk günden işe geç kalmıştı. Tanrım! Ne şanssızlıktı! Neyse ki, sonunda bankanın otoparkına ulaşmıştı. Kapıdaki görevliye banka giriş kartını gösterdi ve yeni temizlik işçisi olduğunu söyledi. "Bugün ilk günüm ve yoldaki kaza yüzünden geç kaldım. En yakın yere park etmeme izin ver misiniz lütfen?"

Kapıdaki görevli, genç kızın pahalı otomobiline şaşkınlıkla bakarak, kapıyı açtı ve bu saatten sonra gelmeyeceğini düşündüğü genel müdürün yerini gösterdi.

Justin aslında sadece on bir dakika geç kalmıştı. Kendisine işin nasıl yapılacağını anlatacak kıdemli temizlik görevlisinden özür diledi.

Elli yaşlarındaki Pat adlı temizlik işçisi, Justin'e gerekli olan bütün malzemeleri ve bir sürü anahtarı teslim ederek, ona yedinci kattan sorumlu olacağını söyledi. Her oda, temizlendikten sonra kilitlenmeliydi. Koridorun en ucundan başlamalı ve patronun odasına kadar temizlenmeliydi. Her gece toz alınacak, ancak bu iş yapılırken, bürolardaki eşyaların yerlerinin değişmemesine dikkat edilecekti. "Ben sekiz gibi bir ara veririm. Bir şey soracak olursan, beni arayabilirsin. Tuvaletleri ve en önemlisi Bay Osborn'un özel tuvaletini temizlemeyi unutma. Bu katta çalışanlar adeta işkoliktir. Halen büroda çalışanlar varsa, sen onlara aldırış etmeden temizliğine bak. Zaten önlerindeki işten seni fark etmezler bile," diyen Pat, Justin'i süzdü. "Gerçi seni fark etmemeleri biraz olanaksız, ama yine de sen onlarla pek ilgilenmemeye bak, aksi halde zamanın yeterli olmayabilir. Haaa... Bir de o saçlarını topla ve fazla gülümseme. Unutma, sen bir temizlikçisin!"

Justin, Pat'ın söylediği gibi saçlarını topladı ve rujunu sildi. Buraya şımarık bir bankacıyı tavlama için değil, Markus'a kendini kanıtlamak için geliyordu. Şimdi işe dört elle sarılmalıydı.

Geçekten de, bazı çalışanlar henüz bankadan çıkmamışlardı. Markus, elemanlarını çok çalıştırıyor olmalıydı. Hatta belki o bile çalışıyordu... Öğleden sonra çalışmayacağını söylediğinde, sekreteri

ne kadar da şaşırmıştı! Acaba Markus, evine mi, yoksa başka bir yere mi gitmişti?

Trudi babasından, Markus'un geçmiş evlilikleri hakkında bilgi toplayacaktı.

Acaba ne kadar evli kalmıştı? Niçin boşanmışlardı? Hiç düşünmemişti, ama belki de çocukları vardı! Justin bütün bunlar aklından geçince, Markus'u biraz kıskandı. O, daha önce başından evlilik geçmiş ve birisine âşık olmuş bir adamdı... Kendisi gibi birine âşık olamazdı... Sadece yatağa girerdi... Hatta ona bakire olduğunu söylemesi halinde, yatağa bile girmekten vazgeçerdi... Bu kadar tecrübesiz biriyle yaşayacağı seksten, ne hayır gelebilirdi ki...

Justin, Markus'u her düşündüğünde, vücudunu şehvet kapladığından, iş yerinde temizlik yaparken onu düşünmemesi gerektiğine karar verdi. Markus'un sekreterinin odasını temizlemeye başladığında, Grace'in genç bir kadın olmadığına, içten içe sevindi. Eskiden çıktığı erkekler, ona hissiz olduğunu söylerlerdi. Gerçekten de, bu doğrudu galiba. Onlar için hiçbir şey hissetmemişti. Dolayısıyla onları kıskanması da beklenemezdi. Ama Markus'un, başka birini beğenmesi düşüncesi bile, çıldırtıcıydı. Bunu fark edince, birden kendisine gelmesi gerektiğini düşündü. Bu hikâyede acı çekmek, en son istediği şeydi.

Markus evinde kahvesini içerken, bir taraftan da bankaya gitmemek için kendisiyle mücadele ediyordu. Sonunda bankaya gidip, Justin'i görmek arzusuna yenildiğinde, saat yediyi gösteriyordu.

Markus bankaya vardığında, kapıdaki görevli, "Bu gün bankaya dönmeyeceğinizi düşünerek, park yerinizi yeni gelen temizlikçiye verdim. Trafikten dolayı geç kaldığı için, en yakın yeri ona gösterdim. Tatlı bir kızdı," dedi.

Justin'in arabasının yanına parkeden Markus, onun lüks arabasının, bir temizlikçi için çok fazla olduğunu düşündü. Her şey çok açıktı. Bu kadının niyeti, zengin birini kafeslemektir ve yakında B planını harekete geçirecekti. O hiç bir şekilde evinden, arabasından, lüks gardırobundan vazgeçmek niyetinde değildi. Muhtemelen bir

taşla iki kuş vurmak istiyordu. Yani hem kendisine âşık etmek, hem de krediyi garantilemek istiyordu. Ama eğer kendisiyle evlenmeyi planlıyorsa, çok ama çok yanıliyordu. Peki, ama ya böyle değilse... Neden bu kadar paranoyak düşünceler içindeydi? Bu hikâyede kullanılacak biri varsa, o da Justin Montgomeri'ydi...

~ ON BİRİNCİ BÖLÜM~

JUSTIN bu işin, düşündüğünden çok daha zor olduğunu fark etti. Bu kadar çok temizlik malzemesi ile uğraşmak, hiç de kolay değildi. Yaşlı temizlikçi Pat, mutlaka bunların hangi işlere yaradığını ezbere biliyordu, ama kendisinin, her bir deterjanın işlevini keşfetmesi işini oldukça yavaşlatıyordu.

Markus'un banyosunu temizlemek, ofisin diğer taraflarını temizlemekten daha zordu, ama Justin tam yaptığı işten gururlanırcasına parlattığı aynaya bakarken, genç adamın tam arkasında belirmediğini görünce, şaşkınlıktan elindeki süpürgeyi düşürdü. "Aman Allahım! Markus, burada ne arıyorsun? Korkuttun beni!"

"Ofisten bir şey almam gerekiyordu da." Markus onun üzerine giydiği bol giysilerle, incecik bedeninin kıvrımlarını saklamaya çalıştığını fark etti.

"Biliyorum, komik gözüküyorum, ama bana göre kıyafet bulamadıklarından, bunu verdiler."

"Şimdiye kadar gördüğüm en güzel temizlikçisin," diyen Markus, aslında onun çıplak halini düşünüyor, bu dipdiri vücuda dokunmak için can atıyordu.

Onun bakışlarından, düşüncelerini anlayan Justin, bir iki adım

geriledi. Ancak bu geri adımlar, bir kaçıştan çok, bir davet gibiydi sanki. Bu adamın her an üzerine atlayacakmış hissi veren karanlık tarafından korkuyordu, ama onu durdurmak da istemiyordu. Çünkü bu oyunu oynamaya, can atıyordu. Bu zengin ve güçlü adamın ellerinin, dilinin, her şeyinin, kendi vücuduna değmesini heyecanla bekliyor, korku ve şehvet arasındaki gidip geliyordu.

Markus birden, büyük bir açlıkla onu dudaklarından öpmeye başladı, ama artık sadece öpmek yetmiyordu. Justin'i bütün gücüyle belinden kavradı ve banyonun, beyaz mermerlerle döşeli yerine yattı.

Justin'in, hızla gelişen bu olayın şaşkınlığı ve heyecanı, olacakları bekler gibi bir hali vardı. Birden aklına, saten pembe iç çamaşırı geldi ve temizlikçi bir kadın için oldukça lüks olan sutyenin den utanır gibi, ellerini göğüslerine götürdü.

Ancak Markus için, bu sutyenden kurtulmak hiç zor olmadı. Kendi gömleğinin düğmelerini tek tek açamayacak kadar da sabırsız olduğundan, bir hamlede yırtarcasına çıkarttı. Sonra da, iç çamaşırıyla pantolonunu bir arada çıkarıverdi.

Markus'un bu kadar hızlı çıplak kalması, Justin'i hayrete düşürmüştü. Hayatında ilk defa çıplak bir erkek görüyordu ve onun daha ileri gitmesi durumunda, bakireliğini nasıl açıklayacağını düşünüyordu. Eğer kendini bu adama sunacaksa, onu için ne kadar özel biri olduğunu ve kendini şimdiye kadar saklamış olmasının değerini bilmesini istiyordu. "Markus ben..."

Ancak Markus onu susturdu. "Sus, sadece bedenlerimiz konuşsun Justin," diyerek, onun çıplak bedenini öpmeye başladı ve elini alıp, sertleşmiş erkekliğinin üzerine götürdü.

İkisi de inlediler.

Justin konuşursa, bu büyülü zevk anının bozulmasından korktuğundan, susmayı tercih etti. Zaten birazdan kendisini tamamen onun erkekliğine bırakacak ve ona zevk vermek için elinden geleni yapacaktı.

Markus inler gibi, "Sen bir büyücüsün Justin," diyebildi. Dudakları, onun bütün vücudunda dolaşıyor, bu tutku kontrolden çıkmasına neden oluyordu.

Justin kendinden geçmişcesine, genç adamın marifetli diline ve erkekliğine teslim olmuştu. Sanki rüyadaydı. Sanki vücudu senelerdir bu adamın dokunuşlarını tanıyordu. Bir zevk denizinde yüzerken, tamamen çıplak kalmıştı ve işte artık o an gelmişti. "Markus... Hadi lütfen... Lütfen..." dedi ve bacaklarını sonuna kadar açtı.

"İstedğin buysa eğer..."

"Seni istiyorum, sadece seni istiyorum."

"Peki, o zaman, bekle beni güzelim," diyen Markus, onu sıkıca kavradı.

Justin, şehvet ve acı arasında gidip, geliyordu...

Markus artık içindeydi...

Ve artık tek vücuttular...

~ ON İKİNCİ BÖLÜM ~

MARKUS başını ellerinin arasına almış, masasında oturuyor, ne yapacağını, ne söyleyeceğini bilemiyordu. Bir şey söylemek zorunda mıydı, onu da bilmiyordu. Bu kadının bakire olduğunu tahmin etmesine imkân yoktu. Madem bakireydi, neden bankasının memuruna kendisini pazarlamaya çalışmıştı? Madem bakireydi, neden annesi aşağı kattayken, iyi tanımadığı bir adamın göğüslerini avuçlamasına izin vermişti? Madem bakireydi, neden temizliğini yaptığı bir banyoda, kendisini sunmuştu? Neden, neden, neden... Neden Justin, kafasındaki alışlagelmiş bütün kalıpları yerle bir etmişti?

Markus, onunla yaşadıklarını hatırlayınca, tekrar şehvet ve zevkle doldu. Nefes kesercesine güzel bu kadının, içine girmesi için yalvarması zevkten çıldırtıcı bir şeydi... Bu bambaşka bir tutkuydu ve bu tutkunu adı, Justin Montgomeri'ydi. Onun bakire olmadığını düşündürecek, o kadar çok neden vardı ki... Onun gibi güzel ve erkeklerin yüreklerini hoplatan bir kadının, bu devirde bakire kalması anlaşılır gibi değildi. Bu kadın ne yapmıştı, kendini manastıra mı kapatmıştı? Dindar bir çevrede de büyümemişti...

Tam bu sırada Justin banyodan çıktı ve "Trudi senin hakkında

yanıldı. Seninle ilgili olarak ben haklıydım."

Şimdi Trudi de nereden çıktı diye düşünen Markus, Feliks'in bahsettiği B planını hatırladı. Justin'in zengin bir adamla evlenerek, evini kurtarmasını amaçlayan B planını... Acaba bütün bu yaşananlar, bu planın bir parçası mıydı? Şimdi Justin, onu bir hamilelik oyunuyla yakalayabilirdi. Nasıl olup da, bu kadar kontrolsüz hareket edebilmişti? Eğer böyle plan varsa, hamilelik olasılığı bu plana cuk oturan bir durumdu. Ve bütün bunlar doğruysa, Justin Montgomeri şeytanın ta kendisiydi...

Bu kadın nasıl olmuştu da, kendisini şimdiye kadar bütün erkeklerden sakınmışken, ona kızlığını sunmuştu?

Her şey, bu beyaz atlı prens masalının saflığında mıydı? Bu kadının elinden çıkarmak istemediği son model arabasını, lüks evini, ünlü modacıların elinden çıkmış pahalı elbiselerini düşündükçe, zenginliğini kaybetmek istemeyen bir cadının eline düşmüş gibi hissediyordu.

Markus bir taraftan bu paranoyak düşüncelerle Justin'e karşı gardını alırken, bir taraftan da başka bir kadının kendisini asla böyle etkileyemeyeceğini, bütün şüphelerine rağmen, bir daha böylesine güçlü bir ateş içinde yanamayacağını biliyordu. Bu şeytan kızla sevişmek, onu tahmininin çok ötesinde heyecanlandırmıştı. Ancak her şeye rağmen ne hamilelik, ne evlilik, bunlar hiç biri söz konusu olamazdı... "Bana bakire olduğunu söylemeliydin."

Justin kendini korurcasına, kollarını kavuşturdu. "Evet, söylemeliydim."

"Neden söylemedin Justin?" Markus'un amacı, bu sorunun cevabıyla, Justin'in B planı hakkında ipucu elde edebilmektir.

Justin ondan gözlerini kaçırarak, "Söylemem mi gerekiyordu? Peki, bu Cumartesi geceki buluşmamız iptal anlamına mı geliyor?" dedi.

Markus, kendisine bunca güzel şeyler yaşatan bu kadını bırakmak istemiyordu. Yerinden kalkarak, ona doğru yürüdü ve omuzlarından tutarak, kendine doğru çekti. "Neden Cumartesi gecesini iptal etmek isteyeyim ki?"

"Kaçmayacak mısın benden?"

"Tabii ki de kaçmayacağım. Sadece şok oldum. Başka birileriyle olmadığın düşüncesi, aklımın ucundan bile geçmemiştii ve durumunu bilseydim, daha yumuşak bir şekilde sevişirdim. Sadece buna hayıflanıyorum."

Justin kıpkırmızı kesildi.

Bütün bu utanmalar da planının bir parçasıysa, bu kadın gerçekten çok iyi bir oyuncuydu. Ancak Markus, sürekli böyle şeyler düşünmesine rağmen, onun yanağına, burnuna ve dudaklarına küçük öpücükler kondurmaktan da kendini alamadı.

"Sana bakire olduğumu söylemeliydim. Biliyorum..."

"Çok da önemli değil artık," diyen Markus, bu defa daha şehvetle öptü onu. Bu kadın gerçekten çok güzel öpüşüyordu. Sadece dudakları değil de, sanki bütün vücuduyla öpüşüyordu.

"Bana kızmadın değil mi Markus?"

"Hayır, hiç kızmadım." Markus'un onunla ilgili şüpheleri olsa da, şu anda kızgınlık hissetmesi mümkün değildi, hatta sevişmeye tekrar başlayabilirdi. Elleri ve dudakları onun vücudunda dolaşmaya başladı.

Ama Justin onu durdurdu. "Şimdi işe dönmem gerekiyor ve lütfen beni işimden alıkoyma."

"İşi bırak..."

"Hayır, Markus! Bu söz konusu dahi olamaz. Bu gece olmaz. Beni seviyorsan, bu durumu anla lütfen," diyen Justin'in sesi kısılmış, kelimeler boğazına takılmıştı adeta. Gözyaşlarının akmasına zorlukla engel oluyordu.

Onun bu hali Markus'ı etkiledi ve duygularını bu kadar belli etmek istemediğinden, yavaşça masasına oturdu. Gömleğinin düğmelerini iliklerken de, "Benim de yapmam gereken işler var, ama evde de yapabilirim. Bu günah ortamından, bir an önce kurtulmak istiyorum," dedi.

"Günah mı?"

"Evet. Çünkü beni günaha sokacak kadar güzel ve etkileyicisin. Bu bankaya adımını attığın ilk günden beri, bu hep böyle oldu. O yeşil, kısa elbisenin içinde seni ilk gördüğüm andan beri..."

Justin bu sözlere üzülün mü, sevinsin mi, utansın mı bilemedi

ama yine de yüzü kızarmıştı.

Markus, onda uyanan bu utanç duygusuna aslında şaşıyordu. Ve gerçekten da buradan bir an önce uzaklaşmak istiyordu. "Yalnız, gitmeden önce söylemem gereken bir şey var. Annenin bankaya gelip, kredi ile ilgili belgeleri imzalaması gerekiyor. Hangi gün gelebilir?"

"Hafta içinde herhangi bir gün gelebilir. Ben onu getiririm."

"Sekreterime söylerim, sizinle bir randevu kararlaştırır. Ayrıca bir taşıyıcı ile de anlaşırsanız iyi olur."

"Taşıyıcı da nereden çıktı?"

Bu soruyu duyan Markus, onun kafasının pek yerinde olmadığını düşündü. "Antikaları ve tablolara taşımak için bir taşıyıcıya ihtiyacımız var, hatırlarsan."

"Ah! Pardon! Tabii bunları da sekreterinle konuşurum. Merak ettiğim bir şey var. Yarın beni arayacak mısın?"

Markus bir kaşını kaldırarak, "Seni aramamı istiyor musun?" dedi.

"Tabii ki istiyorum."

Markus, onun Cumartesi gecesinden önce kendisini görmek istemesini, iyi bir işaret olarak aldı. Demek ki, kendisiyle bankanın sahibi olduğu için değil, sadece Markus olduğu için beraber olmak istiyordu. "Oldu o zaman!"

"Nasıl, oldu o zaman? Ne demek bu?"

"Neyi soruyorsun Justin?"

"Bana kızmış gibi konuşuyorsun Markus."

"Hayır, sana kızgın filan değilim. Sadece erkekler kendilerini kontrol edemediklerinde, çok rahatsız hissederler. Benimki de öyle bir durum. Yoksa sana kızgın filan değilim."

Justin yine kızarmıştı.

"Benim gitmem gerekiyor, canım."

"Oh! Markus! Gerçekten çok özür dilerim," diyen Justin, Markus'un kollarına atıldı.

Markus, gerçekten de bu kadına karşı bir zaaf geliştiriyordu. Bir an önce odadan çıkmazsa, Justin'i kucakladığı gibi, tekrar sevişmeye başlayabilirdi. "Seni yarın ararım," diyerek, kapıya yöneldi.

Ertesi gün Trudi, Justin'i ikinci el araba pazarına götürürken, "Dün gece Markus'un iş yerine, sadece seni baştan çıkarmak için geldiğinden adım gibi eminim. Ve yine eminim ki, Cumartesi gecesi bıraktığı yerden devam etmek isteyecektir," dedi.

"Ben de devam etmek istiyorum, ama canımın nasıl acıdığını sana anlatamam. Zevk ve acı arasında gidip geldim." Justin, hayatında ilk defa yaşadığı bu duygusal ve fiziksel değişimden sonra, temizlik işini nasıl bitirebildiğine, inanamıyordu. Eve geldiğinde yorgunluktan ölmek üzereydi. Yatağa girmeden önce saatlerce banyo yapmasına rağmen, uyumakta zorluk çekmişti. Markus'un ellerini vücudunda gezindiğini hatırladıkça, o sahneleri tekrar tekrar yaşıyor ve vücudu adeta alev alıyordu. Yatağında dört saat boyunca dönüp durduktan sonra, Markus'un kendisinden vazgeçeceği korkusu sarmıştı tüm benliğini.

"Eğer ona önceden bakire olduğunu söyleseydin, Markus daha yavaş olurdu herhalde. Öyle baştan çıkarıcı davrandın ki herhalde, adam da bu işi kendini bildin bileli yapıyorsun sandı tabii."

"İnan ki, ben şoktaydım Trudi."

"Ben seni uyardım. Bu adam seni oyalıyor olabilir. Onu baştan çıkarabilirsin, ama nikâh masasına götüremeyebilirsin. Babam, onun eski karısı ile ilgili olarak, hiç de iyi konuşmadığını söyledi."

"Trudi, daha kaç defa söylemem gerekecek? Benim Markus ile evlenmek gibi bir derdim yok. Ben adamı sevmiyorum ki... Sadece..." Justin cümlesini tamamlamaya çalışırken, arkadaşının fırlattığı bakışla, ikiyüzlü davranmaması gerektiğini anladı. Aslında bu sabah uyandığında, Markus'a karşı hissettiklerinin sadece cinsel istekler olmadığını hemen anlamıştı. İçten içe, bunun aşk olduğunu çok iyi biliyordu. Ancak aşk daha koruyup, kollayıcı bir duygu olması gerekirken, içinde bulunduğu bu şehvet halinden korkuyordu. Markus isterse, bıraktıkları yerden devam edeceklerinden ve bu sefer her şeyin daha romantik olacağından emindi. Artık bu şehvet duygusunu ve zevki tattıktan sonra, geri dönüşü olmayan bir yola girdiğini biliyordu.

Justin, ne kadar seksi bir kadın olduğunu ve cinsellikte ne kadar

sınır tanımaz olduğunu, yeni yeni anlamaya başlamıştı ve bu durum korkutucuydu. Çünkü Markus için hissettikleri çok karışıktı. Cumartesi gecesi ise hem çok yakın, hem de çok uzaktı. Her neyse, şimdi bazı şeyleri beklemek ve belirlemek için, bu konuyu rafa kaldırıp, başka konulara yoğunlaşması gerekiyordu. Arkadaşına dönüp, "Trudi, en azından önümüzdeki bir saat boyunca, erkeklerden ve seksten konuşmayı bir yana bırakıp, arabamı ikinci el pazarında satışa çıkarmama yardım edebilir misin?" dedi ve gümüş rengi Nissan otomobilini, boş bulduğu bir yere park etti.

Trudi, bu tartışmaya devam etmek istiyordu, ama oldukça yakışıklı, uzun boylu bir satış görevlisinin kendilerine doğru yaklaştığını görünce, susarak, bu yakışıklı gençle flört etmenin daha iyi olacağını düşündü. Justin ile bu konuda oldukça farklıydılar. Justin hayatında ilk defa bir erkekle birlikte olmanın sarhoşluğu ve romantizmi içindeyken, Trudi cinsellikten başka bir şey düşünmeden, erkek haremni zenginleştirme yolundaydı.

Araba pazarında, saatler öğleden sonra üçü gösterdiğinde, Justin yedi yıllık beyaz bir araba ve eski otomobilinin satışından elde ettiği yüklü miktarda bir çekle, hemen bankanın yolunu tuttu. Bu para, birkaç aylığına masraflarını karşılamaya yetebilecek bir miktardaydı.

Justin eve geldiğinde, "Anne, neredesin," diye seslendi.

"Buradayım tatlım," diyen Adelaine'in cevabı, arka bahçeden geliyordu.

Annesini bahçede toprakla uğraşırken, mutlu bir şekilde bulan Justin, bu durumu sevinçle karşıladı. Ancak Tom da annesinin ardından belirince, bu olumlu havanın sebebi anlaşıldı.

Tom'un adeta gözlerinin içi parlıyordu. "Merhaba Justin," dedi.

"Hoş geldin Tom! Bugün hava dünkü kadar sıcak değil galiba, değil mi?"

"Evet, hava bugün çok bunaltıcı değil, ama aşırı sıcaklar sebebiyle bahçe kurumaya başladı."

"Hâlâ bahçe için endişelenip, çiçeklerimize bakıyorsun, ama sana

verebilecek paramız yok artık Tom. Bunu biliyorsun değil mi?"

"Benim burada olmaktan duyduğum zevkin ve keyfin bedeli yok. Bu bedeli ödenecek bir şey değil Justin' dedi Tom. Bunları çok kısık sesle söylediğinden, Adelaine duymamıştı.

Justin, Tom'a cevap vermedi. Sadece gülümsemekle yetindi ve onun ne kadar tatlı bir adam olduğunu düşündü. O zamana kadar, bu adamın gözlerinin, bu kadar güzel baktığının farkına varmamıştı. Kahverengi gözlerinde yumuşaklık, iyilik, zekâ hepsi bir aradaydı. Babası kadar yakışıklı olmasa da, eli yüzü düzgün bir erkek sayılırdı.

Annesi de, yaşlandığı halde hâlâ bozulmayan gül rengi yanakları ve mavi gözleriyle, şefkatle bakarak, "Tatlım, Trudi ile iyi bir araba bulabildiniz mi bari..." diye sordu.

"Yeni olmasa da küçük ve fazla benzin yakmayan bir otomobil bulduk. Ayrıca Trudi, kendine yeni bir erkek arkadaş da buldu."

"Aman, deli kız! Ah! Erkek arkadaştan laf açılmışken Markus aradı ve tekrar arayacağını söyledi," dedi Justin'in annesi gülümseyerek.

Ve tam o sırada telefon çaldı.

Justin, soğukkanlı davranmak istese de, kalbi sıkışıyor, karnına heyecandan sancılar saplanıyordu.

"Bu Markus olmalı. Hadi, telefona baksana tatlım," diyerek annesi Justin'i uyardı.

Justin, telefonun bulunduğu yere doğru ağır ağır yürüdü. "Buyrun?"

"Bayan Montgomeri ile mi görüşüyorum' diye sordu bir kadın sesi.

Justin büyük bir hayal kırıklığına uğradı, çünkü Markus'un sesini duyacağını umarak telefonu açmıştı. "Evet, buyrun. Ben kiminle görüşüyorum?"

"Ben Markus Osborn'un sekreteriyim. Antikaların taşınması için bir nakliye şirketi buldum. Sizi bu Cuma günü saat onda arayacaklar. Bu sizin için uygun bir saat mi?"

"Evet, çok uygun..."

"Bir de yarın sabah on birde, Bay Osborn, anneniz ile görüşmek için uygun olacak. Bu sizin için de uygun bir saat mi?"

"Bu da uygun, teşekkür ederim."

"Harika o zaman! Şimdi Bay Osborn'u bağliyorum. Sizinle konuşmak istiyor."

"Justin..."

Onun sadece sesi duymak bile, Justin'i baştan çıkarmaya yetiyordu.

"Bana verilen talimat gereğince, küçük hanımı arıyorum," diyen Markus, Justin'in kendisinden telefon beklediğini ima ederek, onunla dalga geçti.

"Evet, görüyorum," diyen Justin, onun soğukkanlılığı karşısında biraz bozulmuştu. Ancak durum ne olursa olsun, kontrolü elinde tutması gerekiyordu.

"Daha önce aradım, ama evde yoktun. Annen Trudi ile alışverişe gittiğini söyledi. Senin gibi süslü bir küçük bir hanım süpermarket alışverişine gitmeyeceğine göre, büyük caddedeki butiklere bakmaya gittiğini düşündüm. Yanılıyor muyum?"

Justin, bu alaycı soruya sinirlenmişti. Demek onu gözünde, hâlâ şımarık, aptal ve sorumsuz biriymiş. Çünkü ancak bu türden biri, son parasını kıyafete yatırırdı. "O lüks butiklerden alışveriş edecek param yok. Ama eğer gerçekten nerede olduğumu merak ediyorsan söyleyeyim, arabamı ikinci el pazarında satıp, kendime eski model bir araba aldım."

Bir an telefonda bir sessizlik oldu.

"Orada mısın Markus?"

"Evet, evet, buradayım. Bir an için sekreterim girdi de odaya. Tam olarak ne diyordun? Otomobilini mi sattığını söyledin?"

Evet, babamın en son doğum günümde bana hediye ettiği arabam yok artık. Bedelini peşin ödedikleri için de elime bir miktar para geçti. O kadar pahalı bir arabayı elde tutmamın bir anlamı yoktu. Sigortası bile dünyanın parası tutuyordu."

"Peki, onu yerine ne aldın?"

"Elden düşme bir Pulsar aldım. Yedi yıllıkmış."

"Ne yaptın sen Justin? Arabayı bir bilene gösterseydin bari. Garantisi var mı?"

"Evet, bir yıllık garantisi var. Ama lütfen maço tavırlarla araba-

lardan anlamadığımı ima ederek, bana bir sürü soru sorma. Dört tekerleği olan ve beni bir noktadan diğerine götürecek bir araba işte. Sen değil miydin, kendi yağım la kavrulmam gerektiğini söyleyen ve beni şımarıklıkla suçlayan? İşte lüks otomobilimi de sattım. Ama bunu da beğendiremedim galiba...”

“Hımm...”

“Hım... da ne demek?”

“Bu, seni bu gece görmek istiyorum, demek.”

Justin boğazını temizleyerek, “Ben isterdim ama...” dedi.

Markus, onun bu tavrına tepki göstererek, “Allah aşkına Justin...” dedi.

Ancak Justin onun sözünü keserek, “Markus, çalışmam lazım. Bunu biliyorsun,” dedi.

“O zaman, istersen yarın öğle yemeğinde buluşabiliriz.”

Justin bir anda, öğle yemeği gibi kısa bir randevuda buluşmanın iyi bir fikir olmadığını düşündü. “Cumartesi’den önce olmaz Markus. Cumartesi günü saat yedide beni alabilirsin, eğer senin için de uygunsam...”

“Evet, uygun. Tabi sabah yediyi kastetmiyorsan...”

“O zamana kadar rahatsız etmeyeyim seni.” Nedense Justin, Markus’a acı çektiğini istiyordu. Belki bilinçaltında, tutku ve yoksunluk hislerinin yol açtığı bir öç alma isteği vardı.

“O zaman, çok geç vakitlere kadar çalışma. Asıl bu bana uymuyor,” diyen Markus, onun geç vakitlerde bürosunda çalıştığını, masasını ve banyosunu temizlediğini düşününce, sinirlendiğini fark etti.

“Ben senin yönetim kurulu üyelerinin yerinde olsam, senin iş yeri faaliyetlerini daha sık denetlerdim. Senin orada, sadece finansal analizler içeren faaliyetler içinde olman gerekmiyor mu?”

Markus, onun bu imalı şakasına güldü. “Göreceğiz, Justin. Bu hafta seni rahat bırakacağım, ama gelecek hafta için aynı sözü veremem. Bambaşka denizlere yelken açabiliriz. Haaa... Unutmadan, yarın annenle birlikte bankaya gelecek misin?”

“Bana ihtiyacın mı var?”

“Nasıl bir ihtiyaçtan bahsettiğine bağlı.”

“O zaman şöyle sorayım. Kredi sözleşmesi için orada bulunmam

gerekli mi?”

“Hayır.”

“O zaman gelmiyorum, demektir. Çok yazık. Ben de şu anda yeşil mini elbisemi ütülüyordum. Yarın giyerim diye hazırlık yapıyordum da...”

“Şimdi rahatladığımı mı, yoksa hayal kırıklığına uğradığımı mı söylemem gerekiyor? O elbisen beni o kadar baştan çıkarıyor ki!”

“Merak etme, yarın giyemesem de, Cumartesi akşamı giymek zorundayım zaten.”

“Giymek zorundayım da ne demek?”

“Havalar bu kadar sıcak olmaya devam ederse, yaz için ayırdığım iki elbiseden biri, o yeşil elbise ve durumda da, onu giyme şansım yüzde elli oluyor.”

“Ayırdım da ne demek? Açıklar mısın Justin?”

Justin, bu durumu ağzından kaçırdığına pişman olmuştu. Elbiselerini satacak kadar da kötü durumda olduğu izlenimi vermek istememişti. Duygu sömürüsü yaptığının düşünülmesini istemiyordu.

“Bir açıklama bekliyorum.”

Markus bu tonda konuştuğunda, Justin’in açıklama yapmaktan kaçınması imkânsızdı.

“Bak, Markus! Evin giderlerini karşılamak için, yani eve yemek almak, telefon parası ödemek gibi giderleri karşılamak için, elbiselerimi sattım. Çok da önemli bir şey değil. Lafı açılmasaydı, bundan bahsetmek bile istemezdim. Zaten annemin ve benim, onca elbiseye ihtiyacımız yok. Ama eğer seninle çıkacaksak, beni hep aynı elbiseler içinde göreceksin, kusura bakma.”

“Bunda ne kusur olur ki Justin?”

“Güzel. Kadınların hep değişik şeyler giymeleri istenir de... Biz kadınlar kendimizi suçlu hissettiğimizde, olur olmaz şeyler için özür dilerler. Aslında benim özür dilemem gereken asıl konu, bakire olmadığımı söylememem olmalı.”

Markus içini çekti.

“Sorun ne? Seni rahatsız eden ne Markus?”

“Beni rahatsız eden bir durum yok.”

“O zaman neden içini çektin?”

"Öylesine içimi çektim... Farkında bile değilim. Her şeyden bir anlam çıkartma lütfen, çok yorgunum. Dün gece az uyudum ve haftanın geri kalanında da, daha çok uyumayacağım kesin."

"Gerçekten mi?"

Justin, Markus'un kendisini düşünerek yatakta dönüp durduğundan emindi. "Markus, lütfen Cumartesi gecesi geç kalma."

"Merak etme, geç kalmam. Kalmayacağım!"

~ ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ~

MARKUS yedi dakika geç kalmıştı...

Ve bu yedi dakika Justin'in, kendisini bu adama nasıl da kaptırdığını anlamasına yetti de, arttı bile. Bu geçmek bilmez, endişe ve korku dolu yedi dakikayı evinin holünde bir aşağı, bir yukarı yürüyerek ve perdelerin arkasında saklanarak geçirmişti. Neyse ki annesi, bahçeyle uğraşmaktan yorgun düştüğünden, uzun bir banyo keyfi yapmıştı da, bu huzursuz hallerini görmemişti.

Justin, şimdiye kadar yaşadığı cinsel yoksunluğun kendisini bu hale getirdiğini düşünürken, Markus'un arabasının kapının önünde belirlmesiyle öyle bir rahatlardı ki, nerdeyse sevinçten ağlayacaktı. Hemen perdeleri düzeltti, çantasını ve üzerine alacağı şalı koluna taktı. Engellemeye çalıştığı gözyaşlarının nedeninin, mutluluk mu, yoksa kaybetme korkusu mu, olduğunu bilemiyordu. Tamam, şimdi kendini toplamalı ve romantik hayallere kapılmadan ilerlemeliydi. Aynen Trudi'nin dediği gibi... Bu adamla evleneceğini falan değil, eğlenceli bir aşk ilişkisi yaşayacağını düşünmeliydi.

Justin geç kaldığı için ona sitem etmeye hazırlanmıştı, ama onu görür görmez bütün söylemek istediklerini unutuverdi.

Genç adam baştan aşağı simsiyah giyinmişti, ama bu bir yas kı-

yafeti değildi. Bu her tarafı seks ve günah kokan bir kıyafetti...

Justin'in, onu görür görmez şehveti kabarmaya başlamıştı.

Markus'un ince yünlü kumaştan dikilmiş pantolonu muhtemelen ünlü bir İtalyan terzinin elinden çıkmıştı. Siyah ipek gömleği, ayakkabıları ve deri kemeri, koyu siyah gözleri ve kuzguni, ama hafif kırçılmış saçlarıyla uyum içindeydi.

Bu adam, her haliyle Justin'in hayallerindeki adamdı...

Markus da, kırmızı ipek elbisesi, arkadan toplanmış saçları, kırmızı yüksek topuklu ayakkabılarıyla Justin'i görür görmez, nefesinin kesildiğini hissetti.

Justin, onun siyah gözlerindeki şehveti gördüğü anda, tüm vücudunun alev, alev yandığını hissetti.

Bakışları karşılaştıkça, ikisi de sanki birbirlerinin neler düşündüğünü anlamış gibi gülümsediler.

"Acaba akşam yemeğini biraz geç mi yesek, ne dersin," diye sordu Markus muzipçe.

Justin bir an tereddüt etti. Akşam yemeğinin geç yenmesi, öncesinde cinsellik yaşanması anlamına geliyordu ki, bütün bu zamansal sıralamalar onun için çok yeniydi.

Markus, onun tereddüt ettiğini fark edince, hemen kendini ağır-dan alma rolünü oynayıp, oynamadığını düşündü. Daha ilk gecedan dizlerinin üzerine çöküp, evlenme teklif etmesini bekliyor olamazdı. Zaten ona hiçbir şey de vaat etmemişti...

Markus bütün hafta boyunca bu kadının kendisi için neler hissettiğini sorgulayıp durmuş, onun zengin genç adamı evlilik tuzağına düşürmek isteyen cadı mı, yoksa saf bir genç kadın mı olduğu arasında gidip gelmişti. Sonunda da, onun kendisini kafeslemek gibi bir planı olmadığı ve saf duygularla kendisine yaklaştığı fikrine varmıştı. Ama eğer vardıysa bu sonuç doğru olsaydı, yaptığı teklif karşısında böyle tereddütlü davranmaz, böyle bekletme oyunlarına girişmezdi..."O halde önce yemek yeriz..."

"Yemek yemeyi çok istediğimden değil aslında..."

"Neden bu kadar tereddütlüsün o zaman?"

"Ben... Ben sadece biraz heyecanlıyım. Yani galiba... Heyecanlıyım," diyen Justin tereddüdünün nedenini açıklamaya çalıştı.

Markus, bu samimi itiraftan sonra rahatlamıştı. Bunu nasıl akıl edememişti? Nedeni her ne olursa olsun, o daha önce bir erkekle beraber olmamıştı. Sürekli buluşmalarının ne kadar harika geçeceğini düşünmekten, onun neler hissettiğini hiç hesaba katmamıştı. Onun yumuşacık ellerini tutup, dudaklarına götürerek, kendisine güvenmesini sağlamak istercesine öptü.

Justin, arabaya binene kadar tek bir söz bile etmedi. Ve sonraki yirmi dakikalık yol boyunca da hiç konuşmadı. Hatta Markus'un o harika evine geldiklerinde bile bir yorum yapmaktan kaçındı. Zaten onun gibi kızlar, böyle lüks evlere alışkın olmalıydılar... Ve sonunda, "Seninle, eski karınla paylaştığın bu yatakta yatacağımı düşünüyorsan, yanılıyorsun," dedi yavaşça.

Markus bu uyarının, kıskançlıktan kaynaklandığını düşündü. Şimdi taşlar, daha iyi yerli yerine oturuyordu. Onun çekingen davranmasının sebebinin kıskançlık olmasından rahatsız değildi, çünkü insan, sevdiği birini kıskanırdı. Onu kollarına aldı ve ne kadar arzuladığını bir kere daha fark etti.

Ama Justin bir açıklama bekliyordu...

"Tabii ki boşandıktan sonra yatağımı değiştirdim ve bu yatak çok yeni," dedi Markus.

"Şimdi rahatladım işte," diyen Justin, Markus'un boynuna sıkıca sarıldı.

Markus dudaklarını, onun dudaklarına doğru götürdüğünde, içindeki tutku bir çağlayan gibi taşıyordu sanki. Hemen giysilerini çıkartıp, kaldıkları yerden devam etmek için can atıyordu.

Justin de aynı hisler içinde, genç adamın sırtına tırnaklarını geçirirken zevkten inlemeye başlamıştı bile...

Markus büyük bir ihtirasla ve nerdeyse hiç soluk alamadan Justin'i öpmeye devam ediyordu. Sonunda onu kucakladığı gibi yatağa götürdü.

Justin yavaşça yatağa uzandı.

Markus önce kendisi soyundu, sonra yavaşça genç kadının üzerindeki çıkardı.

Justin'in öylesine davetkâr bir biçimde yatıyordu ki, genç adamın şehveti adeta şahlanmıştı.

Markus, onun vücudunda nereye ve nasıl dokunması gerektiğini çok iyi biliyor, hem parmakları, hem de dili büyük bir maharetle hareket ediyordu.

Justin'in körpe vücudu zevkten kasıldıkça, buna ne kadar da ihtiyacı olduğunu daha da iyi anlıyordu.

Markus, bir anda onun bekâretini bozarken neden olduğu acıyı hatırladı ve telâşe kapıldı. Yavaşlayarak, nazıkçe dudaklarını ve dilini onun göğüslerinde gezdirmeye başladı.

Genç adamın dokunuşları meme uçlarında dolaşmayınca, Justin, zevk çılgınlıkları atmaktan kendini alamadı. Bu dokunuşlar derinleşip, daha da ihtiraslı bir hal aldıkça da, tüm kontrolünü kaybetti. Ve sonunda tam anlamıyla birleştiklerinde, bu sefer acıyla karışık bir zevk değil de, kendisini doruklara taşıyan bir zevk hissetti.

Artık tek vücuttular...

Markus, bir yandan onun içinde olmanın zevkiyle hafifçe inliyor, bir yandan da onu öpmeye devam ediyordu.

Justin hayatında şimdiye kadar yaşadığı en mahrem duyguları yaşamının hazzıyla, neredeyse kendinden geçmiş, tüm kalbi ve ruhuyla kendisini Markus'a teslim etmişti. "Sevgilim... Oh... Sevgilim..."

Markus genç kadının bu sözlerini duyar duymaz, hızla onun içinden çıktı, çünkü bu sözler, her şeyin kontrolden çıktığı anlamına geliyordu. Bu kadın kalbini hedefliyordu ve bu durum aptalca şeyler yapmasına neden olabilirdi.

Yine paranoyak düşüncelere kapılan Markus, hızla yataktan kalkıp, banyoya girdi. Aynada kendisine baktığında, bu kadının tecrübesizliğinin, başını döndürmesine ve sağduyusunu kör etmesine izin vermemesi gerektiğini düşündü. O hâlâ rol yapıyor olabilirdi. Ve bekâret, her zaman saflık anlamına gelmeye bilirdi. Belki de bu, onun ustaca hazırladığı planının bir parçasıydı...

Peki, ama kim bu kadar iyi rol yapabiliirdi ki...

Bu kadının annesine olan bağlılığı... Evini kurtarma çabaları... Elbiselerini, arabasını, antikalarını satması... Temizlikçilik yapması... Bütün bunlar bir planın parçası olabilir miydi?

Markus paranoyak düşünceleriyle, bu kadını aklama çabaları ara-

sında gidip geliyordu, ancak bir şeyi çok net anlamıştı ki, kadınlara olan güvenini tamamen kaybetmişti. Ama bu da normaldi... Kadınlarla yaşadığı onca tecrübeden sonra, onların kendisine gerçek duygularla yanaştığına inanması çok zordu. Hele ki söz konusu olan kadın, Justin gibi böylesi büyük bir mali krizin içindeki biriye...

Sonra birden Justin'i sadece bir geceliğine değil, her gece yanında istediğini... Justin de kendisini aynı şekilde arzulamasını... Hesapsızca hep yanında olmayı arzulamasını istediğini fark etti... Ve bir şeyi daha fark etti ki, eski karısı için hiç böyle şeyler hissetmemişti... Acaba bu gelgitlerin adı, aşk mıydı? Ama adı ne olursa olsun, bu duygulara arkasını dönemezdi. Bu duygularının arkasında durmalıydı.

Justin yatakta, onun banyodan çıkmasını beklerken, ne üzgün, ne de pişmandı. Sadece bu adamla sevişmenin ne kadar muhteşem bir şey olduğunu düşünüyordu. Belki kendisini sevmiyordu ve evlenmeyecekti, ama bu adamın kendisinden hoşlandığına adı gibi emindi. Hatta şu son günlerde, kendisine saygı bile duymuş olabilirdi.

Banyonun kapısı açıldı ve Markus çıtırçıplak bir halde göründü.

Yunan heykellerini andıran vücudu, geniş omuzları, dar kalçaları, uzun bacaklarıyla gerçekten çok yakışıklı adamdı. Ve geniş, kaslı göğsü, inanılmaz derecede güven vericiydi...

Justin onunla göz göze geldiğinde, içinde tarifi imkânsız bir duygular kabardı.

Daha önce sadece arzu dolu bakışlarla bakan Markus'un gözlerinde de, bambaşka bakışlar vardı. Sanki tutku gibi... Sevgi gibi... Zaten bu sefer, başka türlü sevişmişti... Daha arzulu, ama çok daha sevecen...

Justin'in içindeki ateş bir kez alev almıştı ve söndürülmesi de hiç kolay olmayacaktı. Şimdi, harekete geçme sırası kendisindeydi... Yataktan uzanıp, genç adamı hızla kendine doğru çekti, onu sırt üstü yatırdı ve üstüne çıktı. Sonra da, aynen onun yaptığı gibi, dilini genç adamın vücudunda gezdirmeye başladı. Ve sonunda dokunuşları, en hassas, en coşkulu yerlere ulaştı.

Justin'in marifetli dili vücudunda dolarken, Markus zevkten inliyor ve bunun geçici bir tutku olmasını diliyordu. Hayatında ilk defa

kontrolünü kaybetme tehlikesi altındaydı ve bundan çok, ama çok korkuyordu.

Markus onu durdurmak istiyor, ancak zevkten ve heyecandan da öylesine kendinden geçiyordu ki, onu durdurması mümkün değildi ve bu apaçık bir zaaftı. Avcı olmak isterken, bu tutku oyununun avı olmak üzereydi... Ve birden karşısında yepyeni bir ufuk açıldı... Bu oyuna katılacak ve bir kere daha onunla zevkin doruklarına çıkacaktı...

Tüm kalbi ve tüm ruhuyla...

~ ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ~

MARKUS yatağın ucunda otururken, Justin çıplak bir şekilde yatakta yatıyordu.

Genç kadın bebekler gibi kıvrılmış, elleriyle çıplak göğüslerini kapatmış ve ipeksi saçları yastığa yayılmıştı.

Markus, onun bu çocuksu görünümünün altında, nasılda marifetleri biri olduğunu düşündü. O yatakta, çok olgun ve tam anlamıyla seksi bir kadındı. Bu gece birçok defa ona sahip olmuş, tutku ve paranoya karışımı duygularla, defalarca zevkin doruklarında çıkmıştı. Tabi o da... Ve ona her dokunuşunda, biraz daha duygusal zafiyete düştüğünü fark ediyordu. Evet... Artık itiraf etse iyi olacaktı... Bu kadını seviyordu ve hayatta en korktuğu şey başına gelmişti... Şimdi ne yapacaktı?

Markus ne yapması gerektiğini kesinlikle bilmiyordu ve beklenmedik gelişme, yani işin aşk boyutu hakkında uzun uzun düşünmeye ihtiyacı vardı. Şimdi Justin ona bir dokunuverse, onunla hemen, tekrar sevişmeye başlayacağı kesindi, ancak her şeyin bir sınırı vardı. Bu kadına karşı hissettikleri öyle bir noktaya gelmişti ki, ona doymak bilmiyordu...

Saat sabahın üçünü gösteriyordu ve saatlerdir sevişiyorlardı. Sadece kahve içmek ve havuzda yüzmek için ara vermişlerdi.

Şimdi de, iki âşık gibi havadan sudan konuşuyorlardı...

Markus onu iltifatlara boğuyordu, ama iltifatlarında ne kadar cömert davransa da, henüz sevgiden söz etmemişti.

Tabi Justin'in de böyle bir teşebbüsü olmamıştı.

Markus artık, Justin'in gerçekten kendisini arzuladığından ve yatakta rol yapmadığından emindi. Orgazm taklidi yapmak kolay bir şeydi, ama onun gerçekten zevk aldığından emindi. Göz bebeklerinin büyümesinden, göğüslerine her dokunduğunda meme uçlarının sertleşmesinden bunu anlaması, Markus gibi deneyimli bir erkek için çok kolay olmuştu. Zaten onun rol yaptığını fark etseydi, kendini bu kadar iyi hissetmesine imkân yoktu.

Markus bu konuları biraz daha düşünürse, onunla tekrar sevişmeye başlayacağını hissetti. Ancak saat çok geç olmuştu ve Justin'i evine bırakması gerekiyordu. "Çok geç oldu tatlım, seni eve bırakayım," diyerek, onu omzundan öptü.

Justin de göğsünden öperek, ona karşılık verdi.

"Gerçekten seni bırakmamın vakti geldi Justin."

"Eve gitmek istemiyorum. Burada sonsuza kadar seninle kalmak istiyorum."

Markus bu cevap ile birden afalladı. Yoksa Justin B planını mı harekete geçiriyordu? Bunu öğrenmesi için birkaç soru sorması yeterli idi. "Ne demek istiyorsun? Burada, benimle mi yaşamak istiyorsun?"

Justin saçlarının düzeltirken, "Aman, sakın yanlış anlama! Tabii ki de hayır! İlgilenmek ve kurtarmak zorunda olduğum bir evim var benim. Bugün birçok yerden pansiyoncular gelecek. Evi düzenlemek durumundayım. Ben öylesine söyledim. Yani sadece bir dilekti. Yoksa tabii ki gitmem lazım," dedi.

Markus bu cevap ile rahatlaması gerekirken, garip bir şekilde hayal kırıklığına uğramıştı. Çünkü kendisi ile evlenme planları olan bir kadın, böyle bir soru karşısında hemen harekete geçer, bunu bir teklif olarak kabul eder ve hemen evine taşınma planları yapardı. Ama

Justin böyle yapmamıştı. Ve birden, onun kendisiyle ilgili evlilik planları yapmasından gizli bir zevk aldığını fark etti. Bu çok, ama çok garipti... "Ya ben, sana benimle birlikte oturmanı teklif etsem ne derdin?"

"Neden bunu yapasın ki? Bu tür şeylerden, yani birlikte oturma fikrinden filan hoşlanmadığını sanıyordum."

"Neden olmasın?"

Markus'un bu soruları sormaktan amacı, onun kendisiyle çıkmasının ardındaki B planını, yani evlilik tuzağını araştırmaktı. Çünkü karısı kendisini terk ettiğinden beri, hiç bir kadınla seks dışında bir bağ kurmamıştı. Belki Justin de, şimdi ona aynısını yapıyor ve sadece seks için kendisiyle birlikte oluyordu. Bu fikir hiç hoşuna gitmediğinden, ne olduğunu daha iyi anlamak için sormaya devam etti... "Benden beklentin nedir Justin?"

Justin aptal değildi. Markus'un ses tonundaki paranoyayı sezmiş ve kendisiyle evlenmek için bu ilişkiyi başlattığını düşünüyor olmalıydı. Tamam, bu adamı sevmiş olabilirdi, ama şu an için evlilik, en son düşüneceği şeydi. "Ne mi bekliyorum Markus? Ne demek istediğini anlamadım, ama bana sunabileceklerinden daha fazla bir şey beklemediğimden emin olabilirsiniz."

"Ne demek bu?"

"Söylediğin gibi arkadaşlık... Ve vücudun gibi...'diyen Justin, alaycı bir şekilde gülümsedi.

"Vücudum mu?"

Justin, Markus'un yarı sert erkekliğini okşayarak, bu adamın seks hakkındaki düşüncelerini nasıl bu adamın çabuk değiştirdiğini düşündü. Bu öylesine güzel bir histi ki... Bu adamla yaptığı hiç bir şey onu rahatsız etmiyor, her şey çok doğal geliyordu. Onun vücudundan çok zevk alıyor ve ona zevk vermek de hoşuna gidiyordu.

"B de neyin, nesi?" diye sordu birden Markus.

"B Planı mı?"

"Lütfen bilmiyormuş gibi yapma Justin. Feliks'ten duyduğum kadarı ile zengin bir adamla evlenerek, her şeyi kurtarmak gibi bir planın varmış." Markus bunu söylemese, çatlayacaktı. Sonunda baklayı ağzından çıkarmıştı işte...

Justin'in sinirden kan beynine sıçramıştı. Nasıl olur da bu adam, bu kadar güzel şeyler yaşanırken, kendisi ile evlenmek için bir plan yaptığını düşünürdü? Demek ki, yatakta yaşadığı onca şeyin de bu planın parçası olduğunu sanıyordu. Peki, bu adam, kendisini sattığını düşündüğü bir kadınla mı, onca mahremiyeti yaşamıştı? Eğer böyle düşünüyorsa, canı cehennemeydi... "Birincisi, bu benim planım değildi. Trudi'nin planıydı. Bana zengin bir koca ayarlamamanın iyi bir fikir olacağını düşünüyordu. Senin de bu konuda iyi bir aday olacağını söylemişti, ama ben, böyle bir şeyi asla kabul edemeyeceğimi, o bana bu fikrini açıklar açıklamaz söyledim."

"Benim, iyi bir aday olmadığımı düşündüğün için mi?"

"Şaka yapıyor olmalısın. Kadınlarla ilgili olarak fazla parano-yakça ve acımasız düşüncelere sahipsin. Ve böyle düşünmeye devam ettiğin sürece, doğru dürüst hiç bir kadın, seni hayat arkadaşı olarak seçmek istemez."

"Nasıl yani?"

"Söylediklerimi duydun. Ben olsam, evleneceğim kişinin beni bütünüyle sevmesini ve saygı duymasını isterim. Beni sorgulamayacak bir adamla hayatımı paylaşmak isterim. Benim onu sevdiğim gibi, onun da beni sevmesini isterim. Ben, sadece para için yapılan evliliklerin nasıl mutsuzlukla sonuçlandığına kendi evimde şahit oldum. Ve böylesine hastalıklı bir ilişkiyi asla yaşamak istemem. Bu yüzden de, benimle ilgili bu endişelerini bir kenara bıraksan iyi olur," diyen Justin, sinirden çıldırmış gibiydi. "Seninle ya da banka hesabınla ilgili hiçbir planım yok. Ben seninle, sadece bedensel bir zevk paylaşmanın peşindeyim, o kadar! Ve eğer dikkatli olmazsan, bundan da her an vazgeçebilirim, bilmiş ol!"

Justin bir yandan bunları söylerken, bir yandan da kıyafetlerini giymeye başlamıştı.

Markus, özür dilemek için genç kadının etrafında dolanıyordu.

"Kırgın değilim Markus. Ama öfkeden kudurabilirim! Bunca zamandan sonra, bekâretimi senin gibi terbiyesiz ve kaba bir adama sunduğum için, kendime çok kızıyorum!" diyen Justin banyoya doğru giderken, kendisini ikna etmek için sarılmak isteyen Markus'a

engel oldu. Böyle bir adamı arzulamış olabildiğine inanamıyordu.

"Haklısın, ben terbiyesiz ve kaba adamın tekiyim. Senin nefret ettiğin kadar, ben de kendimden nefret ediyorum. Yani dar kafalı ve önyargılı olduğum için, nefret ediyorum. Oysa sana, daha ilk gördüğüm gece vurulmuştum."

Justin bir an durakladı ve ilk karşılaşmalarının gece olmadığını hatırladı. Bu adam neden bahsediyordu?

"Evet, evet, yanlış anlamadın... Ben seni ilk defa, Feliks'in partilerinden birinde gördüm. Kasım ayıydı... Sen beni görmedin, çünkü etrafında pervane olmuş bir sürü oğlanla havuzda yüzüyordun."

"Yani..."

"Seni bir süre uzaktan izledim..."

Bu geceyi Justin çok iyi hatırlıyordu, çünkü babasının öldüğü geceydi ve o zamanki erkek arkadaşı Howard, kendisini havuza atmıştı. Kim bilir Markus, o zaman bu davranışı, nasıl da aptal bulmuştu. "Tam bir aptal gibi görünüyordum herhalde..."

"Hayır, oldukça güzel görünüyordun ve sana sahip olmayı o kadar çok istemiştik ki, Feliks beni o hayranlık içinde yakalamış ve hemen seninle tanıştırmak istemişti. Ama ben kaçtım. Çünkü hayatımda yeni bir hezimet daha yaşamak istemiyordum. Anlıyor musun?"

"Eski karın, seni bayağı yaralamış olmalı..."

"Bütün hayallerimi yıktı."

"Hayallerin mi?"

"Evet, ama bu başka bir hikâye, tabii... Ben sadece, bankaya geldiğin ilk günden itibaren senin, beni ayartmak isteyen bir şeytan olduğuna kendimi inandırmıştım. Ama bu ön yargı, seni avlama isteğime de engel olmadı. Çünkü seni her şeyden çok istedim. Seninle bir gece geçirmek için, her şeyden vazgeçmeye hazırdım."

"Gerçekten mi?"

"Seninle bir geceliğine beraber oldum, ama ben daha fazlasını istiyorum. Seninle ilgili her şeyi çok sevdim... Böyle paranoyak düşünceler içinde olmamı mazur gör lütfen. Sana nedenini açıkça anlattım. Eski karım yüzünden... Ama sen farklısın. Ben senin hayata sarılışını, içtenliğini, doğallığını, tutkunu sevdim."

"Seksi kastediyorsun herhalde."

"Evet, bunu da sevdim tabi ki, ama ben başka bir şey anlatmaya çalışıyorum Justin... Evlen benimle..."

"Seninle evlenmek mi? Yapamam!"

"Neden?"

"Çünkü sen, benim hayallerimi yıkarsın..."

"Ne demek bu? Evi kurtarma hayallerinden bahsediyorsan, karım olarak bunu düşünmene gerek kalmayacak. Bütün borçlarını kapatırım. Annene bir hizmetçi tutarım. Kısacası, hayatınla ilgili hiç bir endişen kalmaz."

Justin, bu küstah adamı tokatlamak istiyordu. Bu adamın ağzından çıkanları, kulağı duymuyor olmalıydı. Tıpkı babası gibi konuşuyordu... Aşktan bahis bile etmemişti... Sadece paradan ve sadece kendisine sağlayacağı rahat hayattan bahsediyordu... "Hayır, Markus yanıyorsun. Benim hayalim para, ya da evimi kurtarmak değil. Benim hayalim aşk Markus, Aşk!"

"Aşk mı?"

"Evet, anlaşılan bu üç harfli kelime sana çok yabancı Markus! Kendi kendime, daha çok küçük yaşta, sadece aşk için evleneceğime dair söz verdim. Gerçek aşk için... Sadece bedensel zevkleri tatmin için değil... Kusura bakma, ama sen bu testi geçemedin. Yine de teklif ettiğin için teşekkür ederim." Justin aptal durumuna düşmemek için, ağlamamaya çalışıyordu. Sonra öfkesini dizginleyemeyerek devam etti. "Bana evlilik teklif etmen gerekmiyor. Artık erkekler, bekâretini bozdukları kızlarla evlenmek zorunda değiller. Biraz zaman geçtikten sonra bu teklifini kabul etmediğim için rahatlayacaktır, bundan eminim. Her şeyi bir kenara bırak, sen beni sevmiyorsun Markus. Sadece benimle sevişmekten hoşlanıyorsun. Sevişmek çok kolay, çünkü sırtında evlilik gibi bir yük yok... Ben de seninle sevişmekten hoşlandığım için seninle beraberim. Yatakta çok iyisin. Şimdi bir duş alıp, giyineyim de, annem seni öldürmeden beni eve bırak."

Markus, banyoya giren Justin'in arkasından şaşkınlık içinde bakakalmıştı. Reddedilmiş olmasına rağmen, içinde büyük bir sevinç vardı. Çünkü Justin'in tanıdığı ve kazık yediği diğer kadınlar gibi

olmadığını anlamıştı. Hele eski karısı gibi, hiç değildi. Ancak yinene de çok büyük bir sorunu vardı. Kabalığını yüzüne vurup, teklifini reddeden bu kadın kendisini sevmiyordu.

Acaba, onun kendisine âşık edebilir miydi?

Seksi kullanmıştı...

Bunun yetmediği açıktı...

Peki, ne yapmalıydı?

Onu günde defalarca arayacaktı...

Çiçekler yollayacaktı...

Onun her yanına gittiğinde, çikolatalar ve parfümler götürecekti...

Hayır! Bunların hiç biri iyi fikirler değildi... Onu parasıyla etkilemeye çalıştığını düşünürdü... Belki de yalnızca çiçek götürmek, çok daha iyi bir fikirdi...

Onu iltifatlara boğmalıydı...

Hayır, hayır aslında iltifata gerek yoktu... Sadece gerçekleri söylese yeterliydi... Ona ne kadar güzel olduğunu... Ne kadar akıllı, ne kadar baş döndürücü, ne kadar harika ve çekici bir yaratık olduğunu söylemesi yeterliydi... Ve bunların hepsi de, zaten gerçektir...

Ama ya bunlarda işe yaramazsa o zaman ne olacaktı?

Markus korkmaya başlamıştı...

Şu iki kelimelik seni seviyorum cümlesini de, işte bu korku yüzünden en can alıcı zamana saklamıştı...

Bu çok zorlu bir yol olacaktı, ama zor olan her şey gibi, bu da Markus'u çok heyecanlandırıyordu.

Evet, şu an zorlu görev başlamıştı...

Onu sevdiğine, Justin'i ikna etmeliydi...

Markus bu düşünceler içindeyken, banyodan gelen duş sesiyle yine içinde erotik duygular uyandırdı.

Ve üstündekileri çıkardığı gibi duşa, onun yanına girdi.

Çıplak iki vücut... Sıcacık bir su... Sabunlar... Köpükler...

~ ON BEŞİNCİ BÖLÜM ~

YAŞLI temizlikçi Pat, "İşten ayrıldığım için üzüldüm," dedi samimi duygularla. "Sen gerçekten çok çalışkan birisin Justin. Hayatta da seni büyük başarıların beklediğinden şüphem yok."

Justin de böyle düşünüyordu, ama Markus'un bu düşüncelere katılmadığına emindi. Evlenme teklifini tekrar etmemesi de, bunun en iyi göstergesiydi. Demek ki bu teklifi, daha çok cinselliğin rehabetine kapılarak yapmıştı. Ve tahmin ettiği gibi, kabul etmediği için de çok sevinmiş olmalıydı. Allahtan ki kendisinin, ona aşık olduğunu bilmiyordu...

Markus, Pazar gecesi Justin'i tekrar yemeğe davet etmişti. Bu sefer gerçekten bir lokantaya gitmişler ve bir şeyler yiyip, içmişlerdi. Ancak gece boyunca aralarındaki cinsel çekim o kadar fazlaydı ki, Justin ne yiyip, içtiklerini hatırlamıyordu. Eve dönerken bu çekim öylesine artmıştı ki, ikisi de konuşarak

bu büyüü bozmak istememişlerdi...

Ve eve geldikleri anda, daha kapıyı kapar kapamaz sevişmeye başlamışlardı...

Uzun ve ateşli bir aşk gecesinin sonunda Justin, eşyalarını bulmakta oldukça zorlanmıştı... Yeşil elbisesini divanda, çoraplarını kapının önünde, sutyenini ise terasta bulmuştu...

Pazartesi günü, öğle yemeğinde buluşmuşlardı.

Salı günü Justin, Markus'un evine gitmiş ve genç adam da bir öğle arası kaçamağı yapmıştı.

Hava çok sıcaktı. Havuzda uzun uzun sevişmişlerdi...

Markus işe döndüğünde öğle arası çoktan bitmişti, saat nedeysen üçe geliyordu. Aslında bu saatten sonra işte geçirdiği zaman içinde de, işiyle ilgilendiği pek söylenemezdi. Akli tamamen Justin'in şehvetli vücudundaydı.

Ve bu Salı gününü Markus'un, tüm gün Justin'i düşünerek geçirdiği ilk günü olmuştu.

Çarşamba günü Justin, öğle tatilinde buluşma teklifini reddetti. Çok sıcak bir gündü. Aslında buluşmayı kabul etseydi, havuzda çok iyi vakit geçireceklerine şüphe yoktu. Ancak artık bu kadar kolay elde edilebilen ve her teklife atlayan biri gibi görünmek istemiyordu. Ve bu duygularla, bu gün onunla buluşmak istememişti, ama pişman sonra da pişman olmuştu. Hattan alacağı böyle bir zevki erteleme ne anlamı vardı ki... Tamam, bu adamın aşkını kazanamamıştı, ama onun kadar ustaca sevişen bir adamla yaşayabileceği anlardan mahrum kalması da pek akıllıca değildi.

Justin temizlik arabasını onun ofisine doğru sürerken, eğer Markus, o en yakışıklı haliyle bürosunda oturuyorsa, neler yapabileceklerini hayal etmeye başladı. Şeytan bir kere dürtmüştü... Eğer Markus oradaysa, onu nasıl baştan çıkaracağını ve onun da, buna nasıl dünden razı olduğunu düşünmekten kendini alamadı. Masasının altına girerek, ona neler yapabileceğini düşündükçe heyecanı artıyordu. Ancak bu fantezisi, Perşembe günü yaşacaklarının yanında hiç kalacaktı...

Perşembe günü Markus, Justin'i bir otelde çok ihtişamlı bir öğle yemeğine götürdükten sonra, kiraladığı odaya çıkardı ve "Bu öğle-

den sonrayı, tamamen sevişerek geçirebileceğimiz bir güne çevirmek istedim' dedi. Sonra da sekreterini arayarak, çok değerli bir müşteriyle öğle yemeği yiyeceğini ve bu yüzden de öğleden sonra gelececeğini söyledi.

Ve bu Perşembe günü, ilişkilerinin dönüm noktası oldu...

Justin, Markus'un hayatı ile ilgili önemli şeyler öğrenmiş ve onun hikâyesinden derinden etkilenmişti...

Markus uyuşturucu kullanan bir kadından, gayri meşru bir çocuk olarak doğmuştu ve annesi ona bakamayacak durumda olduğundan, zengin akrabaları tarafından yetiştirme yurduna verilmişti. Daha sonraları da annesi, onun evlatlık verilmesiyle ilgili evrakları imzalamayı reddettiğinden, bir aileye evlatlık olarak verilmesi de mümkün olmamıştı.

Gerçi Markus, bunu büyük bir kayıp olarak görmüyordu, çünkü kendisi gibi sorunlu bir erkek çocuğunu evlat edinmek isteyen ailelerin amacı, onlara sıcak bir yuva vermekten ziyade, devletten çocuk yardımı almaktır.

Markus, annesinin aşırı dozdan ölüm haberini aldıktan sonra da öylesine aşırı taşkınlık yapmış ve öylesine asi bir kişiliğe bürünmüştü ki, sonunda ıslah evine gönderilmişti.

Islah evinde kaldığı sürece, hep bir yuva kurma hayali kurmuş, okulu bitirir bitirmez de, ıslah evinden ayrılıp, kendi hayatını kurmaya koyulmuştu. Zaten buna mecbur da olmuştu... Üniversiteye kendi imkânlarıyla gitmiş. Mezun olduktan sonra da, şu anda sahibi olduğu bankada, stajyer kredi memuru olarak işe başlamış ve kariyer basamaklarını hızla tırmanarak, on iki senenin sonunda, bankanın hisselerinin çoğuna sahip olmuştu.

Justin, onun bu muazzam başarısını, sanki hiç önemsemiyormuş gibi anlatmasını şaşkınlıkla dinliyordu. Bir insanın bu kadar zor bir çocukluk ve gençlik geçirdikten sonra, böylesi elit bir seviyeye yükselbilmesi, hayranlık uyandırıcıydı...

Ancak Justin, onun iş hayatı hakkında, Markus'un zannettiğinden çok daha fazlasını biliyordu. Değişik kaynaklardan, onun hakkında pek çok bilgi toplamıştı.

Seksenli yıllarda, birçok banka müteşebbislere çok düşük faizler-

le kredi verirken, o çalıştığı bankanın bir kredi memuru olarak, bankasına böyle bir uygulamadan kaçınılması gerektiğini tavsiye etmişti ve büyük ekonomik krizin ardından da, onun bu konuda haklı olduğu ortaya çıkmış. Ve diğer bankalar teker teker iflas edince, bu öngörülü genç memur, kariyerinde büyük bir hızla yükselmeye başlamıştı. Sonrasında da, ekonomi konusundaki bilgisi ve üstün yeteneğiyle, yirmi sekiz yaşında genel müdür yardımcısı, otuz yaşında da genel müdürlüğe yükselmiş ve bankanın hisselerinin çoğuna da sahip olmuştu.

Bu adamın yaşam başarısında aksayan tek yön, özel hayatıydı. Başka bir bankanın genel müdürünün tek kızı olan Stefani ile yaptığı evlilik, sadece bir yıl sürmüştü.

Yine Justin'in sağdan soldan edindiği bilgilere göre, ailenin şımarık kızı Stefani, yıldızı yeni parlayan bu başarılı ve yakışıklı bankacıyı elde etme hırsını tatmin ettikten sonra, bencil karakterini ortaya çıkarmıştı. Sonrasında da, evlilikleri son bulmuştu.

Justin bir psikolog değildi, ama biraz akıllı olan herkesin anlamakta zorlanmayacağı bir şeyi anlamıştı. Hem çocukluğunda, hem de yetişkinliğinde, özel hayatında hep bocalayıp, acılar yaşayan bu adam, bu eksikliği iş hayatında hırsla çalışarak doldurmaya çalışmıştı. Ve aslında böylesine hırslı görünmesinin nedeni, derinlerde bir yerlerde kapanmamış yaralarının olduğuna işaret etti.

Ve aşk, zaten bulunması zor bir hazineyken, onun gibi geçmiş olan bir adam için, bu hazineyi bulmak, herkes için olduğundan daha da zordu...

Şehvet ile aşkı birbirinden ayırt etmesi kolay değildi...

Çok güzel ve sevgi dolu gibi görünen bir kadının ilgisine kendisini kaptırmaması ve çıkar hesaplarını görememesi çok mümkündü. Stefani de bu tip bir kadın olmalıydı...

İşte Justin bu psikolojik tahlili yaptığında, Markus'un kendisine neden böyle şüphe ile yaklaştığını çok iyi anlamıştı. Büyük bir ihtimalle, kendisiyle ilgili olarak da böyle düşüncelere sahipti ve bunları bilmeden bile de olsa, onun evlilik teklifini reddetmesi çok iyi olmuştu. Böylece Markus, onun parasının peşinde olmadığını anlayabilirdi.

O Perşembe günü otel odasında, Markus'un hayatından uzun uzadıya konuşurlarken, genç adamın detaya girmeden geçmek istediği tek konu, boşanma hikâyesiydi.

Justin, sadece zina nedeniyle boşandıklarını öğrenebilmişti. Her ne kadar Trudi'den bir şeyler duymuş olsa da, Stefani denen kadın hakkında tam bir bilgi edinememişti. Belki de bunu öğrenmenin en iyi yolu, kıdemli temizlik işçisine sormaktı. "Pat söylesene, patronunun eski karısını hiç gördün mü?"

"Şu boşandıklarında bayram yaptığımız kadını soruyorsun herhalde?"

"Ne zaman boşandılar?"

"İki yıl oluyor galiba. Evet, tam iki yıl oldu. Allahım! Zaman nasıl da çabucak geçiveriyor."

"Neye benziyordu?"

"Güzel bir kadındı. Uzun boylu ve sarışındı. Kusursuz bir yüzü vardı, ama çok kendini beğenmiş biriydi. Yedinci katın temizliğine gittiğim zamanlarda onunla karşılaştım. Bana bir pislikmişim gibi bakardı. Grace'ın söylediğine göre, onu da hiç yoktan yere birçok defa azarlamış."

"Peki, neden boşandıklarını biliyor musun?" Trudi, zinanın Stefani tarafından işlendiğini söylemişti, ama detayları tam olarak o da bilmiyordu. Oysa Justin, bu evlilik hakkında her şeyi bilmek istiyordu.

"Kadın aldattı bizim patronu. Patron kadını evde, kendi yatağında havuzu temizleyen adamla yakalamış ve hemen o anda kadını kapının önüne koymuş. Sonra da tüm eşyalarını sokağa fırlatıp, evin kilidini de hemen değiştirmiş."

"Gerçekten böyle mi olmuş? Yani inanması çok zor da... Yani şimdi Mark... Yani Bay Osborn, bunları birisine anlatmış mı? Yani olanlardan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Benim kulaklarım deliktir. O gece Bay Osborn bankaya geri dönmüştü. Bu çok şaşılacak bir durum değil, zaten sık sık geceleri bankaya çalışmaya gelirdi. Onun buraya geldiğini bilen *Bayan Fırtına* da hemen arkasından geldi. O sırada patronun banyosunu temizliyordum ve kapının arkasından kadının bütün söylediklerini duydum.

Ben hayatımda bu kadar çirkef bir kadın görmedim. Söylediklerini tekrar etmeye bu yaşımda bile utanırım."

Pat anlattıkça, Justin daha merakla dinliyordu.

"Ancak Bay Osborn'u, o gece çok takdir ettim. Sesini hiç yükseltmedi. İlk önce, sadece orayı terk etmesini söyledi, ama kadın susmak bilmiyor, kocasının canını acıtmak için, evliliklerinin ta başından beri onu nasıl aldattığının detaylarını, bağıra çağıra bağıra anlatıyordu. Sanki o sırada bankada kim varsa duymalarını ister gibiydi. Bir erkeğin bu şekilde aşağılanması, çok korkunç bir şey olmalı. İşte bu olaydan sonra, Bay Osborn'un hayatına hiç kimse girmedi. Zaten bu çok beklenmedik bir durum da değildi. Onun gibi hassas bir adamın, böyle çirkin bir aldatmanın etkisinden kolay kolay kurtulması mümkün değil. Bence bir daha evlenmez."

Yaşlı temizlikçinin bu açıklamaları, Justin'in yüreğini parçaladı. Böyle bir evlilikten sonra, bir erkeğin kadınlara güvenmesinin ne kadar da zor olduğunu tahmin edebiliyordu. Bütün bunları göz önüne almadan Markus'u yargılaması, büyük haksızlık olurdu. Trudi, bu adam hakkındaki her şeyi abartılı bir biçimde anlatmıştı. Bunu şimdi anlıyordu.

Justin, Markus'un gerçek hikâyesini öğrenince rahatlamıştı. Ama ona olan aşkıyla romantik ruhu, yine de onun da kendisine âşık olmasını ve evlilik teklifini tekrar etmesini diliyordu.

Pat bir anda, onun neden patron hakkında bu kadar fazla şey merak ettiğini sordu.

Bu çok normal bir soruydu, ama Justin ne diyeceğini şaşırdı. "Onun gibi yakışıklı bir adamın hayatını merak etmişim," demekle yetindi.

"Evet, gerçekten çok yakışıklı... Sen de çok güzel bir kızsın, ama patronun dikkati artık sadece işinde. Seni görmez bile... Ama söyle bakalım, yoksa sen, onun katını temizlerken sana baktı mı?"

"Zaman zaman, bana garip baktığını fark ettim," derken Justin yalan söylemenin verdiği suçlulukla gözlerini kaçırdı. Bu kadın Çarşamba gecesi, Markus'un ofisinde olanları duysa, aklını kaçırırdı herhalde. Zaten o geceden sonra, Markus'un geceleri bankada çalışmasını yasaklamıştı. Çünkü o ofisindeyken, temizlik yapması im-

kânsızdı, oysa Justin işinin hakkını vermek istiyordu. Yerine baktığı temizlikçi geri geldiğinde, işin iyi yapılmadığını söylemesini istemezdi.

Markus'un hikâyesinden anlaşıldığı kadarıyla, bu adamın tekrar âşık olması zor olacağı benziyordu. Pat haklıydı. Bu adam, her an hayatından çekip gidebilirdi. Justin'in kalbi, bu düşünceyle sıkıştı. Aralarındaki cinsellik bir gün heyecanını yitirecek ve Markus da hayatından çıkacaktı. Buna kendisini hazırlamalıydı... Onsuz yaşaması çok zor olacaktı. Bu adam, neredeyse tek yaşam amacı haline gelmişti...

Justin bunları düşününce, ağlamamak için kendini zor tutmaya başladı. Pat'ın önünde ağlaması çok garip olurdu. Yüzüne sahte gülüşünü yerleştirip, "Şimdi işe dönmeliyim," diyerek, koşarcasına oradan ayrıldı.

"Pekiyi, Bay Osborn ne olacak?"

"Ne demek ne olacak?"

"Bugün işteki son günün, biliyorsun."

"Evet, Pat. Ben ve Bay Osborn hayatta bir araya gelmeyecek iki tipiz. Ben sana bu soruları sorarken, bunu kastetmemiştim zaten."

Pat derin bir iç çektikten sonra, "Maalesef bu söylediğinde haklısın ufaklık. Stefani denen yaratık, o adamı hadım etmiş sanki... Aslında bizim patron, hiç de öyle görüldüğü gibi sert biri değildir. Çok hassas bir adamdır. Biliyor musun, senin yerine baktığın arkadaşımızı, geçirdiği kazadan sonra evinde ziyaret etmiş, hem de elinde bir kutu çikolatayla. Hangi patron, yanında çalışan bir temizlikçisini ziyaret eder ki?"

"Haklısın. Kimse yapmaz gerçekten. Ama şimdi benim gerçekten işe dönmem gerekiyor Pat. Görüşmek üzere..."

"Tamam, tatlım görüşürüz. Haa... Bay Osborn sana bakmaz diye de fazla dertlenme... Senin bir sürü sevgilin olur gelecek yıllarda."

Justin asansörle yedinci kata çıkarken, hayatında Markus'tan başka bir erkek istemediğini düşündü. Ondan başka hiç bir erkeğe böyle âşık olamazdı... Markus onun gerçek aşkıydı... Acaba Pat ve Trudi, onun bir daha âşık olamayacağını söylerlerken, yanılıyor olamazlar mıydı?

Justin bir keresinde Markus'a, kendisinden beklentisinin ne olduğunu sormuştu, ama genç adam bu sorusuna cevap vermemişti. Justin de, bu sorunun cevabından korktuğundan, aynı soruyu bir kez daha sormaya cesaret edememişti. Acaba cevabı, sadece seks miydi? Acaba ona, kendi amacının da sadece seks olduğunu söylemekle, onun umutlarını iyice kırmış mıydı? Trudi'nin söyledikleri, kulaklarında yankılandı; "Ben sana, o adama âşık olabilirsin, dikkat et demedim mi? Sen aşk ve seks konularında, hele konu Markus gibi bir adam olunca, yeni yetme küçük bir kızdan farkın yok. Onun gibi adamlar, senin gibileri hep yem yaparlar. Şimdi, eski arkadaşını dinle ve bu işten kazandığın tecrübeyle yetinip, ona hiç bir açıklama yapmadan, onu terk et. Böylece, en azından gururunu kurtarmış olursun."

Gurur mu?

Markus eğer hayatında olmayacaksa, gururun ne önemi olacaktı ki... Aşkın kaybetmiş birinin, elinde gururunun kalmasının, ne gibi bir anlamı vardı? Gururun canı cehennemeydi...

Asansörün kapıları açıldı.

Justin yedinci katta inerken, Markus'un da kendisi gibi düşünüp, düşünmediğini ve bu konuda kendisinden bir açıklama bekleyip, beklemediğini merak ediyordu. Dürüstlük, bunu ona açıkça sormasını gerektirmez miydi? Zaten kaybedecek neyi vardı ki? Markus'un ruh halini çok iyi anlamaya başlamıştı. Stefani ile öyle kötü bir tecrübe yaşadktan sonra, kendisi gibi zengin eskisi bir kadınında, eski karısı gibi yapmacık, sahtekâr ve şımarık olduğunu düşünmesi çok normaldi. Aslında, o da gerçek bir yuva kurmak istiyor olabilirdi. Justin buna inanıyordu. O gece evlilik teklif etmesi de, bu düşüncesini doğruluyordu...

Tanrım! Markus seviyor olabilirdi.

O gece, çok dürüst ve samimi davranmış olabilirdi.

Nasıl olmuştu da, bunu atlamıştı?

Justin'in kalbi deli gibi çarpmaya başladı. Bu ihtimalin gerçek olup olmadığını öğrenmeliydi. Hem de şimdi, hemen öğrenmeliydi!

Kaybedecek tek bir saniyesi bile yoktu... Hızla Markus'un ofisine yöneldi.

Ancak Markus odasında değildi.

Justin onun çalışma masasının üzerindeki telefonundan hat alarak, genç adamın ev telefonunu çevirdi ve hattın diğer uçta çalışanlarını saymaya başladı. Yedi... Sekiz... Ne olur Markus, evde ol ve telefonunu aç!

"Buyurun, Markus Osborn."

İşte açmıştı...

Justin aramamış olmayı diledi, ama artık çok geçti...

Artık dananın kuyruğu kopacaktı...

Markus'un sesini duyunca paniğe kapılmış, eli ayağı adeta buz kesmişti. Belki de onu arayarak iyi bir şey yapmıyordu ve alacağı cevaptan çok korkutuyordu.

"Buyurun, kim arıyor?" dedi Markus.

"Markus..."

"Justin..."

"Evet, benim Markus."

"Ne oldu? Kötü bir şey mi oldu Justin? Neredesin? İşte olman gerekmiyor muydu?"

"Evet, isteyim. Senin ofisinden arıyorum."

"Öyle mi?"

"Seni aramalıydım çünkü..."

"Ah! Yoksa beni ofiste görmeyince, özledin mi? Banyo randevumuzu mu hatırladın, sevgilim?"

"Markus..."

"Evet, aşkım..."

Justin'in kalbi adeta yerinden çıkacaktı. "Aşkın mıyım senin? Gerçekten, aşkın mıyım?" Telefonda geçen bir iki saniyelik sessizliği saatler gibi gelmişti.

"Neden soruyorsun?"

Justin bayılacak gibiydi. "Benim için bu sorunun cevabını öğrenmek çok önemli de ondan."

"Neden?"

"Çünkü... Çünkü aramızdaki her şey açıkça konuşulsun, hiç bir

şey içimizde kamasın istiyorum. İlk tanışmamızı hatırladıkça, içime sıkıntılar basıyor. Bir şeyin cevabı benim için çok önemli... İlk tanışmamızda benle ilgili edindiğin izlenimi halen taşıyor musun? Acaba senin gözündeki o şımarık kız izlenimimi silebildim mi? Senin için bir şey ifade ediyor muyum? Senin için şey olmak istiyorum... Ama paran için istemiyorum bunu... Seninle evlenmek de umurumda değil. Belki bir gün olabilir, ama eğer sen de istersen, eğer beni seversen... Seviyorsan yani... Ben seni seviyorum Markus." Justin sonunda rahatlamıştı. Sonunda her şeyi söylemeyi başarmıştı. Omuzlarından bir yük kalkmış gibiydi ve artık gerisinin önemi yoktu. "Bunu söylediğim için bana kızmadığını umuyorum. Trudi'ye göre böyle bir şeyi sana söylememem gerekiyordu. Ama ben Trudi değilim. Değil mi?"

Markus, heyecanını kontrol etmekte zorlanıyordu. "Tabii ki de sen Trudi değilsin... Sen farklısın, aşkım. Sana kızar mıyım hiç böyle bir şey söylediğin için? Kızamam, çünkü ben de seni seviyorum. Nasıl sevmem ki," diyen Markus, gözyaşlarına hâkim olamıyordu. "Şimdi ağlıyorum ve biliyor musun, ben ne zamandan beri ağlıyorum?"

"Gerçekten ağlıyor musun? Yani benim için mi ağlıyorsun? Stefani için hiç ağladın mı?"

"Tabii ki hayır! O kaltak için, bir damla bile gözyaşı dökmedim ben."

"O şimdi nerede, ne yapıyor? Ondan hiç haber aldın mı?"

"Sormana şaşırdım, çünkü benim aklıma bile gelmiyordu. Ta ki Salı gününe kadar... Salı günü gazeteyi sekreterim gösterince, şaşırdım desem yalan olur. Haberde, zengin bir bankacı ile evlendiği ve bu adamı görevini suiistimalden yargılandığı yazılıydı. Zavallı adama acıdım. Ben, o kadından ucuz kurtulmuşum anlaşılan. Huylu huyundan vazgeçmiyor. Stefani mezara bile, avladığı adamların parası ile girmek istiyor. Ama sen kafanı bunlarla yorma... O kadın benim için, artık hiç bir şey ifade etmiyor..."

"Ama onu sevmiş olmalısın... Yani ilişkinizin başında... Yoksa Stefani'yi hiç sevmedin mi?"

Markus, Justin'in her şeyi öğrenmek isteyişini ve kendisine gü-

ven duymakta zorlandığını fark ederek, her şeyi açıkça anlatmaya karar verdi. "Bak Justin, başlarda onu sevdim. Hayatta her şeyi başarmış bir insan olarak, yanımda karım olarak gezdireceğim kadının da, havalı, zengin ve itibarlı biri olmasını istemiştım. Stefani de, yüzüğü parmağına takana kadar, evlenilecek harika kadını oynamakta çok başarılıydı. Ben de onun yarattığı bu imaja âşık oldum. Beni baştan çıkardı. Yatakta da çok iyiydi... Ondan etkilenmediğimi söylersem, yalan olur." Bir an durup, soluklanan Markus, bütün açık yüreklilikle Stefani ile olan hikâyesini anlatmaya devam etti. "Daha balayındayken, bir şeylerin ters gittiğini sezmiştım. Tek yapmak istediği şey dükkânlara bakmak ve alışveriş yapmaktı, bu yüzden de, daha o günlerden itibaren gözümde düşmeye başlamıştı. Çok kısa bir süre sonrada, gerçek bir kadına değil de, hayalimde yarattığım bir kadına âşık olduğumu anladım. Ve sana âşık olduğumu fark ettiğimde, bir kere daha anladım ki, onunla yaşadıklarım aşkın kötü bir kopyasıymış... Gerçek değilmiş... Ama sen gerçeksın Justin... Ve seninle yaşadıklarım da gerçek aşk..."

"Ben gerçek aşk mıyım senin için?"

"En sahicisinden hem de..."

"Oh! Markus şimdi de ben ağlıyorum."

"Herhalde mutluluktan ağlıyorsun."

"Evet!"

"Oraya geliyorum hemen."

"Hayır, Markus. Burada bitirmem gereken bir iş var. Söz veriyorum buradaki işim biter bitmez, ben sana geleceğim."

"O zaman anneni ara ve ona bu gece eve gelmeyeceğini söyle. , Seni ne kadar sevdiğimi gösterebilmem için, bütün bir gece beraber olmalıyız sevgilim."

"Ah! Aşkım! Tamam, şimdi annemi arayıp söyleyeceğim."

"Umarım bana kızıp da, peşime düşmez..."

"Düşmez, merak etme, dedi Justin gülerek."

Markus hayatta tek istediği şeyin, Justin'in aşkı olduğunu sanıyordu, ama birden bundan fazlasını da istediğini fark etti. Justin'in

karısı ve çocuklarının annesi olmasını istiyordu. Hem de en çabuk şekilde... Gerçi Justin çok gençti ve hayat planları arasında henüz bunlara yer olmayabilirdi. Eğer öyleyse, onun istediği zamanını beklemeye de hazırды.

Justin, Markus'un kollarının arasında, onun uykusunun ritmini dinliyordu adeta. Aklının alamayacağı kadar mutluydu...

Şimdiye kadar hiç olmadığı kadar, şefkat dolu bir sevişme yaşamışlardı...

Sanki aşk hayatları, bambaşka bir boyuta taşınmıştı...

Birbirlerini her öpüşlerinde, her dokunuşlarında, hem bedenlerine, hem de ruhlarına dokunmuşlardı...

Ve birlikte zevkin doruğuna çıktıklarında, ikisi de mutluluktan ağlıyorlardı.

Markus henüz evlilik teklifini tekrarlamamıştı, ama bir gün elbette bunun da zamanı gelecekti.

Ve Justin o günü, dört gözle bekliyordu.

Şimdiye kadar yaşadıkları her ne olursa olsun, iyisiyle kötüsüyle, Markus hep çok aceleci davranmıştı.

Şimdi Justin doğru zamanı beklemeye razıydı. Ona eski karısı Stefani gibi bir kadın olmadığını ispatlamak için zamana ihtiyacı vardı. Eğer böyle davranmasaydı, ilişkileri şu anda olduğu noktada olmazdı zaten...

O, tuttuğunu koparan bir kadındı...

Ve Justin, bunu hem Markus'a hem de kendine de ispatlamak istiyordu.

Evlerini kurtarma işini aklına koymuştu... Bunu mutlaka yapacaktı...

Okulunu bitirecekti...

Zengin, şımarık, partilerden çıkmayan bir kızıdan, hayatta hedefi olan, olgun bir kadına dönüşmeyi nasıl hızla başardıysa, bu hedeflerine ulaşmayı da başaracaktı... Kendisiyle gurur duyuyordu ve eski

halinden de adeta utanıyordu. Bi daha, o pahalı elbiselerin birini çıkartıp, diğerini giyen, boş kafalı, kendisini en ufak bir problemi çözmek için bile yormayan, paranın nasıl zor kazanıldığını bilmeyen, har vurup harman savuran eski Justin olmak istemiyordu. Ve bu yeni Justin'i sevdiği adama borçlu olduğunu çok iyi biliyordu.

Eski erkek arkadaşlarına nasıl kötü davrandığını hatırladığında, o hallerinden de çok pişmanlık duyuyordu. Gerçi onlarda süttten çıkmış ak kaşık değillerdi ya...

Eskiden çevresindeki insanlar, sadece menfaatlerini düşünen solumsuzlardı. Bunu anlamasını sağlayan şey de, Markus'la yaşadığı kısa beraberlikten aldığı hayat dersiydi...

Justin, babasının ölümüyle birlikte, birçok gerçeği hızla anlamaya başlamıştı. Ait oldukları çevrede para ve mevkii kaybı, birçok dost kaybını da beraberinde getirmişti. Tabi onlara dost demek için bin şahit lazımdı... Babası öldükten hepsi bir anda yok olmuşlardı... Bunlara, peşinden ayrılmayan erkek arkadaşları da dâhildi. Her ne kadar onlara kötü davrandığı zamanları üzüntüyle hatırlasa da, artık bu davranışlarından pişmanlık duymuyordu... Tam tersine, sinsice bir memnuniyet bile duyabiliyordu.

Mesela, son erkek arkadaşı Howard ile evlenmiş olsaydı, evlilikleri aynen anne ve babasınınkinden bile daha fazla mutsuzlukla dolu olurdu. Howard da babası gibi yakışıklı, ama onun da akli kıttı. Tamam, belki akli para kazanmaya çalışıyordu, ama hayat sadece para kazanmaktan ibaret değildi. En azından, Justin için böyle değildi...

Hayattaki en gerçek duygulardan biri aşttı ve gerçek aşta para ve mevkii gibi menfaatlere yer yoktu...

Justin'in eski çevresinde, karısına sadık bir tek erkek bile bulunmazdı ve babasının ölümüyle birlikte, bir daha asla o çevrede olmak istemediğini fark etmişti. Zaten onlar da anne, kız Montgomerilerden artık bir menfaatleri kalmadığını anladıklarından, çil yavrusu gibi dağılmışlardı.

Justin, babasının bir genelevde, bir fahişenin kollarında ölüşünü asla unutmamış, bu yüzden de onun yasını tutmamıştı. Tek yaptığı şey, babasından kalan borçları temizlemek için, yepyeni bir hayata yelken açmak olmuştu.

Ve Justin, hayatlarını düzene koymaya çalışırken, hiç fark etmeden kısmetinin peşinden gitmişti.

Hayat bazen insana çok güzel sürprizler hazırlıyordu...

Markus, belki Howard kadar yakışıklı değildi, ama akli ve kalbiyle ondan çok üstündü.

Justin ne kadar şanslı olduğunu düşündü... Rahat bir nefes aldı. Tam aradığı gibi birisiyle beraberdi...

Ve bu şansının devam etmesi için dua etti...

~ ON ALTINCI BÖLÜM ~

JUSTIN sabah rüzgârının sesiyle uyanmıştı.

Evin bahçesindeki bir ağacın dalları, yatak odasının camına vuruyordu.

Başucundaki saat on biri gösteriyordu ve bu da, eve iki saat geç kaldığı anlamına geliyordu. Annesine saat dokuzda evde olacağına dair söz vermişti.

Hızla yataktan kalkarken, "Markus, sen istersen burada kal, ama benim hemen eve gitmem gerekiyor, yapacak çok işim var. Zaten anneme geleceğimi söylediğim saatten iki saat geç kalmış durumdayım. Yarın, ilk pansiyoncular eve yerleşecekler. Anlayacağın bugün çok işim var," dedi.

Markus homurdanarak gözlerini açmaya çalışırken, "Bu gürültü de nedir, rüzgâr mı bu kadar ses çıkartıyor," diyerek söylendi.

"Evet, çok rüzgâr var, ama yağmur yok. Rüzgâr bulutları dağıtmış ve gökyüzü de masmavi."

"Bu hava da, tıpkı benim, seni görünce sapıtığım gibi, sapıttı. Hadi buraya gel ve beni öp güzel yaratık!"

"Ah! Hayır, Markus başlamayalım lütfen. Bu başlangıcın nasıl bi-

teceğini çok iyi biliyorum. Ve ben en fazla on beş dakika içinde buradan çıkamazsam, annem beni öldürebilir."

"Dün gece gelmeyeceğini söylediğinde, şaşırmadı mı? Ya da kızmadı mı?"

"Annem mi? Hayır, o beni hep rahat bırakmıştır bu konularda. Zaten hiçbir şey onu kızdıramaz."

"Bilge kişilik yani..."

"Bilge mi bilmiyorum, ama son günlerde bir şeyler çevirdiğine dair bir his var içimde."

"Belki bir sevgilisi vardır."

"Keşke olsa... Son zamanlarda çok sarsıcı günler geçirdi."

"Bence sen, anneni fazla küçümsüyorsun, o gayet iyi idare ediyor."

"Belki, Tom ona âşıktır."

"Şu sizin bahçıvan mı?"

"Evet."

"İyi bir adama benziyor."

"Evet, iyidir de..."

"Sorun ne o zaman?"

"Annem, babama çok âşıktı ve bir daha başkasına âşık olabileceğini hiç sanmıyorum."

"Bu çok ilginç... Bizi tanıyan herkes, ben ve Stefani için de aynı şeyleri söylüyorlardı."

Justin ters bir bakış fırlatınca, Markus hemen toparlandı. "Ama yanıldılar işte... Her neyse, şimdi istersen sen duşa gir. Ben de, birlikte geçirdiğimiz gecenin hayalini kurarak, şurada biraz daha keyif yapayım."

"O zaman tembel beyefendi, televizyonu açınız da, hava durumunu öğrenelim bari."

Markus televizyonu açtığında hava durumunu kaçırmıştı, ama on bir haberlerine yetmişti.

Sunucu bir yangın haberi veriyordu.

Genç adam merakla televizyonun sesini açtı.

Justinlerin oturduğu mahalleye yayılan bir yangın haberi vardı...

Kundakçılar, bütün yaz Sidney çevresini yaktıkları yetmiyormuş

gibi, şimdi de Milli Park yakınlarındaki bir ormanda yangına neden olmuşlardı. Ve burası Justin'in evine çok yakındı.

Sunucunun söylediğine göre, hava çok rüzgârlı olduğu için, yangının kontrol altına alınmasında güçlük çekiliyordu.

Bir orman yangının bu kadar hızla yayılması ve etraftaki evleri tehdit eder hale gelmesi, büyük bir felaketti.

Haberlerden edindikleri bilgiye göre, o bölgedeki birçok ev yangından kurtarılamayarak, yanıp, kül olmuştu...

Haberi duyan Justin, korkudan kaskatı kesilmiş bir halde televizyona bakıyordu.

Markus da donup kalmıştı...

Delice bir hızla giyindiler ve aynı hızla arabalarına binip, son sürat yol almaya başladılar.

Justin'e bu yol, hiç bu kadar uzun gelmemişti. Oturdıkları mahalleye doğru yaklaştıkça, telaşı ve heyecanı daha da artıyordu.

Sokaklarının başına geldiklerinde, ortalığı kaplayan simsiyah dumanı gören Justin, bunun sadece etraftaki ağaçların yanmasından çıkan duman olması için dua ediyordu.

Evlerinin yanıyor ve annesinin korkudan ölüyor olduğunu düşündükçe, midesi bulanıyor, kusacak gibi oluyordu. Korku ve endişeden çılgına dönmüş gibiydi...

Markus onu sakinleştirmeye çalışıyordu, ama Justin'i kötü bir şey olmadığına ikna etmesi mümkün olmuyordu.

Aslına bakılırsa, her şey o kadar kötü görünüyordu ki, Markus kendisini bile kötü bir şey olmadığına inandıramıyordu... Aslında çok inançlı biri değildi. On yaşından beri hiç dua etmediğini biliyordu, ama şu an tüm benliğiyle dua ediyor, Adelaine'ye ve Montgomeri'lerin evlerine bir şey olmaması için, Tanrıya yakarıyordu.

Sokağın ortalarına doğru geldiklerinde, polis otomobillerinin evlerine giden yolu kestiğini görerek, durmak zorunda kaldılar.

Bu durumu gören Markus, durumun hiç de iyi olmadığını anlamasıyla birlikte, yolun sonundaki evden yükselen alevleri gördü.

Dikkatle bakınca, bu evin Montgomeri'lerin evi değil de, hemen çok yakınlarındaki bir ev olduğunu anladı, ama yanan ev o kadar yakındı ki, yangının onların evlerine sıçraması an meselesiydi. Üstelik rüzgâr da o tarafa doğru estiğinden, tehlike daha da büyüktü.

Bu dehşet dolu manzarayı seyreden Justin, "Markus!" diye inledi. Sesinden panik, üzüntü, korku, kısacası her türlü çaresizlik duygusunu bir arada yaşadığı hissediliyordu.

Markus, arabasını caddenin başına park etti.

Çevrede toplanan kalabalık, yangını korku dolu gözlerle izliyordular.

Ve tam o anda Markus, Tanrı'nın dualarını kabul ettiğini düşündü, çünkü Justin'in annesi uzaktan görünmüştü.

Justin de aynı anda annesini görmüştü ve sevinçten gözyaşlarına boğulmuş bir halde, annesine doğru koşuyordu. Tanrım! Şu anda mutluluktan delirebilirdi...

Markus da, Adelaine'yi sağ salim gördüklerine çok sevinmişti, ama ev için endişelenmeye devam ediyordu. Hayatında şimdiye kadar tanıdığı en hassas kadın olan Justin'in, uğruna dişini tırnağına takarak mücadele verdiği evlerini kaybetmesi halinde ne duruma düşeceğini, düşünmek bile istemiyordu.

Markus bu dehşet verici ihtimalin gerçekleşmemesi için, bir yandan dua etmeye devam ediyor, bir yandan da Justin'i teselli etmeye çalışıyordu. "Justin lütfen ağlamamaya çalış, annen senin ağladığını görmemeli..."

"Tamam, Markus haklısın ağlamamam gerekiyor. Alt tarafı bir ev... Anneme bir şey olmamış ya... Bundan daha önemli ne olabilir ki!"

Markus, onun bu güçlü tavrından gurur duydu. İşte onun kadınına da, böyle bir cesaret ve metanet yakışırdı. Justin'in annesi için ayakta kalma ve güçlü olma kararlılığı gözlerinden okunabiliyordu.

Adelaine, henüz Markus ve Justin'i fark etmemişti.

Uzaktan tam seçilmiyordu, ama sanki polislerle kavga eder gibi bir hali vardı.

İkisi birlikte koşarak, ona doğru yaklaştıkça, Adelaine'in konuşmalarını duymaya başladılar.

'Neden beni dinlemek istemiyorsunuz? Kızım bu sabah erkenden eve geleceğini söylemişti ve şu anda evde olmalı. Ne olur, içeri girmeme izin verin,' diyen Adelaine'in sesi ağlamaklıydı, çünkü kızının içerde olabileceğini düşünüyor, eve girmek için polisleri ikna etmeye çalışıyordu.

Justin annesinin omzuna dokununca, arkasını dönen Adelaine Montgomeri'nin yüzünde beliren sevinç ve mutluluğu tarif etmek olanaksızdı.

Bu, ancak bir annenin yaşayabileceği mutluluktan...

'Tanrım! Justin!' diye bağırarak Adelaine, hıçkırarak ağlamaya başladı. 'O kadar korktum ki bebeğim! Evde olduğunu sanıyordum. Bana söylediğin gibi erkenden eve döndüğünü zannettim. Şu anda seni, sanki yeniden doğurmuş gibiyim. Tanrım! Şu an sana kavuşmuş olmamın sevincini anlatamam, güzel kızım! Bak Tom, Justin burada!'

Tom kenarda durmuş, olanları sessizce seyrediyordu. Kendisine dönünce, ona doğru yönelerek, teskin etmek istercesine sarıldı.

Adelaine'ın, biraz önceki yavrusunu korumak için, alevlere atlamaya hazır hırçın hali tamamen yok olmuş, onun yerine korunmaya muhtaç bir kadın gelmişti.

'Maalesef ev yandı,' dedi Tom, Justin ve Markus'a dönerek.

'Aman Allah'ım! Evden kurtarabildiğiniz bir şeyler oldu mu bari?' diye sordu Justin.

'Eve geldiğimizde, caddeyi çoktan kapatmışlardı. Yani eve girmemiz mümkün olmadı,' dedi Tom.

'Ne demek eve geldiğimizde? Siz evde değil miydiniz yani?'

'Hayır, Justin dün gece annen, benim evimde kalmıştı.'

Bunu duyan Justin, şok olmuştu...

Markus, Justin'in bu şaşkınlığına gülmemek için, kendini zor tuttu. Bu zor anda, hoş bir sürpriz de yaşanıyordu.

Adelaine kıpkırmızı olmuştu...

Tom bu rahatsızlık verici anlaşılabilir duruma bir son vermek için, 'Annen ve ben birbirimize aşığız Justin,' diyiverdi.

Markus, Tom'un konuyu bu kadar net ve basit bir şekilde açıklamasına hem şaşırdı, hem de onu içten içe takdir etti.

'Evet, tatlım. Aynen sen ve Markus gibi, biz de Tom ile birbirimize aşığız,' diyen Adelaine'nin yarı utangaç, yarı da savunmaya geçmiş gibi bir hali vardı. 'Dün gece, Tom bana evlenme teklif etti. En yakın zamanda evleneceğiz. Bizim yaşımızdakilerin nişanlılık süresi geçirmesine gerek yoktur herhalde.'

'Ama... Ama ev ne olacak?'

'Bu çok üzücü bir durum... Bu evi elinde tutmak için nasıl uğraştığını biliyorum. Bu eve çok bağlı olduğunu da biliyorum, ama alt tarafı bir ev işte...'

Justin, annesinin bu vurdumduymazlığı karşısında sevinç ve sinirlilik arasında gidip geldi.

Markus, Justin'in hissettiklerini tahmin edebiliyordu.

'Ev gayet iyi bir fiyata sigorta ettirilmişti. Markus krediyi verirken, bunu sağlamıştı. Ben, Tom'a taşınabilirim. Bu yaştan sonra beni kimse ayıplamaz herhalde,' dedi Adelaine, sanki aynı vurdumduymazlıkla.

'Peki, ya anneannemden kalma mücevherler nerede?' dedi Justin şaşkınlığı devam ederken.

'Hepsi kasada. Markus bunu da halletmişti. Sağ olsun, hepsini kasaya yerleştirmişti. Böylece, onun sayesinde evde ne kadar değerli eşyamız varsa kurtuldu. Tek problemimiz, evi kiraladığımız öğrenci çocukların, şimdi sokakta kalmış olmaları...' dedi Adelaine endişeli bir halde.

Adelaine'nin bu yersiz endişesi üzerine, 'Onlar başlarının çaresine bakabilirler, siz bir de bunu merak etmeyin Bayan Montgomeri,' dedi Markus sakın bir şekilde. 'Şimdi, artık burada durmanın bir anlamı yok. Tom, siz isterseniz Justin ve Adelaine'yi sizin eve götürün. Ben de polislerle konuşup, ne zaman buraya geri dönüp eve bakabileceğimizi öğreneyim.'

Tom'un birkaç sokak ötedeki evine vardıklarında, evin hali Justin için çok şaşırtıcıydı.

Bahçıvan Tom, en az kendilerinininki kadar lüks bir evde oturuyordu.

Tom misafirlerine çay ve kek ikram ederken, hayatı boyunca bahçıvan olmadığını anlattı. Bu iyi yürekli adam, aslında uzun bir süre bir süre üst düzey bir yönetici olarak çalıştıktan sonra, çalıştığı bankanın el değiştirmesi sonucu, her zaman en büyük hobisi olan bahçıvanlığı kendine iş edinmişti.

Markus da onlara katıldığında, Justin'in biraz daha az endişeli olduğunu gördü. Gerçi hâlâ şok içinde gibiydi, ama en azından daha sakindi.

Aslında Justin, annesinin eski hayatının üzerine bir çizik atıp, yeni bir hayata hazır olduğunun işaretlerini vermesi, Justin'e iyi gelmişti.

Ve Markus, onun bu halini fark etmişti.

Adelaine, sanki o eski evi ve onun temsil ettiği her şeyi hayatından çıkarmak istiyor gibiydi...

Markus, ortamın sükûnetini bozmak istemediği için, Justin'in kulağına eğilerek, eve gidip, yangının son haline bakmalarını teklif etti. Bunu yapmak istemedeki asıl amacı, Justin'i biraz buradan uzaklaştırmaktı. Aslında onun yalnız kalıp, ağlamaya ihtiyacı olduğunu düşünüyordu.

Adelaine Montgomeri, her zaman olduğu gibi, ortada olan sorundan kaçmayı başarmış ve kızını teskin etmek yerine, Tom ile yeni hayatını planlamaya başlamayı tercih etmişti.

Kim bilir, belki de Bayan Montgomeri'nin böyle bir aldırılmazlık içinde olmasının nedeni, yaşadığı şoktu...

Justin, Tom'un evinden çıktıkları anda ağlamaya başladı. Artık güçlü durması gerekmiyordu. Hem yangına, hem de annesinin yeni hayatı ile ilgili duyduklarına dayanacak gücü kalmamıştı.

Markus, ona sarılarak, sessizce ağlamasını izin verdi. Genç kadının bunca şeyi kaldırması çok zordu ve içindeki stresi akıtmaya ihtiyacı vardı.

Markus ve Justin, yanan evin önünde geldiklerinde, itfaiye arabası halen evin önündeydi. İtfaiyeciler, eve girmelerinin tehlikeli olacağı yönünde onları uyardı.

Evin yandıktan sonraki hali, Markus'un tahmin ettiğinden de daha kötüydü. Adeta hayalet ev gibi olmuştu... Kapkaraydı...

Justin'in bütün bir geçmişini temsil eden ev, tanınmayacak durumdaydı.

Justin acıyla iç çekip, hiç durmadan, "Of... Markus... Offf..." demekten kendini alamıyordu. Evin merdivenlerinin halini görünce, bir kez daha yıkıldı...

Markus, onun perişan halini görünce, buradan uzaklaştırmaya karar verdi. Ancak Tom'un evine ve annesinin yanına dönmesini de istemiyordu. En azından bu gece, Justin'in yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

Bir süre sonra, Markus'un evine doğru yola çıkmışlardı.

Justin, yol boyunca hiç konuşmadı...

Eve geldiklerinde Markus, genç kadının eline sert bir içki tutuşturdu.

Justin, bir dikişte eline tutuşturulan içkiyi bitirdi.

"Annene kızmamalısın Justin," dedi Markus.

"Hayır, kızmıyorum."

"Şimdiye kadar ne yaptıysa, ondan farklı bir şey yapmıyor. Yani başını yine kuma gömüyor ve böylelikle her şeyin kendiliğinden hallolacağını sanıyor. Zaten, onun dışındakiler ortadaki problemi üstlenip, hallettikleri için de sorunlar gerçekten de halloluyor."

"Annemin, Tom ile çok mutlu olacağına eminim. Tom iyi bir adam. Ben bütün bu olaylarda kendimi çok dışlanmış hissettim. Bir garip hissettim, işte... Ne bileyim? Bütün hayatım elimden kaydı gitti. Ne bir fotoğraf kaldı... Ne bir anı... Sanki artık yaşamıyor gibiyim."

"Yaşamamak da ne demek? Justin, aşkım benim. Şimdi eskisinden de daha güçlü bir şekilde yaşıyorsun ve yaşayacaksın da... Sen

bulunduğun her ortamı aydınlatan birisin... Sen etrafındaki her şeye adeta can veriyorsun... Çünkü sen, hayatın ta kendisisin... Sen ışık-sın... Sen cansın... Senin ne demek istediğini anlıyorum, ama çev-redekilerde bir sürü fotoğrafın olduğuna da eminim. Mesela sınıf arkadaşlarına sorabilirsin... Akrabalarından isteyebilirsin... Fotoğraf-çıları da dolaşıp, sorarız. Onlar genellikle bastıkları eski resimlerin negatiflerini tutarlar. Bir sürü fotoğrafını bulacağız, sen hiç merak etme sevgilim,” diyen Markus derin bir iç geçirdi. “Şimdi sana bir sürprizim var. Ve eminim bu sürprizden sonra, kendini çok daha iyi hissedeceksin.”

“Nedir ?”

“Ne kadar anlatsam da görmeden anlayamazsın,” dedi Markus gülerek ve genç kadının elinden tutarak, gözlerini kapatmasını istedi.

Markus, evinde o güne kadar boş duran bir odayı, Justin’dan al-dığı, onun anneannesinin eşyalarıyla döşemişti ve şu an, burayı ona göstermek için en uygun zamandı. Odanın kapısını yavaşça açtı ve Justin’e de gözlerini açabileceğini söyledi.

Justin gözlerini açıp, anneannesinin eşyalarını görünce, şaşkın-lıktan ve mutluluktan kendinden geçer gibi oldu. “Ben bunları ta-mamen unutmuştum Markus! Gözlerime inanamıyorum! Bunun benim için ne anlama geldiğini, asla tahmin edemezsin.”

Justin’in sevinçten gözleri parlıyor, odanın içinde bir köşeden, diğer köşeye koşuyordu.

Onun bu hali, Markus için dünyalara bedeldi.

İşte âşık olduğu, hayat dolu, neşe dolu, cesur kadın geri gelmişti. “Bunları geri almadan benimle asla evlenmezsin diye düşünmüş-tüm,” dedi Markus muzip bir ifadeyle.

“Bu duyduğum bir teklif mi, yoksa bana rüşvet mi teklif ediyor-sunuz Bay Osborn?” diyerek, Justin de onunla dalga geçti, ama he-men sonra, ciddi bir konuşmaya başlarmış gibi boğazını temizleye-rek, “Şimdi sen, bu eşyalarla beni kandıracağını mı sanıyorsun Markus?” dedi.

Markus her ne kadar onun şaka yaptığını biliyor olsa da, bir an için onun teklifini reddedecek olmasından korkmadığını söylerse, yalan olurdu.

Justin onun yanına iyice yaklaşıp, kulağına, “Eğer bana rüşvet teklif etmek istiyorsan, geçen seferki kadar güzel sevişmen yeterli olurdu. Bu kadar antikaya gerek yoktu,” diye fısıldadı.

“Yani bu, teklifimi kabul ettiğin anlamına mı geliyor? Yoksa şimdi de, sen mi bana rüşvet teklif ediyorsun?”

“Bu, sadece bir söz anlamına geliyor Markus,” diyen Justin, o sı-rada duyduğu mutlulukla, birden annesinin ne kadar haklı olduğunu anlamıştı. Yanan gerçekten de sadece bir evdi... Ve bu mutlu olma-la-rına engel bir durum değildi. Hayatta önemli olan tek şey, aşkı bul-maktı... Kendisi de, annesi de bu aşkı, babasının ölümünden sonra yakalamışlardı. Hem de evlerinin yanmasıyla, eş zamanlı olarak...

“Yarın evlensek, bu senin için çok mu erken olur?” dedi Markus sabırsızca.

Justin güldü. “Evlilik töreninin bu kadar hızlı ayarlanabileceğini sanmıyorum. En azından nikâh işlemlerini yapmak için zamanımız yok.”

“İstersek olur!”

“O zaman deneyelim bakalım, ben varım!”

Bu konuşmadan yedi gün sonra karı, koca olmuşlardı...

Markus, yıldırım nikâhını ayarlamak için bir sürü hatırı sayılır dostu araya sokmuştu ve nikâhı bu kadar acele yapabilmek için, bir-çok kişiye Justin’in hamile olduğunu söylemişti.

Aslında, etraflarındaki herkes bunu yalan sanıyordu, ama işin aslı Justin gerçekten de bebek bekliyordu...

Osborn ailesinin ilk çocukları kız oldu...

Evlenmelerinden tam sekiz ay, üç hafta sonra dünyaya gelen bu sevimli kız çocuğu, Justin ve Markus’un hayatlarına müthiş bir mut-luluk getirmişti.

Ancak bu çift, tek çocukla yetinmeyip, çok çocuklu bir aile ol-mayı planlıyorlardı.

Markus, Montgomerilerin yanan evlerinin arsası üzerine, aslına uygun yepyeni bir ev inşa ettirdi.

Markus, Justin'in büyüdüğü evin planlarını belediyeden bulmuş ve aslına uygun olması için, çok titiz bir çalışmayla, eski evin aynısını yaptırmıştı.

Evet, belki her şey zor başlamıştı, ama çok güzel bitmişti. Kötü günler geride kalmıştı.

Osbornların evinde, hep mutluluk hüküm sürüyordu.

Torunlarının yaramazlıklarını, anneanneleri görmezlikten gelirken, anne Justin çok disiplinliydi.

Baba Markus, Justin'i kızdırmak istediği zamanlarda çocuklarına annelerinin gençliğinde okulu kıran, erkeklerle flört eden, seksi elbiseler giyen, yaramaz bir kız olduğunu söylese de, çocukların buna inanmıyorlardı.

Çünkü karşılarında gördükleri anneleri bambaşka biriydi ve babalarının çizdiği bu portreyle alakası yoktu.

Aslında, bu mutlu çocukların anne ve babaları odalarına, yani kendi mahrem dünyalarına çekildiklerinde, anneleri, sevdiği adamın kollarında bambaşka bir kadın oluyordu.

Justin, Markus'un kollarındayken, gerçek aşkı bulabildiği için ne kadar şanslı bir kadın olduğunu düşünüyordu.

Ve eğer çocukları, annelerinin sevdiği adamın kollarındaki halini görebilselerdi, gözlerine inanmazlardı...

Justin, büyüdüklerinde çocuklarının da bu zevki tadabilmelerini umuyor, bunun için dua ediyordu...

Çünkü ancak mutlu ebeveynler, mutlu çocuklar yetiştirebilirlerdi...

SON